

குடுகிட்ட

இரு பாளையப்புமின்ன

15-09-07

யேதினுக்கு உண்ணன்
அழிசை

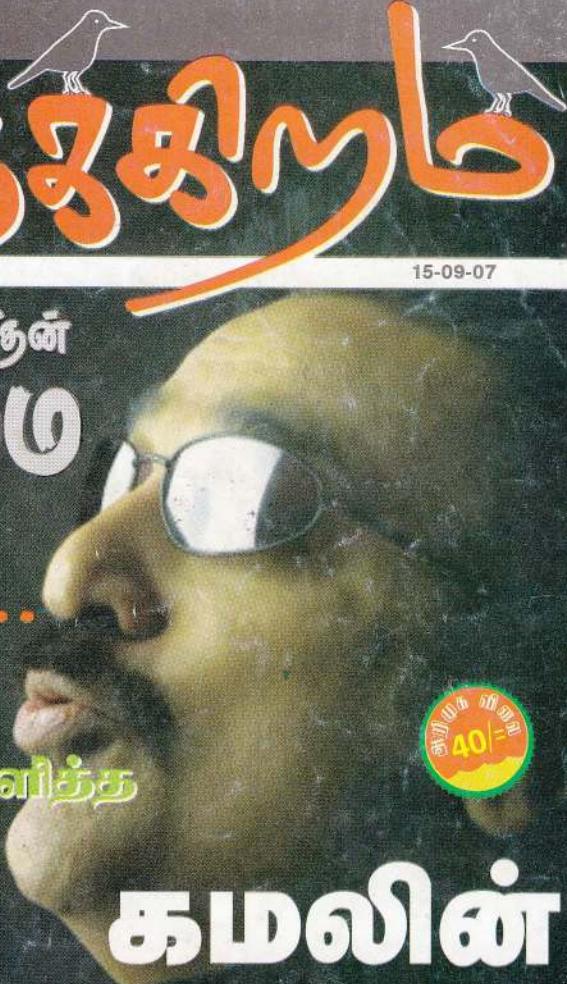
எங்குள்ளே...

கருதீயில் கவித்த
எழுதுகோல்

இறங்க கழகம்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

கமலின் சுனாமி

இயல்வெ
பதில்கள்

இளைஞர்களின் தோள்களில் சமூகப் பொறுப்புக்கள்

அனைத்திலங்கை முச்சக்கர
செலுத்துனர் சங்கம்

ஓரு நல்ல சமூகம்
என்பது பொறுப்பு
மிக்க பிரஜைகளைக்
கொண்டிருக்க.
வேண்டும். ஒவ்வொரு
தனிமனிதனும் தான்
சார்ந்திருக்கும்
அமைப்புகளின்.
தீர்மானம் எடுக்கும்
செயற்பாடுகளில்
பொறுப்புடன்
பங்கேற்க வேண்டும்.
அசமந்தப்போக்கும்
அலட்சியமும் நல்ல
மாற்றத்தை
கட்டமைப்புகளில்
ஏற்படுத்தாது. அகில
இலங்கை
முச்சக்கரவண்டிகள்
சங்கம் இவ்வாறான
ஓரு நல்ல மாற்றத்தை
நோக்கி உழைக்க முன்
வந்துள்ளது. முச்சக்கரவண்டி ஓட்டுனர்களை பொறுப்பும்
திறமையும் வாய்ந்தவர்களாக முன்னேற்றி அவர்கள் பால்
உள்ள தப்பபிப்பிராயங்களைக் களைய இவர்கள்
ஒன்றிணைந்து உழைக்கிறார்கள்.

அவர் அடிக்கடி கடச்சதாஞ்சுறுத்து
எண்டைக்காக திருஷ்டி ரூத்தகல்
12 FEB 2008
பண்ணர்ப்படைது

மாநகர சபை
யாழ்ப்பாளை.

75/-

முன் நடாராட்டுத் >

வளக்கும் வாசகர்களே

ஒவ்வொரு முறையும் உங்களைப் புதிது புதிதாக சந்திப்பதாகவே இருக்கிறது. புதியவற்றைத்தான் நீங்களும் விரும்புவீர்கள். நாங்களும் விரும்புகிறோம். மனிதனே ஒரு காலக்கணிதம்தான். மாறிக் கொண்டிருப்பதே அவன் இயல்பு.

என்றும் மாறாது பழையதுகளை அப்படியே கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பது சில உயிரினங்களுக்குப் பொருந்தலாம், ஆனால் மனிதனுக்கோ அல்லது புதிதாய் வரும் சஞ்சிகைகளுக்கோ அல்ல. இது ஒன்றும் நியாயமோ அல்லது யாருக்குமான பதிலுமோ அல்ல. ஆனால் இப்படித்தான் சில சந்தர்ப்பங்களில் சில விடயங்கள் யோசிக்கத் தூண்டுகின்றன. எல்லா புதியனவும் மாற்றங்களை உண்டு பண்ணுவதில்லை.

ஆனால் மாற்றங்களை உண்டு பண்ணியது எல்லாமே புதியவைதான். அப்படி இருக்க பல கருத்தாளர்கள் புதியன எதையும் விரைவாக அங்கீரிப்பது இல்லை. அது அவர்களின் புதிய மாற்றங்களை அங்கீரிக்காத தன்மையை காட்டுவதாக நாம் கருதவில்லை. அவர்கள் அங்கீரித்த பல மாற்றங்கள் புதியன எதையும் பண்ணிக் கிழிக்காத வேதனையின் வெளிப்பாடாகவே தெரிகிறது.

அத்தகைய விருக்கிகளையும் வேண்டாமெகளையும் இல்லாமல் பண்ண வேண்டிய கட்டாயம் எமக்கு இருக்கிறது. எமக்கு என்பதை விட படைப்பாக்கம் செய்யும் ஸழ்த்தவர் எல்லோருக்கும் இருக்கிறது.

தோ ஒன்றின் பிரதியாக இல்லாமல், மூலம் ஒன்றின் முதல் புள்ளியாக நாம் இருக்க வேண்டுமானால் அதற்கு நீங்கள்தான் உதவ வேண்டும். உங்கள் வாழ்க்கையை அனுப்பவங்களை எமக்கு எழுதி அனுப்புங்கள். அயல் நாட்டு முடிகளைச் சிரைத்து விட்டு எமது உண்மை முகத்தைக் காட்ட வாருங்கள். அழுகிறவர்களைச் சிரிக்க வைப்பதும் சிரிக்கிறவர்களை சிந்திக்க வைப்பதுமான எமக்கான புதிய எழுத்தாக்கத்தோடு புறப்படுங்கள். யாரோ உழுவதற்காக எங்கள் மண்ணின் கருக்களங்களை அடகு வைப்பதை நிறுத்தலாம். நமது மண்ணை நாமே உழலாம். நாங்கள் அதற்காக உழவெடுத்திருக்கின்றோம். சால் பார்ப்பதும் சரி பார்ப்பதும் நீங்கள். எங்கள் எழுத்துப் பண்ணையில் உங்கள் எழுதுகோல் உழவுக்களோடும் விதைகளோடும் இடைஞ்சலு கொள்ளுங்கள். அவலோடும் அன்போடும் எதிர் பார்ப்பது.

ଅଚିନ୍ତ୍ୟା

அகிரயா

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

கல்வி

கல்வி என்பது நமதிரு கண்களுக்கு
ஹெப்பான்து என அதன் முக்கியத்-
துவத்தினை விளக்குவதற்காகக்

கருவர். கல்வி மூலம் ஒரு மனிதன் சமூக அந்தஸ்தில் ஏற்றம் காணலாம்.
இதனை ஆங்கிலத்தில் attaining social mobility என்று கூறுவர்.

பொதுவாக, தொழில் வாய்ப்புக்களைப் பெற்று சமூகத்தில் மதிப்பும்
மரியாதையுமாக வாழ வழி செய்கின்றது என்பதே நாம் கல்வியைத்
தேடும் முக்கிய காரணியாக இருப்பதைப் பார்க்கலாம். ஆனால், கல்விக்கு
இதிலும் முக்கியமான செயற்பாடு ஒன்று இருக்கின்றது. அதுதான்
மனிதர்களின் மனங்களைப் பண்படுத்தும் செயற்பாடாகும். எங்கள்
வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்தும் விழுமியங்கள், நாம் கைக்கொள்ளும்
ஒழுக்கம், சமூகத்துடன் உறவாடும் தன்மை இவையனைத்திலும் கல்வி
வகிக்கும் பங்கை அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாது. நாங்கள் இவற்றில் எந்த
நோக்கத்தினை முதன்மையாகக் கொள்ளுகின்றோம் என்பதைப்
பொறுத்து எங்களுடைய கல்வி வடிவமைக்கப்படுகின்றது.

டொக்டர், எஞ்சினியர், எக்கவுண்டன்ட், பாங்கர் தான் வேண்டுமா?
அல்லது அத்துடன் கூட, வாழ்க்கையில் நேர்மையும், நம்முள் எழும்
முரண்பாடுகளைச் சுமுகமாகத் தீர்க்கக் கூடிய விவேகமும், எமது
பாரம்பரியங்களில் வேறுநன்றிய சுயக்கொரவமும், பொது நன்மைக்காக
செயற்படும் முயற்சியும், முதியோரை மதித்துப் பேணும் அக்கறையும்
வேண்டுமா? இந்த ஒவ்வொரு வகை நோக்கத்துக்கும் வழங்கப்படும்
கல்வியோ மிகவும் வித்தியாசமானது. இந்த இரண்டாவது நோக்கத்தை
முக்கியமாகக் கொண்டுதான் இன்று ஏராளமான நாடுகளில் கல்வியை
வழங்குவதில் புதுப்புது முறைகள் உருவாக்கப்பட்டு அவை பரிசீலிக்கப்-
பட்டும் வருகின்றன. இந்தப் பரிசீலனை புதுமை முயற்சிகளில் தனியார்
நிறுவனங்கள்தான் முன்னிற்கின்றன. அவை பிரபலமாகிய பின்பு

அவற்றை அரசு நிறுவனங்கள் பின்பற்றுகின்றன.

அப்படித்தானே இருக்கும்.

கல்விக்கான அரசு தினைக்-
களமோ மகா பெரியது.

அதற்குள் ஒரு மாற்றத்தைக்
கொண்டு வருவதற்கு எத்தனையோ அதிகார மட்டங்களைக்
கொட்ட வரவேண்டும்.

அங்கிருப்பவர்களில் அனேகம்
உத்தியோகம் தேடி வந்தவர்-
களாகையால் அக்கறைப்படவும்
மாட்டார்கள். போதாக்குறைக்கு

அது நாட்டில் ஏற்படும் அரசியல் மாற்றங்களில் சிக்குண்டு அரசியல் தலை-
வர்களுடைய உள்நோக்கங்களுக்காக செயற்படவும் தள்ளப்படுகின்றது.
தரிசனமும் உத்வேகமும் கொண்ட தனிநபர்கள் புதிய முயற்சிகளைக்
கண்டு பிடித்து நடைமுறைப்படுத்த அரசு சாராத தனியார் நிறுவனங்கள்
கைகொடுக்கின்றன. எனவே மாற்றங்கள் இங்கிருந்துதான்
பறப்படுகின்றன.

இனி எங்கள் நாட்டுக் கல்வி நடைமுறைகளுக்கு வருவோம். அது எதை
முதன்மைப்படுத்துகிறது? என்ன விதப்பட்டும் சோதனையில் பாஸ் பண்ணுவதை
முதன்மைப்படுத்துகின்றது. இதற்காக எங்கள் பிள்ளைகள் சிறு
வயது தொடக்கமே டியூஸ் வகுப்புக்களுக்குப் போக வேண்டும் என்பதை
நிர்ப்பந்திக்கின்றது. பொதுப்பரிசீலக்களுக்குத் தோற்றும் பிள்ளைகள்
நாட்டியம், நாடகம், சங்கீதம், விளையாட்டு மற்றும் பொது நிகழ்விகளில்
பங்கேற்றல் போன்ற ஆக்கபூர்வமான பல நடவடிக்கைகளிலிருந்து
விலகிக் கொள்கின்றனர். விளைவு?

பிள்ளைகளுக்கு திறன் வளர்ச்சி பூரணமில்லாமல் போகின்றது. சுகமாணவர்களுடன் கூடி ஒரு விடயத்தை ஒப்பேற்றும் பொறுப்புணர்வும்
தலைமைத்துவப் பண்பும் குறைகின்றது. வாசிப்பை முற்றாக நிறுத்தி
ஆசிரியர் தரும் நோட்ஸ் உடனேயே பாடசாலை முதல் பல்கலைக்கழகம்
வரை சமாளித்து விடுகின்றனர். தங்கள் பாடத்தைத் தவிர வேறொன்றும்
தெரியாத நிலைமை உருவாகின்றது. இங்கு யார்தான் சின்னத்தனங்கள்
இல்லாத ஒரு விசாலமான பார்வையைப் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்க
வேண்டும் என்று முயற்சிக்கின்றனர்? ஆக, பாரம்பரியம் காப்பாற்றப்பட
வேண்டும் என்ற பெயரில் பாலியல் ஒழுக்கத்தைப் பற்றி மட்டும்தான்
கதைத்து பிள்ளைகளின் மனதில் செக்ஸ் பற்றிய குற்ற உணர்வுகளை ஏற்படுத்துகின்றனர். கடைசியாக நாங்கள் டொக்டர் எஞ்சினியர்களை உருவடுக்-

இறக்கைபாஸ் ஏழைப்பு

சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்
தத்தெடுப்பாரின்றி தனித்துப் போய்விட்ட எம் தீவுகளைப்பற்றி.

சஞ்சீவி மலையை அனுமன் காவிச் செல்கையில்
கடவிடைச் சிந்திய துண்டங்களாம்
இத்தீவுகளைக் கவனியாமலே
கரைசேராத் திட்டுகளாய் தனித்திருந்து அழுதனவாம்.

கைவிடப்பட்ட துண்டங்களை கரைசேர்க்க யாருமில்லை.
சஞ்சீவி மலையினின்றும் தூரித்த தீவுகளானோம் நாம்.

சஞ்சீவி மலையின் துண்டங்கள் நம் தீவுகள் என்றால்
விண்ணெணமுந்து ராவணனைப் பொருதிய ஜடாயுவின்
துண்டாடப்பட்ட இறக்கைகளாய் நாம்.

வெட்டுண்டோம் வீழ்ந்தோம்
கடல்வெளித் தனித்தலைகிற மிதவைகளாய்
எக்கரையுமற்று ஏற்றுப் படுகின்றோம்
ஆயினும்
வீழுமுன் விண்ணெணமுந்து பொருதிய ஞாபகம்
வெட்டுண்ட இறக்கைகளுக்கு இல்லையனைலாமோ?

சஞ்சீவி மூலிகைக்காற்றே வா
வெட்டுண்ட இறக்கைகளுக்கு உணர்வின் தைலமிடு
எழுந்து பறந்தாக வேண்டும்
எம் முந்தைப் புலம் நோக்கி
வெட்டுண்டு வீழுமுன் வீடிருந்த உச்சிப் புலம் அது.

இறந்தாரை எழுப்பும் சஞ்சீவி கொணர
அனுமனும் இங்கில்லை.
ராமரணையும் கடலுள் அமிழ்ந்தாச்சு
எம்முயிர்த்துவமே சஞ்சீவியாக
எழுந்து பறந்தாகத்தான் வேண்டும்.

நன்றி
நினைவு மறவா ச.வி.
- காற்று வழிக்கிராமம்

குகின்றோமே தவிர மனிதர்களையல்ல என்ற நிலைமைக்குத்தான் வருகிறது.
இந்த நிலைமை மாறவேண்டுமென்று நாம் விரும்பினால் எங்கள் நாட்டில்
கல்வி வழங்கப்படும் முறையை மாற்ற வேண்டும். அப்படி விரும்புகின்ற-
வர்களுக்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு இப்பொழுது வந்திருக்கின்றது. கல்வி
அமைச்சு ஒரு புதிய கல்விச் சட்டத்தினை அறிமுகப்படுத்த முயற்சிக்கின்றது.
கல்விச் சட்டமானது எங்கள் நாட்டின் கல்வி எந்தெந்த நிறுவனங்களால்
வடிவமைக்கப்பட்டு நிர்வகிக்கப்பட்டலாம் என்பதை வரையறுக்கின்றது.
மத்திய அமைச்சுக்கும் அதைச் சார்ந்த நிறுவனங்களுக்கும் என்ன
அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன? மாகாண அமைச்சுக்கு என்ன அதிகாரங்கள்
கொடுக்கப்படவேண்டும்? பாடவிதானத்தின் தயாரிப்பு யார் கையில்
தரப்பட வேண்டும்? கல்வியியல் கல்லூரிகளின் இயக்கம் எப்படி இருக்க
வேண்டும்? தனியார் பாடசாலைகள் நிறுவவேண்டுமென்றால் தனியே
சர்வதேசப் பாடசாலைகள் தானா நிறுவ முடியும்? உள்ளுர் கல்வியை
மேம்படுத்த தனியார் அமைப்புக்கள் பாடசாலைகளை நிறுவ முடியாதா?
நம்ததியில் காளான்கள் போல முளைக்கும் சர்வதேசப் பாடசாலைகளின்
விளைவுகள் என்ன? கேள்விகளைப் போட்டு அவற்றுக்கான
பரிகாரங்களையும் தேட வேண்டும்.

நாங்கள் எல்லாரும் எங்களுடைய சமூகத்தின் நலன் பேரிலும் நாட்டின்
நலன் பேரிலும் அக்கறை கொண்டு இந்தப் புதிய கல்விச் சட்டத்தைப் படிக்க
வேண்டும். அதில் மாற்றங்கள் தேவையென்றால் தனியாகவோ
கூட்டாகவோ சிபாரிசுகளை உரிய இடங்களுக்கு அனுப்ப வேண்டும்.
எங்களுடைய பெற்றோர் அமைப்புக்கள், பழைய மாணவர் சங்கங்கள்,
கல்வி அமைப்புக்கள்,
கல்விமான்களின் கூட்டுச்
சங்கங்கள் போன்றவை
இதில் ஈடுபடலாம். முடிவு
காணும் வரை
சளைக்காமல் உழைக்க
வேண்டும். இது
எங்களுடைய
பிள்ளைகளின்
எதிர்காலம்
அல்லவா?

தமிழக நடிகர்களின் முகங்களை
விட்டால் உங்களுக்கு வேறு
வழியே இல்லையா?

சிவா - கனாமும்ப

உங்களுக்கே அவர்களை விட்டால் வழியே
இல்லாதபோது, எங்களுக்கு மட்டும்
எப்படி?

பேயைக் கண்டு எப்போதாவது
பயந்திருக்கிறீர்களா?

ராஜா - அப்புந்தனை

எனக்குத் திருமணமாகி விட்டது.

சிவாஜி பற்றி என்ன
நினைக்கிறீர்கள்?

ராஜா - புத்தனம்

மாட்டிய சாம்ராச்சியத்தின் ஸ்தாபகன்.
மேற்கிந்திய (இன்றைய மகாராஷ்ட்ரா) மலை
முகுடுகளிலும், பள்ளத்தாக்குகளிலும்
கார்ந்திடப்போரை அன்றே வெற்றிகரமாக
நடத்தியவன். மொகலாய சாம்ராச்சியத்தை
திகைக்க வைத்தவன். இன்றும்
நாட்டாரியிலில் வாழ்கிற மன்னன்..

தமிழகத்தின் வேலூராயும், செஞ்சிக்
கோட்டையையும் கைப்பற்றியவன்.

செஞ்சியை தன் தலைநகராக ஒன்பது
ஆண்டுகள் வைத்திருந்தவன். 1627

பெப்ரவரி 19இல் பிறந்து பெரு வீரனாக
1680 எப்பிரல் 3 ல் மறைந்த மாமன்ன்.

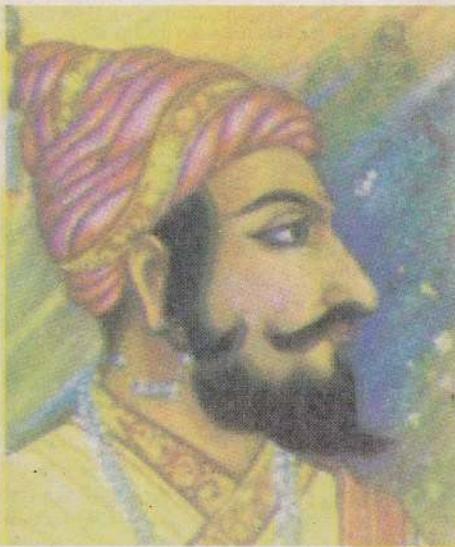
மொகலாய மன்னர்களோடு
ஒண்றிரண்டல்ல 27 ஆண்டுப் போரை
முன்னெடுத்தவன். அந்த சத்திரபதி
சிவாஜி பற்றி நினைப்பதற்கு ஆயிரம்
விடங்கள் இருக்கின்றன. (சம்மா
அதிருதில்ல!!!)

8 | கண்ணல் | 15-09-07

ஆழமாகச் சிந்திக்க எந்தக்
கிணற்றில் இறங்குவது?
பவானி - வவனியா

நம்நாட்டு உடைத்துறையினரின்
கேள்விகளுக்கு பதில்
தருவதில்லை.(வெளியில் இருந்து சிந்திக்க
முடியாதவனின் கேள்வி அல்லவா,இது!!)

தலைவன் என்பவன் யார்?
அப்தர் ரஹ்மான் மாபால
குடிமக்கள் இப்படி ஒரு கேள்வியைக்
கேட்காமல் இருக்க வைப்பவன்.

முதலைக் கண்ணீர் என்பது என்ன?

வதனன் - சன்னாகம்
நீங்கள் ஏன் எங்கள் பிரச்சனை பற்றிய
தமிழகச் செய்திகளை அடிக்கடி
வாசிக்கிறீர்கள்.

பயங்கரவாதம் என்றால் என்ன?
கனகா - வெள்ளவத்தை
நீங்கள் கேட்பதும் நாம் சொல்வதும்.

யாரை உண்மையான குடிமகன்
என்று அழைக்கலாம்?

சிவாந்தன் - வவனியா
நல்ல மத்தியதாக குடிமக்களால்தான் நல்ல
ஆசியல் குழல் பிறக்கிறது. நல்ல ஆசியல்
குழலில்தான், நல்ல குடிமக்கள்
பிறக்கிறார்கள். ஆதுசரி நீங்கள் கேட்டது,
நம்நாட்டின், உண்மையான குடிமகன்
பற்றித்தானே, அவன் இரவு ஒன்பது
மணியாவதற்கிடையே அவசரமாகக்
கடை'க்குப் போகிறான்.

'ஞானப் பழுத்தைப் பிழிந்து...'
என்றொரு பாடல் இருக்கிறதே.
பிழிந்தால் என்ன வரும்?

சுமான் - தெசிவளை
கசப்புக் கடலாக வரும்.

ஸ்ரீயன்

பதில்கள்

கலைஞர் தன்னை விற்கலாமா?
சாால்ஸ் - கணபோவிலை

இரு கதை தெரியுமா? பேராசிரியர் எம். நூஃமான் சும்மா நூஃமானாக இருந்த காலத்தில் மகாகவியைப் பார்க்கவென்று அளவெட்டிக்குப் போனாராம், அவர் அப்போது யாழ்ப்பாணத்துக்கே புதிது. அளவெட்டியோ ஒரு விரிந்த பிரதேசம். மேற்கு அளவெட்டி கிழக்கு அளவெட்டி என்று இரண்டாகப் பிரித்து வேறு வைத்திருந்தார்கள். ஒவ்வொரு மரமாக நின்று நின்று விசாரித்தாலும் (சிலேடையைக் கவனிக்க) மகாகவியை ஒருவருக்கும் தெரியவில்லை. முழு அளவெட்டியையும் சுற்றிப் பார்த்து வேர்த்து விறுவிறுத்து (தமிழ் இலக்கியத்தை வளர்ப்பது என்றால் சும்மாவா!) ஒரு மாதிரி போய்ச் சேர்ந்தாராம். இந்த விருத்தாந்தம் எல்லாம் விசாரித்தறிந்த மகாகவி புன்னகையுடன் தவில் தட்சணா மூர்த்தியின் வீட்டுக்கு பக்கத்து வீடு என்று கேட்டிருக்கலாமே என்று ஆலோசனை சொன்னாராம். இக்கதையிலிருந்து பெறப்படும் நீதி யாதெனில்: கலைஞர் தன்னை மக்களிடம் விற்கத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் மாக்களிடமல்ல, அது மிகவும் முக்கியம்.

அடிக்கடி மாறுவது என்ன?
சல்ம் - கண்டி

குடிகாரன் பேச்சும், தலைவர்களின் கூற்றும், சேலைத் தெரிவில் பெண்களின் முடிவு, அத்தியாவசியைப் பொருட்களின் விலைகள், எப்படித் திருத்தினாலும் சஞ்சிகையில் தவறும் எழுத்துக்கள்.

ரிசானா நபிக்கிற்கு சலுதி
அரேபியாவில் எழுதப்பட்ட விதி
பற்றி?

உசாந் - பேருவளை
எங்கள் வறுமை மத்திய கிழக்கில் விலைபோகிறது. கடவுள் மீது நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை எப்படிப் பார்க்கிறார்கள்? கடவுளை நம்புகிறவனுக்கு அதுவே போதுமானது. நம்பாதவனுக்கு ஆயிரம் பல் விடயங்களை அாவுக்கத்திக்கமாக நம்பவேண்டியிருக்கும். இங்கு பலரைப் போல.

கடன் கொடுத்தவர்கள் தொல்லை தருகிறார்கள் என்ன செய்யலாம்?
மாரி - பதுளை

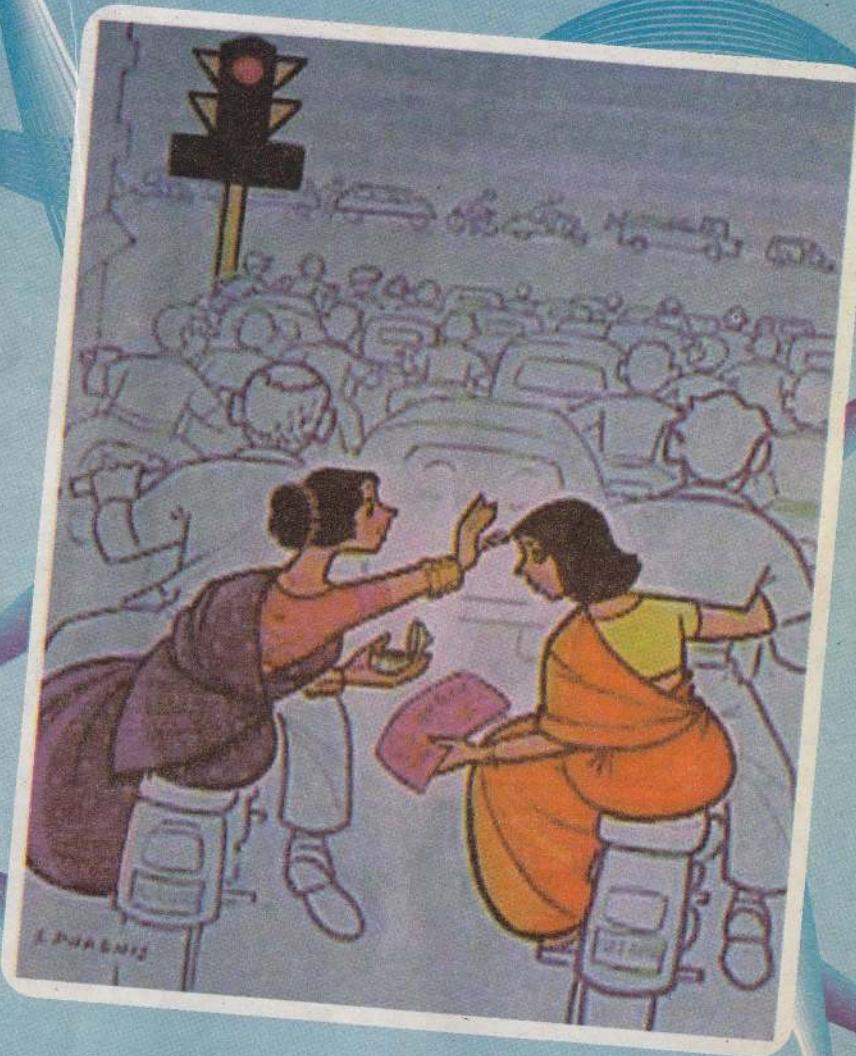
இலங்கை அரசிடம் கேட்க வேண்டிய கேள்வி இது.

எழும்புறம் என்றொரு சஞ்சிகை வரப் போகுதாமே! உண்மையா?

மதுரா - கண்டி
ஆகா! எழுகமாதோ! எமது நோக்கமே அது தானே. சொல்லிலும் செயலிலும் எழும்புறம், பறக்கிறம் என்றெல்லாம் அறம்புறமாக வருக! வருக! வருகவே!

'யோட்டு' வைக்க ஒடுவது!!

நன்றி: பிரபல காட்டுனிஸ்ட் S.D.Phadnis

காலனித்துவ ஆட்சியில் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த எமக்கு இன்றும் வெள்ளையர்களே குணாங்கங்கள் குறித்து அதை மதிப்புண்டு

முருகேசு - ரவீந்திரன்.

அமெரிக்காவில் நிலவிய அடிமைமுறை மற்றும் அமெரிக்க கருப்பினமக்களின் வரலாறு பற்றிய ஆவணமாக பிரடெரிக் டக்ளஸின் தன் வரலாற்று நூலைக் கருத முடியும். தமிழிலே இத்தகைய நூல்கள் அருந்தலாகவே வெளியாகின்றன. பிரடெரிக் டக்ளஸ் எழுதிய ஒரு அடிமையின் வரலாற்று நூலை அண்மையில் வாசிக்கக் கிடைத்தது. தமிழ் வெளியீடாக வெளிவந்திருக்கும் இந்த நூலை சூத்ரதாரி மொழியாக்கம் செய்துள்ளார். 1845ல் வெளியான இது அமெரிக்க அடிமை முறைபற்றி ஆழமாக

விபரிக்கிறது. கருப்பினமக்கள் பற்றி அதிகம் தெரிந்திராத எமக்கு அவர்களின் அவல் வரலாறு கண்களில் நீரைக் கசிய வைப்பதாகவுள்ளது. ஜக்கிய அமெரிக்கா என்றதும் அந்த நாட்டின் மாட மாளிகைகளும் அழகும் செல்வச் செழிப்பும்தான் எம் கண் முன் வரும். ஆனால் அந்த அழக்குக்கும் செல்வத்துக்கும் பின்னால் எத்தகைய துண்பியல் நிறைந்திருக்கிறது. அதை எண்ணிப்பார்த்தால் அந்த அழகும் அசிங்கமாகவே தெரியும். 'அநீதியை அடித்தளமாகக்

பண்ணுக்கு

கொண்டுதான் அபிவிருத்தியை அடைய முடியும்' இதனை ஏற்றுக் கொள்வது கஷ்டமாக இருந்தாலும் அ மெரிக்க வரலாறு இதனை நிருபிப்பதாக உள்ளது. இலங்கையர்கள் கருப்பர்களோடு நெருங்கியவர்கள். காரணம் காலனித்துவ ஆட்சியில் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த எமக்கு இன்றும் வெள்ளையர்களின் குணாம்புகள் குறித்து அதை மதிப்புண்டு. இத்தகைய தாழ்வு மனப்பான்மை கருப்பர்களுக்கும் உண்டு. அந்த வகையில் பிரடெரிக் டக்ளஸ் எமது சகோதரன். அவர் எம்மைவிடதுண்பப்பட்டார். துண்பியல் நிறைந்த வாழ்க்கையில் இருந்து அவர் எவ்வாறு விடுதலை பெற்றார் என்பதற்கு ஒரு அடிமையின் வரலாற்று நூல் விடைப்பகர்கிறது.

எனக்கு என் வயது துல்லியமாகத் தெரியாது. அது குறித்த நம்பகமான ஆவணம் எதையும் நான் பார்த்ததில்லை. குதிரைகளுக்கு தங்கள் வயதைக் குறித்து எவ்வளவு தெரிந்திருக்குமோ அந்த அளவுதான் அடிமைகளில் பெரும்பாலோருக்கும் அவரவர் வயதைக் குறித்தும் தெரியும்.

தனது தந்தை ஒரு வெள்ளையன் என்று பிரடெரிக் டக்ளஸ் குறிப்பிடுகிறார். ஆனாலும் கூட இதனால் எந்தவித சமூக அந்தஸ்தும் மதிப்பும் கிடைத்து விடாது. உண்மையில் ஏனைய அடிமைகளை விடவும்

பண்ண அடிமை

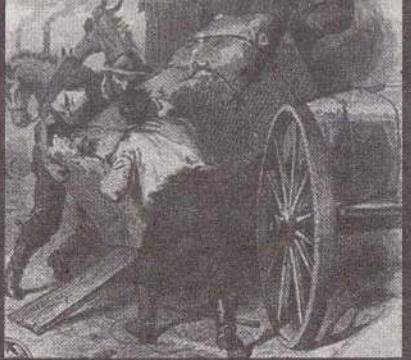
15-09-07 குழஞ்சீல் 13

பிரடெரிக் டக்ளஸ்

துண்பத்தையே அனுபவிக்க வேண்டிய வரும். பொதுவாகவே எஜ்மானிக்குங்கு எப்போதும் இத்தகைய குழந்தைகளின் மீது ஒரு வெறுப்புக் காணப்படும்.

எஜ்மானியின் கைகளினால், கசையடியால் இரத்தம் வழிந்தோடிய நிலையிலும் எஜ்மானன் இந்தச் செயலை கண்டும் காணாதிருந்து விடுவான். அப்படிக் கவனிப்பதற்கு அவனது சமூக அந்தஸ்து இடம்

கொடுப்பதில்லை. இதனால் வெள்ளளக்காரர் எஜமானர்களுக்கும் கறுப்பின் அடிமைப் பெண்களுக்கும் பிறக்கும் குழந்தைகள் எஜமானிகளின் கரங்களினால் கசையடிப்பட்டே சாக வேண்டியதுதான். அது மாத்திரமல்ல தனது பிள்ளையே அடிமைப் பெண்களுக்கு பிறந்தவர்கள் என்ற காரணத்தால் வேறு வியாபாரிகளுக்கு விற்கவேண்டி ஏற்படும். இவையெல்லாம் நமது வெள்ளையின மனைவியை திருப்திப்படுத்துவதற்காக எஜமானர்கள் செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கைகளாகும்.

அடிமைகளுக்குப் படுக்கைகள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. இது ஒரு தேவையென்றே கருதப்படுவதில்லை. படுத்துக் கொள்வதற்குப் படுக்கை இல்லையே என்ற குறை, உறங்குவதற்கு நேரம் இல்லையே என்ற குறையைவிடப் பெற்றாக இருப்பதில்லை. உரியநேரத்துக்கு எழுந்து வேலைக்குச் செல்லாதவர்களுக்கு கொடுமையான தண்டனை வழங்கப்படும். "தொடர்ந்து அரைமணி" நேரம் ரத்தம் பெருகுமளவுக்கு ஒரு பெண்ணை சுவுக்கால் விளாசியதை நான் பார்த்திருக்கின்றேன். தன் தாயை விட்டு விடுமாறு மன்றாடும் அவள் குழந்தையின் எதிரையே அவ்வாறு எஜமானன் அடித்தான்" என பிரபுரிக் கூலஸ் இந்த நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். பழத் தோட்டங்களில் பழங்களை அடிமைகள் பறித்துவிட்டால் கசையடிகளில் இருந்து அவர்கள் தப்பவே

முடியாது. அடிமைகளின் உழைப்பிலே உருவான தோட்டங்களில் உள்ள அப்பிளோ, தோடம்பழமோ அவர்களுக்கு எட்டாக்கனிகள்தான். பழத்தோட்டங்களைச் சுற்றி உள்ள வேலி முழுவதும் தார் பூசப்பட்டிருக்கும். அடிமைகளின் எவரின் உடல் மீதாவது தார் படிந்திருப்பது கண்டுப்பிடிக்கப்பட்டால் தோட்டத்தில் அவன் நுழைந்ததற்கோ, நுழைய முற்பட்டதற்கோ அதுவே போதுமான சாட்சியாக அமையும். இதன் காரணமாக தலைமைத் தோட்டக்காரனின் கசையடி உறுதியாக அந்த அடிமைக்கு காத்திருந்தது. சுவுக்கை கண்டு அஞ்சவது போல் அடிமைகள் தாரைக் கண்டும் அஞ்சினர். கரைபட்டுக் கொள்ளாமல் தாரைத் தொடுவது நடவாத காரியம்.

பிரபுரிக் கூலஸ் தான் கண்ணுற்ற கோரமான நிகழ்வை இவ்வாறு விபரிக்கிறார். "கோரே என்றாரு மேற்பார்வையாளன் இருந்தான். அவன் மிகக் கொடியவன். சுவிரக்கமற்ற காட்டுமிராண்டித்தனத்துக்கு, அடிமைகள் மிது மிகக் கொடுரமான தண்டனைகளை நிறைவேற்றுகிற அவனது மன இறுக்கம் மட்டுமே ஈடாக முடியும். ஒரு முறை பெம்பி என்ற அடிமையை அவன் சுவுக்கால் அடித்துக் கொண்டிருந்தான். நான்கைந்து அடிகள் தான் கொடுத்திருப்பான் சுவுக்கடியிலிருந்து தப்புவதற்காக ஒடிய பெம்பி, ஒரு சிற்றோடையில் விழுந்து கழுத்தளவு நீரில் நின்று கொண்டு வெளியே வரமறுத்தான்.

மூன்று எண்ணுவதற்குள் வெளியே வராவிட்டால் சுட்டுக்கொன்று விடுவதாக கோரேமிரட்டினான்.

ஒன்று எண்ணப்பட்டது. பெம்பியிடமிருந்து பதில் எதுவும் இல்லை. ஒடையிலேயே நின்று கொண்டிருந்தான். இரண்டாவது மூன்றாவது அழைப்பும் தரப்பட்டது. அப்போதும் பலன் ஏதுமில்லை. கோரே எதுவும் சொல்லவில்லை. எவரையும் கலந்தாலோசிக்கவில்லை. பெம்பிக்கு இன்னுமொரு சந்தர்ப்பத்தை அனுமதிக்காமல் கோரே தனது கைத்துப்பாக்கியை தனது முகத்துக்கு நேரே உயர்த்தி எதிரில் நிற்கும் தன் இலக்கை துல்லியமாக குறிபார்த்தான். பாவம், பெம்பி, அடுத்த நொடியில் பின்மானான். அவனது சிதைந்த உடல் மூழ்கி மறைய, நீரில் அவன் நின்ற இடத்தை இரத்தமும் மூளைத்துணுக்குகளும் அடையாளப்படுத்தி மிதந்தன. பண்ணையிலிருந்த அனைத்து அடிமைகளிலும் அந்த பயங்கரத்தின் பாதை மின்னவிட்டது. எஜமானன் மேற்பார்வையாளன் கோரோவுக்கு எந்தத் தண்டனையையும் வழங்கவில்லை. அவன் தொடர்ந்தும் மேற்பார்வையாளாகவே பணியாற்றினான். அந்தக் காட்சியை நேரில் பார்த்திருந்த போதும் கருப்பு இன அடிமைகளால் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை. வழக்குப் போடவோ நீதி மன்றம் செல்லவோ அவர்களுக்கு உரிமையில்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் அடிமைகள்.

தொடும்...

முனிம்

கே. ஏ. அப்பாஸ்
பந்தி 2

முனிம்

கே. ஏ. அப்பாஸ்
பந்தி 2

2

வேண்டாது

சியம்

“இந்த முகாம் முஸ்லிம்களுக்கு மட்டுந்தான்” அந்த முகாம் அதிகாரி முகத்திலுமத்து போல்சொன்னார். பழங்கு நிறைந்த தெருக்களிலெல்லாம் அவைந்து நியூடெஸ்விளைய அடைந்தேன். மூன்னர் கண்டதை விட சிறிது பெரிய அளவிலான ஒரு முகாமைக் கண்டேன். அங்குள்ள ஒரு பவனியாளனிடம் எனக்கு ஆதரவு தரும்படி வேண்டினேன். மூன்று நாட்களாகச் சாப்பிடாத காரணத்தினால் என்னால் சத்தமாக பேச்க்கூடமுடியாதிருந்தது.

“நீ ஒரு இந்துவா? முஸ்லிமா?” என்று கேட்டான். எனக்கு ஞாபகமில்லை என்று சொல்ல வேண்டியிருந்தது. உண்மையும் அதுதான்.

“பெயர்....?” “உண்மையில் எவ்வழியும் எனக்கு ஞாபகமில்லை”

“இந்த முகாம் இந்துக்களுக்கு மட்டுந்தான் நீ வேறு என்கேயாவது போ”

நான் ஒவ்வொரு முகாமாக அவைந்து திரிந்தேன். இந்துக்களுக்கும், முஸ்லிம்களுக்கும் மட்டுந்தான் அதி முகாம்கள்

இருந்தன. மனிதர்களுக்கு இருக்கவில்லை.

நடந்து நடந்து காவில் ஏற்பட்ட புன் காரணமாக ஓர் இரவு நான் ஒரு சிக்கிய பெரியவரின் வீட்டின் முன்வால் மயங்கி விழுந்தேன். நான் மயக்கம் தெளிந்த போது அவருடைய வீட்டினுள் படுத்திருந்ததை உணர்ந்து கொண்டேன். எனக்குத் துடிக்கப் பால் தந்தார். நான் பூரணமாக தெவிவான நிலைக்கு வந்த பின்னால் நீ ஓர் இந்துவா? முஸ்லிமா? சிக்கியனா? என்று அந்த பெரியவர் கேட்கவில்லை.

சில நாட்களின் பின் அவருடைய உறவினர்கள் வெர் ராவல்பிண்டியிலிருந்து வந்த விசேஷ அகதிகள் ரைவில் வந்து சேர்ந்தனர். அவர்கள் முஸ்லிம் கொள்ளுயர்களின் கையில் அகப்பட்டு சித்திராவதைக்குள்ளாக்கப்பட்டு வந்து சோந்தனர். அவர்கள் பலாத்காரமாக என்னத்துச் செய்யப்பட்டும், பிபண்டன் அகெள்ரவப்படுத்தப்பட்டும் வந்து சோந்தனர். அவர்களுடைய உறவினர்களை அவர்களின் மூன்னாலேயே

தமிழ் ஆங்கில மொழிவழி – அஸ்வதி.

முஸ்லிம் காடையர்கள்.....
..... அவர்களுடைய மனம் கசப்புணர்வால் நிரம்பியிருந்தது. இந்தக் கதையைக் கேட்டு நானும் முஸ்லிம்களை வெறுக்க ஆரம்பித்தேன்.

சர்தார் சாஹிப் எனது கதையை அவர்களுக்குச் சொன்னார்.

வயதானவர்கள் எனக்கு ஆறுதல் கூறி எனக்கு நினைவு திரும்ப வருவதற்குத் தம்மால் முடிந்ததை எல்லாம் செய்தார்கள். ஆனால் இளம் வயதிலுள்ளவர்கள் என்னைச் சந்தேகமாகவே பார்த்தார்கள்.

இவன் ஒரு பொய்க்காரன். இவன் தனது நினைவுகளை இழந்திருந்தாலும் கூட இவன் முஸ்லிமாக இருக்கலாம், என்று அவர்கள் ஒர் இரவு பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களின் கண்களில் பயங்கரம் நிறைந்திருந்தது.

சில வேளைகளில் நான் கூட ஒரு முஸ்லிமாக இருக்கலாம். நான்

காயப்படுவதற்கும் எனது நினைவை இழப்பதற்கு முன்பாக நானும் இந்தக் கூடாத காரியங்களைச் செய்திருக்கலாம். அதனால்தான் ஆண்டவன் என்னைத் தண்டித்துக் கொண்டிருக்கிறானோ தெரியவில்லை. அன்றிரவே சர்தார் சாஹிப்பின் வீட்டைவிட்டு நான் ஒடிவிட்டேன்.

“இந்த முகாம் முஸ்லிம்களுக்கு”
“இந்த முகாம் இந்துக்களுக்கு” “நீயார்?” உனது மதமென்ன? நீ எங்கிருந்து வருகிறாய்”

கேள்விகளுக்கு மேல் கேள்விகள். நினைவை இழந்தவன் ஆகையால் என்னால் எதற்கும் பதிலளிக்க முடியவில்லை.

மேலும் அலைந்து திரிந்து எனக்கென ஒரு புகலிடம் தேட முடியாத நிலைமைக்கு எனது உடல் நிலைதள்ளப்பட்டது. அதனால் ஒரு பள்ளிவாசலின் படியில் மெல்லச் சரிந்தேன். சில கணங்களுக்குள்

மயக்கமடைந்தேன். எவ்வளவு தெரியுமா? நான் மிக வேகமாக நேரம் அந்த நிலையிலிருந்தேன். என்பது தெரியவில்லை. ஒரு தடவை நான் கண் விழித்த போது எட்டு வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு சிறுவன் எனக்கருகில் நின்று கொண்டிருந்தான்.

“எழுந்திருங்கள் எழுந்திருங்கள்” அவன் மீண்டும் மீண்டும் கூறினான்.

“எனது அம்மா கொடுத்தனுப்பிய இந்த உணவைச் சாப்பிடுங்கள்” அவன் உணவு என்று சொன்னதும் நீண்ட நாட்களாக உணவை காணாத வனாகையால் எழுந்திருக்க முயன்றேன். ஆனால் இருப்பதற்குக் கூட எனக்கு வலுவிருக்கவில்லை. நான் அவன் கொண்டு வந்த சப்பாத்தியையும், பருப்பையும் உண்பதற்கு முன்பாக என்ன அவன் சரியாக நிமிர்த்தி இருத்தினான். அந்த எளிய உணவு எவ்வளவு சுவையாக இருந்தது

முடித்தேன்.

நீ நீண்ட காலம் வாழவேண்டும் மகனே” என்றேன். எனது நன்றியைத் தெரிவிப்பதற்காக அவனுடைய கையைத் தொட்ட போது அவன் அழுதான்.

“உங்களுடைய உடல் சடுகிறது காய்ச்சலாக இருக்கலாம். எனது அப்பா ஒரு நாட்டு வைத்தியர். அவருடைய மருந்து உங்களைக் கண்த்தில் கூப்படுத்திவிடும்” என்றான்.

என்னைத் தனது வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றான். அவனுடைய அப்பா ஐந்து தடவைகள் தொழும் ஒரு நல்ல முஸ்லிம் மட்டுமல்ல, இந்து முஸ்லிம் என்று பாகுபாடு பாராது எல்லோருக்கும் இலவசமாக மருந்து வழங்கும் ஒரு அற்புதமான மனிதரும் கூட. அவர் எனக்கு தேவையான மருந்தும், மூன்று தடவைகள்

பாலும், படுப்பதற்கு ஒரு கட்டிலும் தந்தார். அதனால் எனது உடலிலிருந்த உங்னம் குறைந்தது. எப்படி இருப்பினும் அவரால் எனது பழைய நினைவுகளைக் கொண்டு வர முடியவில்லை.

நான் எனது இக்கட்டான் நிலைமையை அவருக்குச் சொன்னேன். சில வேளைகளில் நான் ஒரு இந்துவாக இருக்கலாம். அதனால் தங்குவதற்கு நான் வேறு இடம் பார்ப்பதுதான் நல்லது. “நீ இந்துவாக இருந்தாலென்ன எல்லோரும் இறைவனின் படைப்புக்கள்தானே” என்றார். நான் தங்கினேன். ஆனால் அது சாத்தியமாகவில்லை. என்னைப் போன்ற ஒருவனுக்கு

உணவு கொடுப்பதற்காக வெளியே சென்ற ஹக்கிம் சாஹிப்பின் மகன் சில மணித்தியாலங்களாக வீடு திரும்பவில்லை. நானும் அவரும் பல இடங்களில் தேடியும் அவனைக் கண்டு விடிக்க முடியவில்லை. பள்ளியிலிருந்து திரும்பும் போது அவன் சில இந்துக்களால் கொல்லப்பட்டான் என்பதை அறிந்தோம். அவனுடைய தாயாருக்கு மயக்கம் ஏற்பட்டது. இரவு பகலாக அந்த இனிய சிறுவனின் ஆவி என்னோடு பேசியது.

“நான் உங்களுக்கு உணவு தந்தேன். ஆனால் நீங்கள் என்னைக் கொன்று விட்டார்கள்.” எனது நினைவை இழப்பதற்கு முன்பாக நான் ஒரு

இந்துவாக இருந்திருக்கலாம். அந்தச் சிறுவனை இந்துக்கள் கொன்றது போன்று நானும் சில சிறுவர்களைக் கொன்றிருக்கலாம். அந்த நினைவு எனக்கு மிகுந்த துன்பத்தைத் தந்தது. அதனால் ஒருநாள் அதிகாலையில் யாருக்கும் சொல்லாமல் வீட்டை விட்டு வெளியேறி விட்டேன்.

அந்த நாட்கள் டெல்லியில் மிகவும் பயங்கரமான நாட்களாக இருந்தன. பட்டப்பகலிலேயே மக்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். எப்படியிருப்பினும், நான் புகையிரத நிலையத்தை அடைந்தேன். டெல்லியை விட பம்பாய் ஓரளவு அமைதியாக இருந்தது என்று கேள்விப்பட்டேன். “புறண்டியர் மெயில்” என்ற அந்தப் புகையிரதத்தில் அதிகளவு சனமுள்ள ஒரு பெட்டியில் ஏற்கொண்டேன். எனக்குப் பக்கத்தில் கவலை நிறைந்த கண்களுடன் ஒரு இளைஞர்களைக்கார்ந்திருந்தான்.

புகையிரதம் புறப்பட்டபோது “நீங்கள் யார்?” என்று அந்த இளைஞர்கள் கேட்டான். “எனக்குத் தெரியாது இந்துவாக இருக்கலாம். அல்லது மூஸ்லிமாக இருக்கலாம்” என்றேன். “இந்தப் பாதை மூஸ்லிம் பிரயாணிகளுக்கு ஆபத்தானது என்று நான் அறிகிறேன். நீங்கள் தாடியும் வைத்திருக்கிறீர்கள். அதனால்தான் கேட்டேன்” என்றார். நான் எனது முழுக்கதையையும் அவனிடம் சொன்னேன். அவனுடைய கண்கள் என்னைச் சந்தேகிப்பது தெரிந்தது. மூன்று நாட்கள் வயதையுடைய தாடியை அவன்

பார்த்து கொண்டிருந்தான். பின்பு அவனைப் பற்றிப் பேச ஆரம்பித்தோம். அவனுடைய கடை கொள்ளையடிக்கப்பட்டவையும், உறவினர்கள் கொல்லப்பட்டவையும், காணாமல் போனதையும் பற்றி சொன்னான். இப்போது அவன் பம்பாய்க்குச் சென்று கொண்டிருந்தான்.

பாரத் பூருக்கருகில் வண்டி நிறுத்தப்பட்டது. எம்மைக் கிழே இறக்கினார். அதிகளவு கிரியைகள் எதுவுமின்றி நாம் கொல்லப்படலாம் என பிரயாணிகள் நினைத்தார்கள். அதனை நினைத்தால் எனக்கு இப்பொழுதும் சிரிப்பு வருகிறது. அந்தக் கொலைஞர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து வண்டியை நிறுத்தியதோடல்லாமல் மகாத்மா காந்திக்கு “ஜே” என்று முழக்கமிட்டார்கள். ஒவ்வொர் தடவையும் முழங்கும் போது ஒரு மூஸ்லிமின் உயிர் பறிக்கப்பட்டது. இந்தச் சம்பவம் ஒன்றே போதும் இருக்கும் தறுவாயில் இருக்கும் ஒருவன் சிரிப்பதற்கு.

அந்தக் கொலைக்காரர்கள் எங்களுடைய பெட்டிக்குள் வந்தார்கள். நான் எந்தக் கணமும் இறப்பதற்குத் தயாரானேன். நான் ஒரு மூஸ்லிமாக இருக்கலாம். எனக்குத் தாடி இருந்தது அது ஒன்றே போதும் என்னைக் கொல்வதற்கு. என்னை அவர்கள் குறிவைப்பதற்கு முன்பாக எனக்கருகிலிருந்த அந்த இளைஞர்களை ஒரு துணியால் மூடினான்.

நோட்டமு

சினப்பெண்ணுரீ ஷப்பேறுர்..!

முன்பு வேலைப்பார்த்த நிறுவனத்தில் எனக்கு மேலதிகாரியாக இருந்தவர் ஒரு சீன பெண்மணி. மிகவும் நல்லவர். ஒரு சமயம் நான் ஒரு குடும்ப வேலையாக அவசரமாப் போகணும் என்று சொன்ன போது, மிகத்தெளிவாக சொன்னார். “குடும்பம் ரொம்ப முக்கியம், நீ எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் சம்பாதித்துக் கொள், குடும்பத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடு” என்று அவ்வளவு தெளிவான பார்வை உடையவர்.

தாய்மையடைந்து, கருவை குமந்துக்கொண்டு வேலைக்கு வந்துகொண்டிருப்பார். தான் கருவற்றிருக்கிறோம் என்று ஒரு சோர்வாகவோ அல்லது அதை ஒரு பாரமாகவோ கருதாமல், இயல்பாகவே வேலை பார்ப்பார். இப்படியாக நாட்கள் சென்ற போது....

ஒரு நாள் காலை பணிக்கு வந்தார். மதியம் காணவில்லை. மாலை அவருடைய சக தோழி குழந்தை பிறந்திருக்கிறது என்று சொன்னார். எனக்கு ஒரே ஆச்சரியம் என்னடா! இது காலை வரை அலுவலகத்துக்கு வந்து வேலை

பார்த்துவிட்டு மதியம் சென்று குழந்தை பெற்றுக் கொள்வது என்பது என்னைத் திகைக்க வைத்த நிகழ்வு. சரி! இவர்கள் மனத்துணிவு அதிகம் அதனால் இருக்கலாம் என்று எனது வீட்டிடன் உரிமையாளரிடம் விசாரித்தேன். சிங்கப்பூரில் இருக்கிற சினப்பெண்கள் இவ்வாறு முதல் நாள் வரை வேலைக்கு வருவார்கள். அடுத்த நாள் குழந்தை பெற்றுக் கொள்வார்கள், ஒரே மாதத்தில் வேலைக்கு வந்து விடுவார்கள். அவர்கள் அவ்வாறு மனத் தையியம் உள்ளவர்கள். அதோடு மிகச்சிறப்பான அவசரங்கள் ஊர்தி சிங்கப்பூரில் இருப்பதால் அவர்கள் பொருட்டாகவே மதிப்பதில்லை என்றார்.

நான் அப்படியே மலைத்துப் போனேன்! நம்ம மக்கள் கரு உண்டான் நாளிலிருந்து ஆரம்பித்து, 7வது மாதம் வளைகாப்பு, சீமந்தம். அப்புறம் கூடவே அம்மா துணை. நம்ம மக்கள் ஜோள்ளு விட மச்சினி

துணை என்று அலம்பல் விட்டு, ஊரையே ரெண்டு பண்ணிக்கிட்டு இருக்காங்க!

சிங்கப்பூரில் இருக்கிற தமிழர்களும் ஊரில் பண்ணுற அதே பழக்க வழக்கம்தான் இங்கேயும்.

இந்த கணவர்கள்தான் பாவம். அம்மா வீட்டுக்கும், மாமியார் வீட்டுக்கும் தூது போவாங்க. ஒரு வழியா ஆஸ்பத்திரியில் குழந்தை பெறச் சென்றால், அங்கும் தாய்க் குலம் தொல்லை தான். “டாக்டர், எம் பொண்ணு வலிதாங்கமாட்டா, அதனால் ஆப்பரேஷன் பண்ணுங்க” எனு. கரும்பு தின்ன கூலியா வேணும் நம்ம டாக்டர்களுக்கு? உடனே நாள் நட்சத்திரம், நேரம் எல்லாம் பார்த்து, குழந்தை வலி இல்லாமலே பிறந்துரும். அப்புறம் குழந்தைக்குத் தாய் பால் குடுக்க சொன்னா, அங்கேயும் தாய் குலம் முந்திகிடும். “என்ன டாக்டர், எம் பொண்ணு வலியில் இருக்கா, மயக்கத்துல இருக்கா, ஏதாவது டின் பால் எழுதிக் கொடுங்க” நச்சரிப்பு

மனைவி: என்ன இது புதுசா கல்யாணம் முடிச்சி தியேட்டரில் படம் பார்க்க வேண்டும் என்று வந்திருகிறம் ஒரு டிக்கட் மாத்திரம் எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறீங்கள்?

கணவன்: அடடே நீ வந்த சந்தேகத்துல என்னையே நான் மறந்து விட்டேன்

தாங்காம் குழந்தைக்கு டின் சிலர், மாலை வரை வேலை பால்தான் இரண்டு மூன்று பார்த்துவிட்டு, இரவு குழந்தை பிறந்தும் பார்த்திருக்கிறேன்.

அப்புறம் மெள்ளமா எந்திரிச்சு உட்கார்ந்து, ஏழாவது நாள் வீட்டுக்கு போகலாம்னு சொன்னா. இல்ல டாக்டர் இன்னும் ஒரு நான்கு நாளாவது இருந்து ஆசைப் படுறாங்க. குழந்தைக்குத் பார்த்துப்போகிறோம்.

அப்புறம் என்ன என் பொண்ணுக்கு ஆப்பரேஷன் பண்ணியிருக்கு அதனால் 7 மாதம் கழிச்சுத்தான் அனுப்புவேன் என்று ஒரு பிடிவாதம். இப்படியே பாவம் அந்தகணவர், மாமியார் வீட்டில் ஏக உபசரிப்பு இருந்தும் அவருடைய அம்மா நக்ஶிலிப்பு தாங்காது கஷ்டப்படுவேர். இப்படி திருந்தாத கேசங்க நிறைய பார்த்திருக்கேன். இன்னும்

தாய் பால் கொடுக்கனும் என்கிற ஆவல் நிறையவே உள்ளது.

எல்லா விதமான பெண்களையும் பார்த்திருக்கிறேன். சுக பிரவசத்தைத் தவிர்ப்பதை நான் விரும்புவதில்லை.

கன்னி பசங்களா கேட்டுக்-கோங்க 99% விகிதம் உண்மை மீதி 1% சத்தியமான நிச்சியம்

ஆல் த பெஸ்ட் யாம் பெற்ற துண்பம் பெறுக இவ்வையகம்.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43				48	49	50	
51	52	53	54		56	57	58	59	60
		62	63	64	65	66	67	68	69
		72	73	74	75	77	78	79	80
81	82	83	84	85	86	87	88	89	90
91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

- கேள்விகள்
- பணங்காட்டு நரி இதற்கு அஞ்சாது.
 - படைக்க சிறுத்துவித்திரு முந்து. (குழும்பியுள்ளது).
 - கடவுளின் செயலைக்கு இது உண்டு. (திரும்பியுள்ளது)
 - பசுவில் கழிவுகளிலொன்று. (திரும்பியுள்ளது)
 - தசாவதார நடிகர்.
 - சமயலுக்குங் தேவை.
 - செய்தி.
 - ஆண்டன் கோவிலில் செய்வது.
 - யாழிப்பாண மாசுத்திரும்பியுள்ளது)
 - இதற்குப் பின்மும் வய திறக்குமாம்.
 - மொத்தமானவைகள் இல்லாதபோது அவர் பெயர் கொடுவதுக்குத் தேவையான இலை.
 - வைராட் இப்படி அடிக்கும்.
 - பறை அடிது இது சொல்ஸ். (திரும்பியுள்ளது)
 - இராவானன் கைத்தயக் கண்டிடம்.
 - ஒட்டுயானம் இங்கு அணிவர்.
 - சிரிக்கட்டில் பாலிக்கப்படும் ஆங்கில சொல்.

கேள்விகள்

- கேள்விகள்
- அந்தந்தப் பூங்கம்.
 - முக்குறுத்து (திரும்பியுள்ளது)
 - பாக்காய் இலைபாக்கி (திரும்பியுள்ளது)
 - ஆல் நீங்கூஷ்புற்று இது செய்வது.
 - தீவாய்க்காய்கள் இல்லை கோவை.
 - இது ஆயது இயந்து போல.
 - நட்டுவைப்பை பொர். (குழும்பியுள்ளது)
 - வில்லைகள் இல்லாத வெல்லவாய்.
 - தீயைப்பாரிச் சரியான இது. (திரும்பியுள்ளது)
 - தானியாவைக்
 - தாநாத்திருக்கான தமிழ் அனவு.
 - பொலிகல்லீராவிக்கானது (குழும்பியுள்ளது)
 - தமிழில் சிரேக்கம்.
 - ஆல்கிலத்தில் தாட்குறிப்பு.
 - இல்லாதயில்லை முருங்கூ கோவில் உள்ளடிடம்
 - அறிவாளிச்சன இப்படியும் இருப்பார்.
 - தங்கத்தைப் போடுவது (குழும்பியுள்ளது)

நீட்சாபி பாந்துக்கட்டுக்கட்டு

உங்கள் விளைத்தளை
அனுப்பும் முகவரி

#3 Torrington Avenue,
Colombo-07,
Sri Lanka.

குருதியல் குள்திக எழுதுகோல்

ஓ..... அந்த கொடுய கணங்கள்
என் தீதயத்தில் கணக்கீற்றன
திடு உங்கள் தீதயத்திலும் பதியட்டும்

பாவிகள் கொன்ற என்
இஞ்ச மோதுரனின் சட்டைப்பையில்
குருதியல் குளித்த எழுதுகோல் எழுதுவதில்

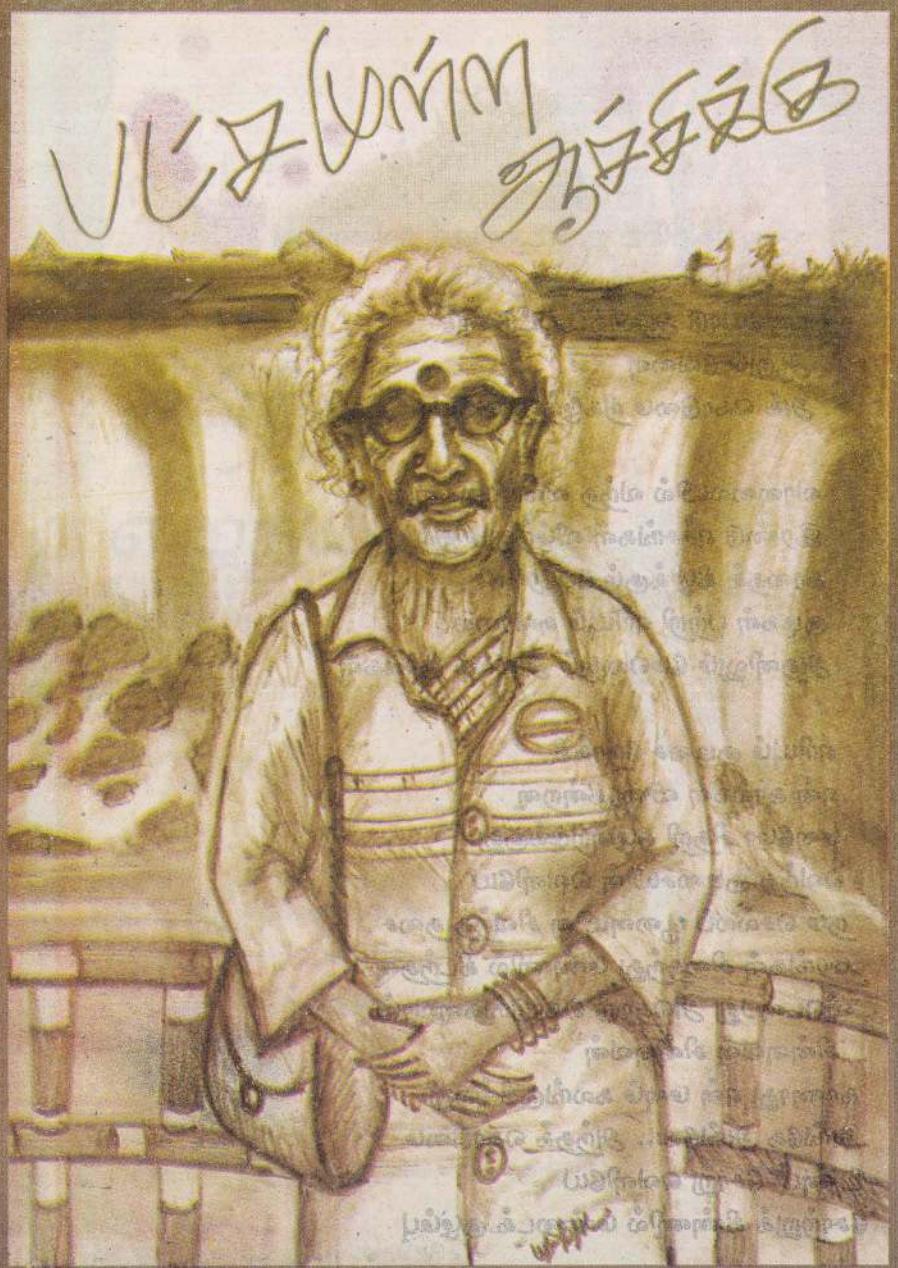
எங்கள் ஏகழுக்குடிகை அடுப்பில்
அரிசி வெற்றும் வேகநூறு வேளை

எல்லார்க்கும் உண்டு உறங்கும் வேளையது
பள்ளியிலிருந்து வந்த தும்பு
பஷியோடு ஆஸாதிப் பட்டுண்டு
ஆஸும் வேளை
அக் கொடுமை நிகழ்ந்துப்பேயா

வானைலயில் வந்த வல்லுரூபாகனில்
கிரண்டு எச்சரிகள் விழுந்து சிறை
காதைக் கிழிக்கும் பேரோசை
குடிகள் பற்றி ஏறியும் அவானல
அதனிலும் மேலெழும் அவலக் குரல்கள்

எனியும் குடிகை ரோக்கி
என் கால்கள் விரைவில்லை
மனமோ சிறுநிய அடுண்றுகூக்குத்து.
வெந்த குடிகையின் வெளியே
நும் செல்லப் பூனையின் சிவந்துத்தகை
மரங்கள் சிறைதந்து மன்னில் கீட்டந்து
வீட்டெப்பது அதொரு கொடுங்களுவாய்
“சின்னவன் சின்னவன்”
காணாது என் மனம் கலங்குகின்றது.
அங்கே அங்கே... அந்தக் கொடுமை
உண்ட மோரு வெளியே
மோற்றுக் கிண்ணில் மன்னடக் குடுப்பு.

சோக்கதல்லா சக்ளமுகம்

உஞ்சு கடுத்த, உஞ்சு பேர்ப்பின்கைகள், எந்தை டருடுக்கீஸ் பட்டியல் எவ்வாற் விட்டிது. பொய்யன்று ஒரு உயிர் பிறக்க அவள் கொண்டாடுதலே என்று எடுத்திருக்கின்ப். டருடுக்கீஸ்தான்று தேஷ் சூரை எவ்விடியானாலோ. பொய்யன்று கொண்டாடுத்துக்கூடி உட்கூங்க எடுத்திருக்கின்ப். பிறக்க காலன்டால் கொடுத்திருப்பிலையை மொழுத்திப் பொய்ய தூக்கிறதுவானே. விளக்கக் காக்கிறது இவ்வை ஒளியுற்றுங்கின்பு கூவ்வது. பொய்யன் கொள்ளால் கொக்கீப் போகுத்துக்கூடை. விடக்கை ஆக்கி தேஷ்கீடு கேழ்க்காட்டால், பொய்யன் விப்பகல் ஏன்று. பட் மொவ்வாகாது என்று எடுத்திருக்கின்ப். எந்தைப் பொல ஆக்கி அப்ப ஆக்கியென்று மொவ்வ வேறுவென்று திரும்பியிருக்கின்பேயே தீங்கள் இருக்கு. அதுக்கு இனி கூடா ஆக்கிர்வானே.

படுகை உஞ்சையும் எவ்வாறோடுமுடியுமிருக்குமா? தீங்க்கி காணக் கூடிக் கொண்டு போகுத என்று எடுத்திருக்கின்ப். தீங்கித்து நினியுதை. வில கரு கூக்கீஸ் டார் உஞ்சு பேர்ப்பு கோட்டு விப்ப கடுடையுடை பெல்லுமென்றுதலை பிள்ளையுடையை காலுவுக்கு குடுக்கிடம் இருக்க உற்குதிருப்பீர்வு கூன்வி. ஆக்கி கூவியும் பர்க்கும் உடைய போக்கு பர்க்கும் போகுதை வரிசுவதுடைய எனக்கு உஞ்சு விவாதமும். விகருநான் கூவகும் உஞ்சுது. இனி ஆக்கி குள்ளன பொட்டாஸ் என்று எனக்குத் தெரியும். பிள்ளையுடின்று பட்டிகைத உஞ்சு பட்டிக் கடுக்கு. கடுக்கு கண்ணாடு, ஆக்கி பாக், ஆடு அடுப்பால் கூரியுவதுமுடையதை.

இஞ்சு தலவியிலை பல்லுக் காக்க, கவுிவை பல்லுக் காக்கவும். காக்குத்துக்குள்ளன அாதைத் தன்முக் கடும் இழும்ளைடை தெரித்துவி. அந்தை உடுக்கேப்பிலை பட்டிக்கிற தெரியுளைட்டு உடலுப் பிருக்கின்பு என்ன. அங்கைக்கு திவாலுக்கு விகுத்துக்குள்ளதை ஆட்டு பர்க்குமிருக்கீஸ் இக்கைக்கு உஞ்சு இருங் போகுத் உருடிடுக்கை. தீ அப்புக்குத் தெரிவி

மொவ்வை ஒவ்வும் கொண்டு உட்கிடும்.
 நடவடிக்கை அதே நடவடிக்கை என்றால் உட்கிடும்.
 அப்புக்கு இப்படிவை நடவடிக்கை எடுத்து கூடிய அடிக்கடி உடுத்தி
 வருப்பிக்கைக்கு உறுப்பினர் என்றால் அந்தவினித்ர உயிர்த்துக்குள்ளே
 நடவடிக்கை அதே நடவடிக்கை அடிக்கடி உடுத்துவது அடிக்கடி உடுத்தி
 இருக்கும் அது செய்திவிடுவது. அறுவடிக்கை அடிக்கடி உடுத்துவது
 இருக்கும் அது செய்திவிடுவது. அப்புக்கு இப்படிவை நடவடிக்கை என்றால்
 உலோவுப்பிக்கை என்றால் உலோவுப்பிக்கை என்றால் உட்கிடும்.
 நடவடிக்கை நடவடிக்கை ஒடு ஒடுபட்ட விடுத்தும் உட்கிடும்
 , இன்றைக்கு உலோவுப்பிக்கையினித்ர நடவடிக்கை உலோவுப்பிக்கை நடவடிக்கை
 பல்லி மொத்த நடவடிக்கை என்றால் உலோவுப்பிக்கை நடவடிக்கை என்றால்
 என்றை அப்பு ஆர் கண்டாலும், மூன்று உலோவுப்பிக்கையினித்ர
 நடவடிக்கை என்று ஆகையோடு பார்க்குகிறீர். அன்றைக்கு உந்தை
 நடவடிக்கை எடுத்து நடவடிக்கை என்ற ஒடுபட்டதை. ஏதாகவு, மீனாட்சியாக
 புதினாகவைக்கப்படுவது. சுற்றிக் கூடிய புதியர் இரண்டு விடுத்துக்கு
 கிடை வருகிற உந்தைப் படிக்கிடோர். அன்றைக்குத்தங்கள் அப்புவினித்ர
 உண்டு கூடுத்தைப் பார்க்குவது. என்றைப் பிரிந்துவர ஏது மொவ்வை
 அன்றை கூடுத்தைப் பார்க்குவது. என்றைப் பிரிந்துவர ஏது மொவ்வை
 அடிக்கடி நொண்டு என்ற மொவ்வைப் போடப்பட ஆசைக்கு
 இருஷ்ட கிளேன் தலையிடுவது இருஷ்ட செங்களியான் அன்றை விக்
 குவிக்கொண்டு பாட்டுக்கூடும். அப்புவினித்ர கூடுபளியிடும் உட்கிடும்.
 உந்தை அப்புவைப் பிடிக்காது. குடுக்காலைக்குத் திர்ப்புக்கூடும்.
 குடுக்காலை அந்தவினித்ர அடியாகவு அவ்வளவு உட்கிடும். உந்தை
 ஆகப்பிடிக்காது உந்தை
 மொவ்வையிடும் மூன்தை
 நடவடிக்கை அதை உடுத்து
 மொவ்வையிடும் இன்றை
 மொவ்வையிடும் இன்றை. அப்பு அடிக்கடி
 என்ற உந்தை மொவ்வை
 மொவ்வையிடும் அன்றைக்கு
 விசையாடி முத்து உந்தை

பட்டிதைப் பார்க்குவிடு, இந்தை பல்லுக் கடைத்தைக் கிரித்துவ. இப்பு
 இரண்டு மூன்தையில் என்ற இருக்கிற என்ற மொன்னலு. அப்புவை
 நொன்றுப் பூஸ்ப்பதியிலை கொண்டிடப் பொட்டுகள் மேல்வை என்ற
 பெரிய பாக்குத்தை விவுக்கூன் ஜபா மொன்னலு. ஒரு பக்க கால்
 அப்படியே கருகிப் போக்கு என்ற பாக்குத்தை மொன்னலுட் அப்பு
 அழிவிடோர். அப்பு அடுத் திரும்பு இட்டித்தை மொன்னலுட் அப்பு
 உண்மு பாக்குத்தையிலை ஏற்று என்ற மொன்னதை, அப்பு உட்கிடுக்குத்தை
 கூட்டிலை வரு இட்டித்தை யோத மொன்னதை, அப்பு உட்கிடுக்குத்தை
 இல்லாத இட்டித்தை, அப்புவுட் உட்கிடுவது மேலை எரிக்க விட்டிசெல்வி
 அரிச்சுத்தைக் கேட்டு அழிவின்ற இட்டுப் பாடுவெல்லாத்தையும் பார்டு.
 அப்புக்குத்தை இட்டு போட்டு கூடுத்தை எல்லாத்தையும் அப்பு விருப்பும்.
 அப்பு எப்புட் ஏற்றுக்கூடுத்தை எல்லாத்தையும் அப்பு விருப்பும்.
 நடவடிக்கை இட்டு போட்டு உடுத்தை மொன்னலு இதும்களை விருப்புவதை.
 அதுவுக்கை அப்புக்குத்தை உடுத்தை அல்லாத பொருத்துவதை.
 மாத்தியே உட்கூன் இரண்டு பெருக்குத் தொடர்பு பார்க்குக்கை
 அப்புக்கை கூடுத்தை பொருத்தும் என்ற மொன்னலு. அப்பு ஏன்
 மலியானும் அதேக்கீல்கள். உடுத்தை மாடுகள், சுப்பிரத்து சூழ்நிலையும்
 விருப்புவதை. தீ எங்களினித்ர பாட்டுவதை மாடுவரும் கீழெனியை
 ஒழுட்டு. அவுது கீழெனியை கேட்டு ஏது மூலமாகிறுக்கு மேல்வை
 என்ற உந்தைக் கேட்க இலர் விடுத்துவான் என்ற படியால் கொஞ்சம்
 சுட்டு உடுத்தையிடும். எங்களின்ற பாட்டுவதை மொன்னலுப் பகுதியில்
 அழிக்கிறார் என்ற மொன்னதை நடவடிக்கை. அப்பு கூப்புஷ பாடு எடுத்தன்.

துறைமாட்டு

அயிகுலதீ

அன்றே அடியடி அழைத்து

அதிலியுற்று

எனக்கு அனுயாக ஶிபேசிலை!

இயற்கை ஶிலந்து கிருக்கும் ஶாஷ்வரி

உறிர்வீரரை ஆடுடி

உழப்பும் மூந்திரீ

கஶிதை உறிர்களங்கு காலங்குத்து ஶந்ததை

கஶிகன் அநிசமிக்கக்

கண்பர்த்து கயைக்

நோய்க்கு மஞ்சநூயும் நோன்றின் ஶிருந்தாயும்.

ஶாஸ்க்கு உக்கியூம்.

ஶாத்தின் கதியாயும்.

பாறல் துகளையாயும் பிரகத்க்கு அனுயாயும்

தாஸ்க்கு திருநாயும் தாரவழங்கும்

ஶிள்பத்திலே!

உலே சிவிர்க்க உகு... உறிர்த்தும்... உரசி

கடவையு தின்பும்

காலையைக்குற்றுத்து சின்னூலில்...

கின்று ஒரு முறிப்பில் என்னைக் கிழங்கிழத்து

பாரும் சிமக்கும் பாலைக் கொடி: வஞ்சிலை
ஏறும் எதுத்து

எனைக் கருவிப் புனிதநாக்க

சீர் ஶிதும் பன்றையவனும் தீக்குச்சியங்... உமிறில்
கீழ் அனாம் மூடும் கள்ளை: அடி

சி சிமக்கும்

பாருத்தில் பஞ்சகஞ்சக் குவாத பாசியாலைன்.

பின்னாலும் என்ன?

அடிலியன் உனக்கு இரும்

பிடிசென்:

அனாஶ்ருதம் அருசி உன் சிமய பக்ரிந்து

காலங்களாம் உளைச்சிமப்பிலென்

கண்பர்வையில் தாலைலோ:

எற்றுளே...

நான் என்னத்தைச் சொல்ல. ஏதோ வாழ்ந்து முடிச்சுட்டன். ஆனால் வாழ்க்கையில் நான் ஆசைப்பட்டது எல்லாம் நடந்திச்சிது எண்டு சொல்லமாட்டன். கடைசி காலத்திலயாவது என்ற வீட்டை என்ற சுற்றஞ் சூழ வாழ்ந்து கட்டையில் போகத்தான் ஆசைப்பட்டன். ஆனால் நடந்தது என்ன.

எல்லாம் எங்கட இனத்தின்ரதலையெழுத்து எனக்கு மட்டுமே எல்லாம் ஊரோட் ஒத்ததுதான். அப்பிடி இருந்தாலும் மனசு ஒன்டையும் ஒத்துக் கொள்ளுது இல்லை. எப்ப பாத்தாலும் நெஞ்சுக்கு வேதனையும், துன்பமும்தான். முடியாத ஆசையால் வாற அவலங்கள்தான்மிஞ்சிக்கிடக்கு.

நான் என்னைப் பற்றி யோசிச்சுப்பார்க்கிறன். என்ற குடும்பம், அயல், அட்டை, சுற்றம், நடந்து முடிஞ்ச என்ற சாவீடு எல்லாத்தையும் ஒருக்கால் மீட்டுப் பார்க்கிறன். மீட்டிப் பார்க்கிறன் எண்டுகட சொல்ல முடியாது. ஒருத்தரும் இல்லாத இடத்தில் வாய்விட்டுப் பேசிப் பார்க்கிறன் எண்டுதான் சொல்வோனும்.

சத்தியமா எனக்கு எல்லாமே ஆச்சரியமாக்கிடக்கு! நான் செத்துப்போனன். நான் எதிர்பார்க்காத நேரத்தில் எல்லாம் முடிஞ்ச போச்சு. எனக்குத் தெரியாத ஊரில், அயலட்டை இல்லாம் என்ற கிருத்தியங்கள் நடந்ததை நினைக்க, சத்தியமா கண்ணீர் வருது. நான் பார்த்த என்ற வீட்டுச் சாலீகளை யோசிக்கிறன். எங்கட ஜியாவின்ர சடங்கு இப்பவும் நினைவில் இருக்கு.

ஜியா அப்பாத்துரை, வீட்டிலதான் மோசம் போனவர். சுகம் இல்லாம் ஆஸ்பத்திரியில் முதல் வச்சிருந்தம். தம்பி ராசன், அக்கா தையல் நாயகி, குகதாஸ் எண்டு கன ஆக்கள் நின்டு வடிவாய்ப் பார்த்தவை.

கொஞ்சம் கடுமை எண்டு டாக்குத்தர்மார் சொல்லிப் போட்டின். சின்னன்னை கிளி, வான் பிடிச்சு அப்பாவை வீட்டுக்கு கொண்டந்தவை. விசயம் அறிஞ்சு வீட்டை வந்து அப்பாவைப் பார்த்த சின்னத்துரை அண்ணை. பாத்த கையோடு ஏனோ தொழில் விசயமாய்க் கொழும்புக்கு போட்டார். அந்த இடவெளியிலதான் ஜியாவினர் சீவன் போனது. சின்னத்துரை அண்ணைதான் கொள்ளி வைக்க வேணும். ஆனா ஜியாவுக்கு கடுமை எண்டு தெரிஞ்சும் கொழும்புக்கு போனவரைப் பார்க்காமல் பிரேத்தை எடுப்பம் எண்டு மற்றவை ஆயத்தம் செய்திச்சினம். அதில பிரச்சினைப்பட்டு பிறகு அண்ணை வந்துதான் பிரேதம் எடுத்து. மச்சான் ஆறுமுகம் தான் முன்னுக்கு நின்டு எல்லாம் செய்து முடிச்சவர். காடாத்துச் செலவு, அந்திரட்டி... எல்லாம் வடிவாய்த்தான் நடந்தது. சுடலையில் நின்டு எரிச்ச ராசவும் யோகுவின் தகப்பனும் ஏதோ கதைவழிப்பட்டு, செலவு அண்டைக்கு அது கைகலப்பாய்ப் போட்டுது. அந்திரட்டி வரைக்கும் அதைப்பற்றிக் கதைச்சுக் கொண்டு இருந்திச்சினம்.

ஜியா செத்து ஒரு கிழமைக்குள்ள சின்னன்னையின் மகன் பாஸ்கரன் பிறந்தவன். ஜியா திரும்ப வந்து பிறந்து இருக்கிறார் எண்டுதான் சொந்த பந்தங்கள் சொன்னவை. அம்மா, ராசாத்தி, ஈச, அக்கா

எல்லாரும் ஜயா எண்டுதான், இப்பவும் சிலவேளையில் அவனைக் கூப்பிடுறது. கன காலத்துக்குப் பிறகு தான் அம்மா கண்மணி செத்தவ. கடைசில அவவுக்கு கண்ணும் தெரியாமல் போச்சது, நடக்க முடியாமல் படுக்கையில் கிடந்து புண்ணும் வந்திட்டுது.

சிவசக்தி டொக்டரிட்ட நாவல் கலரில் தண்ணி மருந்து வாங்கிப் போட்டு புண் கொஞ்சம் மாறியும் இருந்தது. ஈசு எண்டு கூப்பிடுற ராசேஸ்வரி, ஸீ பார்வதி பள்ளிக்கூடத்திற்குப் பாடம் சொல்லி கொடுக்கப் போக முன்னம், அம்மாவிற்கு எல்லாம் செய்து போட்டுத்தான் போறவ. பொன்கட்டியும் கூடமாடுதலில் செய்வாள்.

அம்மாவின்ற செத்த வீடும், வடிவா நடந்தது. அப்பநாட்டில் அவ்வளவு பிரச்சனைகளுடைய இல்ல. செத்த வீட்டுக்குத் தமிழ்மார் சண்முகம், சிங்கம் எல்லாரும் நின்டவை. ராசன்தான் இல்ல. அவன் சிங்கபூருக்கு வேலைக்கு எண்டு போய் பிறகு அப்பிடியே பிரான்ஸ் போட்டான். பெரியன்னை செத்த வீட்டுக்கு மட்டும் வந்திட்டுப் போட்டார். அந்திரட்டிக்கு வந்ததாய் ஞாபகம் இல்ல.

இப்படித்தான் கன பேர் செத்துச் செத்த வீடுகளும் கனக்க நடந்தது. எல்லாரும் சாகத்தான் பிறந்தனாங்கள். இந்தச் சடங்கு, சம்பிரதாயங்கள், அதுக்குள்ள எங்கட பிரச்சினைகள், இதுகளை நினைச்சால் சில

நேரம் சிரிப்பாயும் கவலயாயும் இருக்கும், சில நேரம் ஏன் இப்பிடி..... எண்ட கேள்வியும் வரும்.

அரியாலையில் ஆக்கள் செத்தால், சித்துப்பாத்தி மயானத்திற்குத்தான் கொண்டு போறது. மேளம் அடிச்ச, பாடை கட்டி, சங்கு ஊதி, சேமக்கலம் அடிச்ச, தேவாரம் பாடிக்கொண்டுதான் சுடலை வரை ஊர்வலமாய் சவத்தைச் சனம் கொண்டு போவினம்.

இடையில் சீன வெடியும் கொழுத்தத் தொடங்கிட்டினம். பிறகு பெடியனும் முஸ்பாத்தியாய் வெடியைக் கொழுத்திக் கொண்டு முன்னுக்கு போவங்கள், ஆக்களின்ற காலுக்குள்ள வெடிபோட்டுப் பிரச்சினையனும் வரும். அதெல்லாம் போய் பிறகு ஊரில் துவக்கு வெடியும் செல்லடியும் தொடங்கிட்டுது. சீன வெடி அதால் தேவை இல்லாமப் போட்டுது. உத்தியோகத்தர்மார் செத்த வீட்டிற்கு வரவேணும் எண்டதுக்காவோ என்னவோ, பின்னேரப் பொழுதில் தான் மையம் எடுக்கிறவை.

பிரேத ஊர்வலம் அரியாலைச் சந்தி அடியில் வரப் பட்டினத்தாரின் “ஓரு மடமாது ஒருவனும் ஆகி” எண்ட பாட்டு முடியும். ஒருவர் தொடங்கப் பிறகு ரெண்டு முன்டு பேர் பாடுவினம். ‘குணம்’ எண்டவர் தான் பேமஸ் பாட்டுக்காரர், கறுப்புக் குடையும் பிடிச்சிக்கொ ண் டு பாடிக் கொ ண் டு பாடைக்கு முன்னால் அவர் நடக்க, கொள்ளி வைக்கிறவர் கொள்ளிக்-

குடத்தோட பக்கத்தில் வருவார். உறவுக்காரர். ஊரார் மாறி மாறி பாடையை சுமப்பினம். இல்ல காவுவினம் எண்டு தான் சொல்ல வேணும்.

கொஞ்சகாலத்தில் மேளம் அடிக்கிற ஆக்களோட ஊர்ப் பெடியள் கதை வழிப்பட்டு கைக்கலப்பாகி பெரிய சண்டையாகி விட்டது. ஊரடங்குச் சட்டம் போட்டது மாதிரி இரண்டு மூன்டு நாளா ஊர் அடங்கிக் கிடந்தது. சந்திவெளியில் மறிச்ச அடிப்பட்டாங்கள். ஒரு மாதிரிப் பெரியாக்கள் தலைப்போட்டு சீர்படுத்திப் போட்டினம்.

அதோட செத்த வீட்டுக்கு மேளம் இல்ல. பிறகு ஸ்பீக்கர் கட்டி இளவு சொல்லத் தொடங்கியாச்ச. சின்னக்கிணத்திடி ஸ்பீப்பிபுவின்றை மச்சானும் விஸ்வநாதன் மாஸ்ரரின்ற மாமனும் ஆன கனக சிங்கத்தின் மரண அறிவித்தல்தான் முதல் ஸ்பீக்கரில் சொன்னதாம். அதை கின்னஸ் புத்தகத்தில் பதியப்பட்டது மாதிரி ஊரில் இப்பவும் கதைச்சுக்கொண்டு

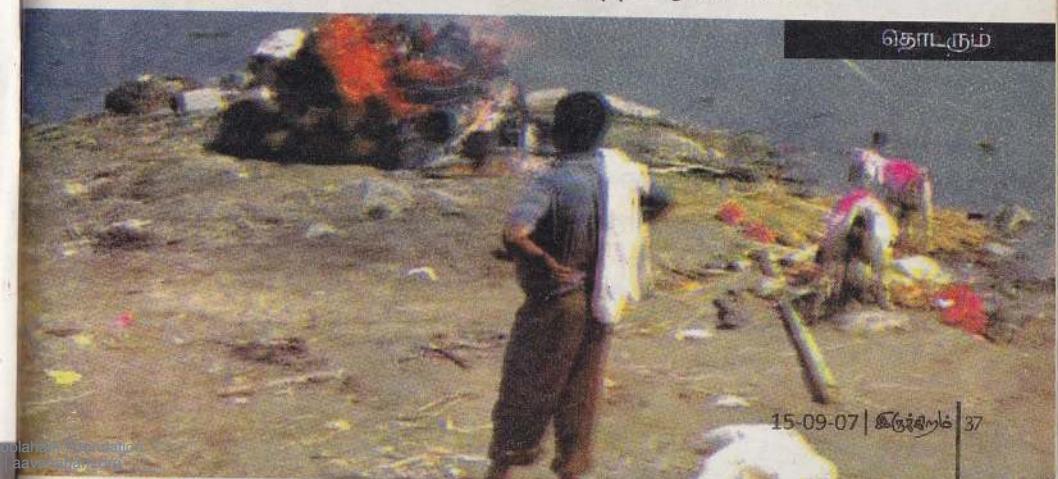
இருப்பினம், ஸ்பீக்கரில் அறிவிக்கிறதுக்கு சின்னக்கிணத்திடி ரஞ்சன், ரேடியோவில் வேலை செய்த லோகேஸ் ஆக்களைத்தான் அனேகமாக பிடிப்பினம்.

நெடுங்குளம் சந்ததியில் இருந்த பிரேமதாசாவின் ஏ-40 கார்தான் கிழக்காயால் பூம்புகார், நாவலடி, ஈசங்காடு, அத்திக்காடு, கொட்டையடி, கோயிலடி, வில்வம் தெரு, மேற்குத்தெரு எண்டு ஊர் எல்லாம் இரஞ்ச கொண்டு திரியும். நல்லது கெட்டது எல்லாத்துக்கும் சுதந்திரத்தினர் ஸ்பீக்கர் செற் தான் கத்தும்.

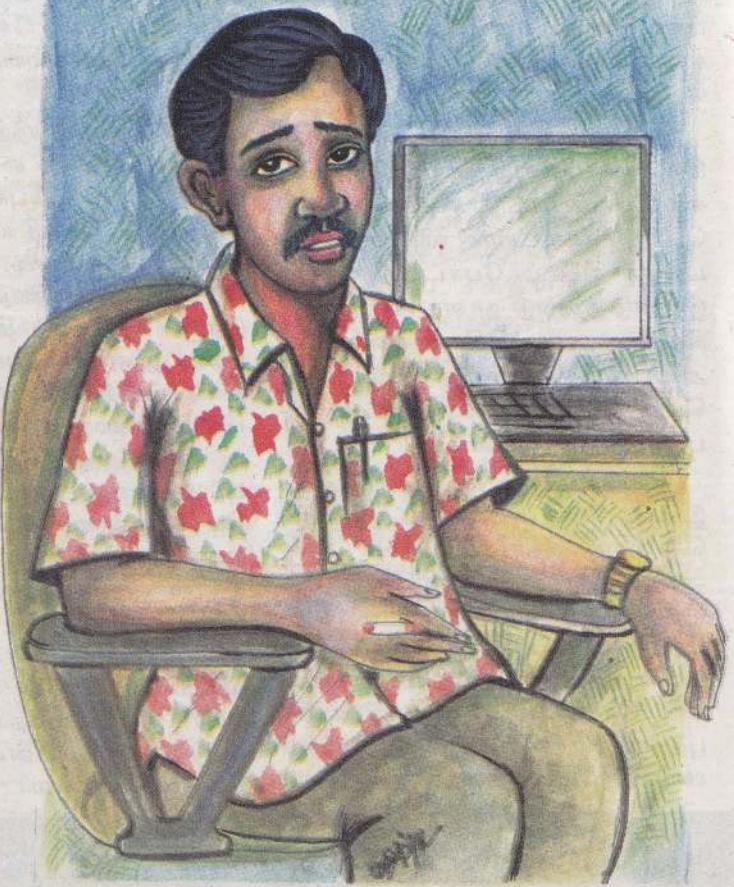
பிரேமதாஸா பள்ளிக்கூடத்திற்கு ஆக்களை ஏத்தி இறக்கிறதாலையும், வேலை வெட்டிக்கு ஆக்கள் போக முன்னம் அறிவிக்க வேணும் எண்டதாலையும் விடிய நேரத்தோடே சொல்லத் தொடங்கி விடுவினம்.

மரண அறிவித்தல் சத்தம் கேட்டு நித்திரை முழிச்ச காலங்கள் கனக்க. விடியவே செத்த வீட்டுக்கெய்தியோட எழும்பிறதோ எண்டு சலிப்பு வாறதுதான், என்ன செய்யிறு செத்த வீடு எல்லோ.

தொடரும்

ஒரு முக்கீ

ஒக்டக் என்றது எனது கைத்தொலைபேசி. ஏதோ ஒரு மேசேஜ் வந்து விட்ட ஒலி அது. தொலைபேசியை எடுத்து குறுஞ்செய்தியைப் பார்த்தன்.....அது எனது சினேகிதன் ரகு அனுப்பின மேசேஜ். அதைப் படிச்சும் சிகரட் பத்த வேணும் போல

இருந்து. சில நாட்களாக நான் சாதாரணமாக இல்லை என்று எனக்கும் தெரியும். கையில் இருக்கிற சிகரட் நடுங்கிறது அதை இன்னும் உறுதிப்படுத்தியது. செய்தி அனுப்பிய ரகுவும் சிவாவும் எனது மிகக் கிட்டின சினேகிதர்கள். அவர்களோடு நான் பேசி நீண்ட நாட்களாச்சு. தினமும் சிரிச்சப்

பேசிப் பழகிய என்னால் இப்பயல்லாம் அப்பிடி இருக்குமுடியிற்கில்லை. என்ன என்னாலேயே புரிஞ்சு கொள்ள முடியேல்லை என்று புரிந்தது. நான் யாரோடும் பேசாமல் இருந்த நாட்கள் மாதங்களைக் கடந்து விட்டது. என்ற மனசில் இருக்கிறதை யாரிட்டாவது கொட்டி விட்டால் நான் பழைய படி ஆகிடலாம் என்று ரகு சொல்றதில் உண்மை இருக்கும். யாரோடும் பேசாமல், தூங்காமல், பார்த்ததையே தொடர்ந்தும் பார்த்தபடி கழியிற நாட்களே எனது கடந்த சில மாத வாழ்வாப் போக்கு.

என்ன செய்ய? யாரிட்டாலும் மனம் திறந்து பேச முடியாமலிருக்கிறது எதனால? இதுக்குக் காரணம் என்பிறவிக் குணமா? பல்கலைக்கழகத் தனிமையா? இயலாமையா? தாழ்வு மனப்பான்மையா? உளவியல் சிக்கலா, இப்ப எல்லாருக்கும் அந்தக் கோதாரிதானே வருது அதுவா? அல்லது வேறு ஏதுமா இருக்குமோ? ம்கூம் எனக்கு விளங்கவேயில்லை.

இல்லை! இந்த பிரச்சனையில் இருந்து என்னால் தப்பி வர முடியும். நானும் மற்றவரையைப் போல சாதாரணமா வாழ வேணும். இதுக்கு, முதல் முயற்சியா, ரகு சொன்னது போலவே, என்ற மனதில் இருக்கிறதை அப்பிடியே ஒருத்தரிட்ட கொட்டப் போறன். என்ற பிரச்சனையால் மீண்டு வரப் போறன்.

அந்த ஒருத்தர் யார்? கண்டியில் இருக்கிற என்ற பல்கலைக்கழக நண்பன் கனிவா? இல்லை. கொழும்பில் அயல் வீட்டில் எப்ப என்னைக் கண்டாலும் சிரிக்கிற குமாரா? அவனும் சரிவரான். ம்..அப்ப. புவனாவோ...! அவள் தான் சரியான ஆள்.

‘இன்டைக்குப் பின்னேரம் பீச்சக்கு கூட்டிக் கொண்டு போய், அவளிட்ட எல்லாத்தையும் கொட்டப் போறேன்.’

இப்படி ஒரு வழியாக தனது பிரச்சனையைப் போக்குவரத்கான தீர்வைத் தானே யோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தான் அவன்.

வெள்ளவத்தைக் கடற்கரையின் சில்லென்ற காற்று அவனின் உடடுகளுக்கு உத்வேகமாக இருந்திருக்க வேண்டும். பட படவென வார்த்தைகளை கொட்டத் தொடங்கினான். மனதில் இருந்த எல்லாவற்றையும் சொல்லித் தீர்க்கும் ஆசை அவனது வார்த்தைகளுக்கு புதிய வேகம் கொடுத்தது.

புவனா நான் இதுவரைக்கும் யாரிட்டாலும் கலந்து பேசாத விசயங்களை எல்லாம் உண்ட்ட சொல்லப் போறன்.

நான் இங்க வந்த ஆரம்ப நாட்களில் வேலைக்குப் போய் வாற் 154 பஸ் சிலதான் அவளை முதன் முதலா பார்த்தனான். அவள் எப்பவும் கொண்டக்டருக்குப் பக்கத்திலதான் நிப்பாள். நான்

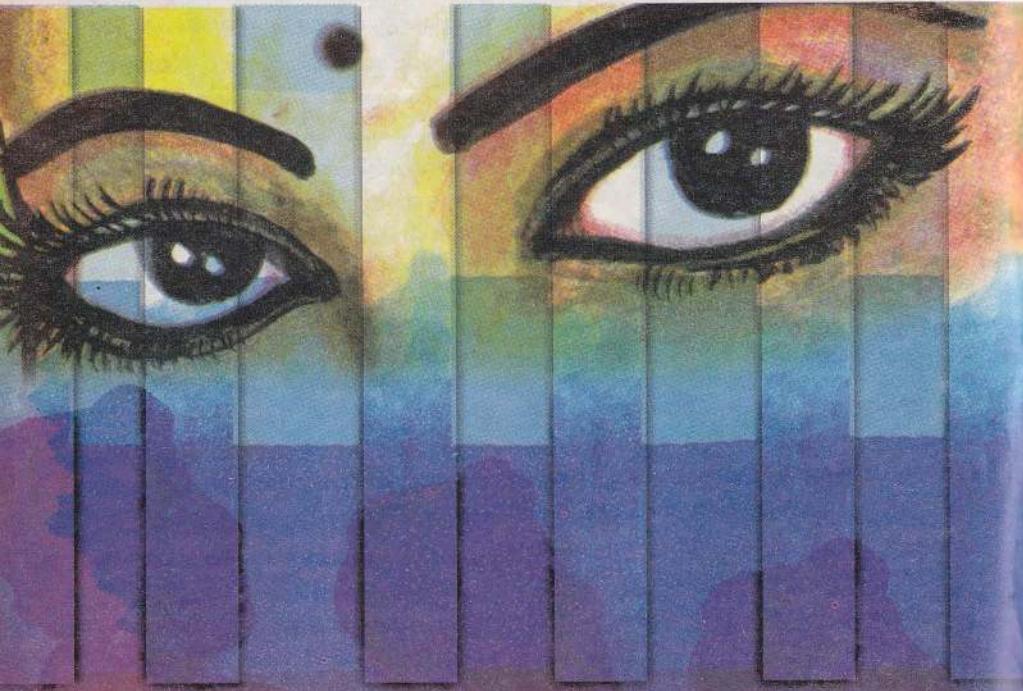
அவளையே பார்த்துக் கொண்டு இருப்பன். ஒரு நாள் இல்லை, ஒரு வாரம் இல்லை. ஒரு மாசம் அவளினர் கண்களைப் பாக்கிறதே எனக்குத் தொழிலா இருந்தது. அவளோட பேச வேணும் என்ட என்னமே இருக்கேல்லை.

என்ற சுபாவம் அப்படி. அல்லது அதுதான் என்ற சுபாவம் என்டு நான் நினச்சன்.

என்னாலை அவளை விளங்க முடிஞ்சது. எல்லா லவ்வர்க்கும் எதிர்பாக்கிற ஒரு அடிப்படை விசயத்தைத்தான் என்னிட்டயும் அவள் எதிர்பாத்தான், கொஞ்சம்

ரொமாண்டிக்கா பேசவேணும் என்டு. அவள்தான் முதலில் என்னட்ட பேசினாள். 'ஹலோ' தான் முதல் வார்த்தை. அவளுக்கு என்னில் பிடிச்சதே என்ற பார்வைதானாம். அவள் அப்பிடிச் சொல்லச் சந்தோசமா இருந்திச்சு.

பிறகு பிறகு எங்கட கொண்டாட்டம், மற்ற காதலர்களைப் போல படு சந்தோசமா இருந்தது. கொஞ்சம் கொஞ்சமா என்னைப் பற்றி அவளுக்குத் தெரிய வந்தது. ஏனென்டு தெரியா அவள் பிறகு மெதுவா விலகத் தொடங்கினாள். காரணம் கேட்டா எனக்குச் சரியாப்

பேசத் தெரியாதாம் எண்டாள். நான் இப்ப பேசிறதில் ஏதேனும் குழப்பம் இருக்கோ? நீயே சொல்லு பாப்பம்?

எனக்குச் சரியா பேசவே தெரியாது எண்டால் பிறகென்னென்டு ரொமாண்டிக்காப் பேசுறது. நான் எவ்வளவோ எடுத்துச் சொன்னன், 'எனக்கு யாரிட்டயும் சரியா, கண்டினியுலாப் பேசவராது' என்டு. இந்த ஒரு வரியைதான் நான் கனதுரம் அவளிட்ட சொல்லி இருக்கிறன் என்டு நினைக்கிறன்.

என்ற நிலமையை அவளால் விளங்க முடியேல்ல. கடைசியா அவள் ஓரே ஒரு ட்ரை பண்ணினாள். என்ன தெரியுமே? நான் சைக்கியாட்ரிஸ்ட் செக் பண்ணேனுமாம். 'இதுக்கு ஒத்துக்கொண்டு ட்ரீட்மெண்ட் எடுத்தா, எங்கட ரிலேஷன்ஷிப் தொடரும். இல்லை எண்டால் "குட்பை" எண்டிட்டுப்

போட்டாள். நான் அதுக்கு ஒத்துக்கொள்ளேல்லை.

ஒரு மாசம் ஆகுது. என்னைப் பாக்க அவள் வரேல்லை, என்னட்ட பேசேல்லை, ஒரு மெசேஜ்கூட பண்ணேல்லை. நானும் பேசாம் இருக்கிறன்.

நான் ஏன் சைக்கியாட்ரிஸ்டைப் பாக்கோனும்? செக் பண்ணோனும்? நான்தான் இப்ப நல்லாப் பேசிறனே. நான் இவ்வளவு நேரம் உன்னிட்ட சொல்லுறன் ஆனா நீ ஒண்டும் பேசாமல் இருந்தால் என்ன அர்த்தம். பறவாயில்லை, இவ்வளவு நேரமும் என்ற மனசத் திறந்து சொன்ன விசயங்களைக் கேட்டதுக்கு தாங்கள்.

"அங்கிள். நீங்கள் நேற்றுத் தந்த சொக்கலேட்டைத் திண்டிட்டன். இன்னெனாண்டு இன்டைக்கும் வாங்கித் தருவியளே' என்டு அது வரைக்கும் பக்கத்தில் நின்ட அயல் வீட்டு சின்னப்பரியா கேட்டாள்.

ஆசிரியர் பத்துசதவீத வட்டிக்கு பத்தாயிரம் ரூபா உன் அப்பாவிடம் கொடுத்தால் இரண்டு வருடங்கள் கழித்து அவர் திருப்பி எவ்வளவு கொடுப்பார்.

மாணவன் ஒன்றும் கொடுக்க மாட்டார். உங்கு கணக்கு தெரியல். உங்களுக்கு எங்க அப்பாவப் பற்றித் தெரியாது.

வாணாலிக் கால நிலைங்கள்

எனவே போன்றவர்களுக்கு எல்லாமே முதல் புளியிலிருந்து ஆரம்பிக்கும் நிலை. வாணாலி அறிவிப்பாளர் தேர்வில் இறுதிச் சுற்று வரை சென்றதாக ஞாபகம். ஆனால் முன்னாள் சிறுவர் மலர் நடிகர்கள் பலரும் தெரிவாகினார்கள். அவர்களுள் விமல் சொக்கநாதன், கோகில வர்த்தனி சுப்பிரமணியம் (சிவராஜா) நடராஜசிவம், பி.எஸ். அப்துல் ஹமீட், ஜோர்ச் சந்திரசேகரன் போன்றவர்கள் அடங்குவர். தோற்றாலும் தகுதியுடையவர்களிடம் தோற்க வேண்டும் என்று சொல்வார்கள். எனவே பிற்காலத்தில் சிறந்த அறிவிப்பாளர்களாக பிரகாசித்த இவர்களுடன் போட்டியிட்டு தெரிவு செய்யப்படாமல் போன்றில் எனக்கு வெட்கமொன்றும் இருக்கவில்லை.

'அன்னை ஈரா' கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன்

1971ம் ஆண்டு எனது கலை வாழ்க்கையில் முக்கியமான ஆண்டு என்னைப் பொறுத்தவரையில் பல 'முதல்' களுக்கு சொந்தமான ஆண்டு இதுவரை மற்றவர்களின் நாடகங்களில் நடித்து வந்த நான் இந்த ஆண்டின் ஆரம்பத்திலேயே முதன் முதலாக தயாரிப்பாளனாக 'சுதுரங்கம்' மேடை நாடகத்தின் மூலம் மாறினேன். எஸ்.எஸ்.கணேசபிள்ளை, மறைமுதல்வன், கே.கந்தசாமி, சந்திரபிரபா மாதவன், ரோகினி போன்றவர்கள் என்னோடு நடித்தார்கள். கதிர்காமத்தம்பியின் காட்சியமைப்பு, குறிப்பாக கிராமப்புற வீட்டின் வாசல் கடப்பு (கடவை என்றும் சொல்வார்கள்) நீண்ட நாட்களாக பேசப்பட்ட தொன்றாயிற்று. நானே கதாநாயகனாக நடித்து - இப்படி பல நானேக்களுக்குப் பிறகும், ஒரே யொரு ஆறுதல். மறைமுதல்வன் எழுதிய இந்த நாடகத்திற்கு நல்ல பெயர் கிடைத்தது. பத்து வருடங்களுக்குள் வந்த சிறந்த பத்து நாடகங்களுக்குள்ளங்றாக கே.எஸ்.சிவகுமாரன் போன்ற விமர்சகர்கள் இந்த நாடகத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள்.

அடுத்த 'முதல்' வாணாலியில் தரமான விமர்சன சஞ்சிகை நிகழ்ச்சியாகக் கருதப்படும் 'கலைக்கோலம்' நிகழ்ச்சியில் முதன் முறையாக நான் கலந்து கொள்ளக் கிடைத்துதான் சிறந்த ஒலிப்பரப்பாளர்களில் (அறிவிப்பாளர்களோடு தயவு செய்து குழப்பிக் கொள்ளாதீர்கள் - Broadcasters) ஒருவராக நான் கருதும் காவலுார் ராசதுரை அப்போது 'கலைக்கோலம்' நிகழ்ச்சியை தயாரித்துக் கொண்டிருந்தார். பின்னர் இதே நிகழ்ச்சியை கலாநிதிகளான சிவத்தம்பி,

கைலாசபதி, கவிஞர்கள் மகாகவி, சில்லையூர் செல்வராஜன் போன்ற வரிசையில் வந்து, பட்டதாரி அறிவிப்பாளர்களான சுற்சொருபவதி நாதன், கமலினி செல்வாஜன் என்பவர்களைத் தொடர்ந்து விண்கவும் பட்டத்தைத் தவிர வேறு ஒரு பட்டமும் காணாத அடியேனும் கொஞ்சக் காலம் 'கலைக்கோலத்தை', தயாரித்து வழங்கியிருக்கிறேன். மீண்டும் விட்ட இடத்திற்கு வருகின்றேன்.

காவலுார் ராசதுரை அவர்கள் புதியவர்களை கண்டுபிடித்து அறிமுகப்படுத்துவதற்கு தயங்காதவர்.

ஒரு வர்த்தக நிகழ்ச்சி மூலம் 'ஸம்து மெல்லிசைப்பாடல்கள்' உருவாகுவதற்கும் அதனால் எத்தனையோகவினார்கள், பாடகர்கள், இசையமைப்பாளர்கள் புகழ்பெறவும் காரணமாய் இருந்தவர். புதியவர்கள் 'கலைக்கோலம்' மாதிரியான நிகழ்ச்சிக்கு வந்து விட்டால் ஏதோ தீட்டு பட்டுவிடும் என்று நினைப்பவரால்ல. அப்படி நினைக்கும் பிரகிருதிகளைப்பற்றி பின்னர் சொல்கிறேன். எங்களையெல்லாம்

ஒரு திரைப்பட விமர்சனம், ஒரு நாட்டிய விமர்சனம் என்று செய்யும் படி என்னைப் பணித்தார். நான் தயக்கம் காட்டியபோதும் அவர் 'ஒரு சராசரி பார்வையாளாக உன் மனதில் பட்டதைத் சொல்போதும்' என்று உற்சாகம் தந்து அனுப்பினார்.

இங்கள் நாடகாசிரியரான தயானந்த குணவர்த்தனாவின் 'நரி பானா' என்ற சிங்கள நாடகத்தை தழுவி எழுதப்பட்ட அந்த நாடகத்தின் பெயர் 'நரி மாப்பிள்ளை' அது

எடுத்த எடுப்பில் ஏதோ 'தொல்காப்பிய உரைக்கு' விமர்சன விளக்கம் வைக்கும் வேலையில் காவலுாரார் ஈடுபடுத்தவில்லை. எங்களுக்கு தெரிந்ததை சொல்லும் வகையிலே ஒரு நாடக சம்பந்தமான உரையாடலுக்கே என்னை முதலில் அழைத்தார். தொடர்ந்த நிகழ்ச்சிகளிலே கலாவல்லுனர்கள், ஆசாங்கள் எழுதிய கட்டுரைகளை வாசிக்க, ஆமாம், வாசிக்க வைத்தார். காலப்போக்கில் ஒரு நாடக விமர்சனம்,

ஒரு குறியீட்டு நாடகம். தற்போது கண்டாவில் வாழும் சின்னையா சிவனேசன் முதலானோர் நியித்தஞாபகம். நான் புரிந்து கொண்டதைவிட, உணர்ந்து கொண்டதே அதிகம். என் விமர்சனத்தை முன்வைத்த பொழுது, சம்பந்தப்பட்டவர்கள் யாருமே ஆட்சேபணைக்குரல் எழுப்பியதாக ஞாபகமில்லை.

அடுத்து 'வீட்டுக்கு வீடு' என்ற திரைப்பட விமர்சனம். ஜெய்சங்கர்,

லட்சமி நியித்த ஒரு நகைச்சுவைப்படம் தியேட்டரின் இருஞூக்குள்ளேயாரோ ஒருவன் (நான் தான்) கையில் ஒரு பேப்பர் துண்டை வைத்துக் கொண்டு அடிக்கடி குறிப்புகள் எடுத்துக் கொண்டிருந்ததை பார்த்தவர்கள், இவன்யாரோ இந்தப் படத்தை பார்த்து கொப்பி அடித்து வேறு படம் செய்யப் போகிறானோ என்று நினைத்திருப்பார்கள். 'விமர்சகனின் வேலை விளக்கம் அளிப்பதுதான், நாடகம், சினிமா என்று இறங்கியாகி விட்டது. இனி இசையில் கைவைப்பதுதான் அடுத்த வேலை. சாஸ்திரிய சங்கீதத்தில் கைவைத்து சங்கீதக்காரர்களிடம் குட்டு வாங்க நான் தயாராக இருக்கவில்லையாதலால், அப்போதுதான் முனை விட்டுக் கொண்டிருந்த மெல்லிசைப்பற்றி, கலைக்கோலத்தில் கருத்துரைவழங்கநினைத்தேன். பாடகர்கள், பாடல் எழுதுபவர்கள், இசையமைப்பாளர்கள் என்று மெல்லிசையோடு சம்பந்தப்பட்டவர்களைத்

இப்படிச் செய்யுங்கள் என்று சிபார்சு செய்வதல்ல' என்று இயூஜின் அயன்ஸ்கோ சொன்னது மாதிரி நான் நடந்து கொண்டேன். நான் ரசித்தவற்றை தொட்டுக்காட்டியதுதான். நல்ல காலமாக 'இருப்பில் வாதம்' பூர்ச்சுவா' 'சர்நியவிசம்' போன்ற சொற்களைப் பாவிக்கும் தேவை எனக்கு இருக்கவில்லை. நேயர்கள்தப்பினார்கள்.

தேடித் தேடிச் சந்தித்தேன். விபரங்கள், சிரமங்கள், முயற்சிகள் என்று என் குறிப்புப்புத்தகத்தை நிரப்பிக்கொண்டேன். நீண்டதொரு கட்டுரையாக விரிந்தது. சிறிய மழித்தலுக்குப் பிறகு கலைக்கோலத்தில், 'மெல்லிசைப்பாடல்கள்' என்ற கட்டுரை இடம் பெற்றதும், அதன் முழு வடிவமுழுமே பின்னர் ஞாயிறு சிந்தாமணியில்

வெளி யிடப்பட்டதும் என்முயற்சிக்கு பலன் அளித்தது. வாணோலியில் மெல்லிசைப்பாடல்களுக்கு இசை அமைத்துக் கொண்டிருந்த எம். எஸ் செல்வராஜா என்னைத் தேடி வந்து, அந்தக் கட்டுரையைப் பாராட்டிச் சென்றது ஞாபகமிருக்கிறது.

இனியென்ன நடனந்தான். இலங்கை சங்கீத நாட்டிய சங்க விழாவில் பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் செல்வி விஜயாம்பிகை இராமசாமி (இந்திரகுமார்) யின் நடன நிகழ்ச்சி. முதல் ஒரு வாரமாக கொழும்பு பொது நூல் நிலையத்தில் பரதநாட்டியம், குச்சப்புடி சம்பந்தமான அகப்பட்ட நூல்களையெல்லாம் வாசித்தேன். நிறைய தகவல்களை சேகரித்துக் கொண்டு நிகழ்ச்சி பார்க்கச் சென்றேன். நிருத்தம், நிருத்தியம், முத்திரைகள் என்ற வார்த்தைப் பிரயோகங்களுக்கு நிஜமாகவே அர்த்தம் தெரிந்து கொண்டது பலனளித்தது. 'பாவம்', 'ராகம்', 'தாளம்' என்ற மூன்று சொற்களின் முதலெழுத்துக்களுடன், இவற்றின்

இறுதி எழுத்தான் 'ம்' இணைந்தே 'பரதம்' என்ற சொல் உருவாகியிருக்கலாம் என்று விமர்சனத்தை தொடங்கினேன். இந்த ஆரம்ப வாக்கியத்தை, என்னைச் சந்திக்கும் வேளைகளிலெல்லாம் விஜயாம்பிகை குறிப்பிட்டு சிலாகித்துக் கொள்வார்.

இன்னுமொரு விடயம் நிகழ்ந்தது. அந்நாட்களில் நாடகப் பயிற்சிக்காக சரஸ்வதி மண்டபத்திற்கு அடிக்கடி செல்வேன். ஒரு முறை என்னைத்தேடி விஜயாம்பிகையின் தந்தையார் அங்கு வந்து சென்றதாகச் சொல்லி, விமர்சனத்தில் ஏதாவது இசுகு பிசாகாகச் சொல்லிவிட்டேனோ என்றும் கேட்டு வைத்தார்கள். அவர் நேரில் என்னைச் சந்தித்தபொழுது எனக்குக் கொஞ்சம் தயக்கமாகத்தான் இருந்தது. அவர் கேட்ட முதல் கேள்வி, "நீங்களா விமர்சனம் செய்தது?" அவ்வளவுதான். என் முகபாவனை அவருக்கு காட்டிக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். 'இவ்வளவு இளவயதுக்காரர்தான் அந்த விமர்சனத்தை செய்திருப்பார் என்று நினைக்கவேயில்லை' என்று வாழ்த்து சென்றார்.

தொடரும்

என் தாத்தா ஒரு லட்ச
ரூபாவை விட்டுட்டு
செத்துப் போய்ட்டார்
இதென்னடா பெரிச.
என் தாத்தா இந்த
உலகத்தை விட்டே
செத்துப் போய்விட்டார்.

• சிந்தியுங்கள் தமிழர்களே..

கல்வி, வேலையும், அரசு, நிதிநுறை, வழியாடு சென்றும் அனைத்து வாழ்வியலும் தாம் மாழியில் வேண்டும், அது நம்முடை உரிமைதூர்கு மேலாக பல புதிய செய்திகளை கற்றுக் கொள்வதும், உங்களுக்கு சுய தேவைகள் கிடைந்தால் அதை நீங்கள் தான் கற்றுக் கொள்வதும் உங்கள் தேவையோ தனியாட்டு மாத்து தமிழ் மக்களின் தேவையல்ல அது! உங்கள் அறிவிள் வீச்சை அதிகரிக்க மிற மாழிகளை கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று என்னுகிறீர்களா?

இதோ டய்யால்

விருஞ்சு - கிடயம் மற்றும் குநதி ஓட்டத்தை பற்றிய மருத்துவத்திற்கு குழ்யா - ஏழுமிகு முறிவு மற்றும் ஆர்தோ குழ்யா - கவரிதம் மற்றும் வானளியல் சீனா மற்பு சன்னட பயிற்சி (Martial art)
ஜியாஸ் - கிளத்திருவியல்
ஜூர்மன் - காகிதும் மற்றும் கை தமிழ் - மாழி வளக்கும் மற்றும் செழுகும்

கிப்பி உலகத்தின் பல நாடுகளில் ஈர்ச்சல் டொடியுக்கெட்கிறது.

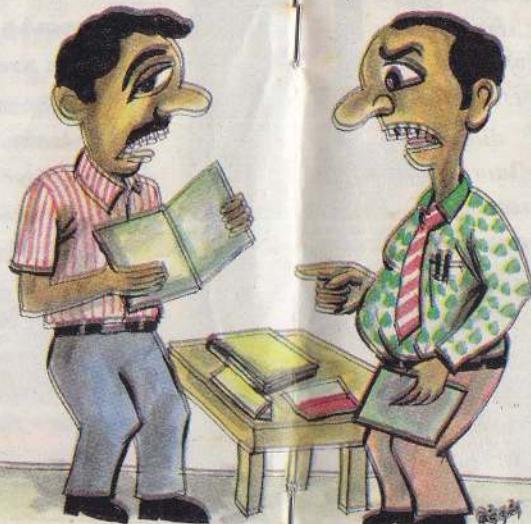
மாணவர்கள் நாங்கள் 'இருக்கிறம்'
வாசிக்கிறம் அதுக்கேன்
பொறாமைப்படுங்கள்

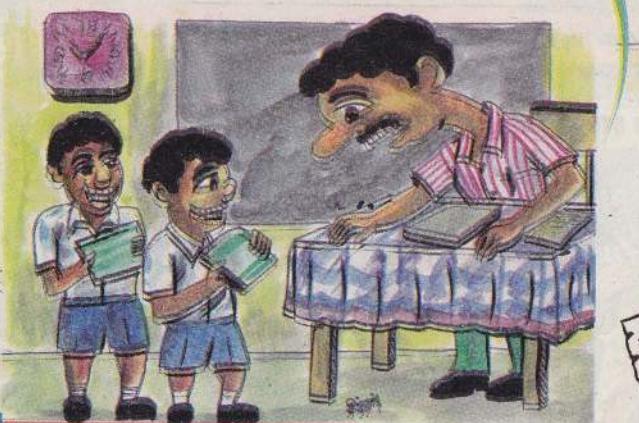
அரசினர் வெளியிடுகிற
வழிகாட்டுகள் தவிர
ஏனையவற்றை
வாசிப்பதை ஆசிரியர்கள்
தவிர்க்கவேண்டும்

அந்த வரண்டு ஷ்சரும் ஆசிரியர் கையேடு
புத்தகத்து நடவில கதைப்புத்தகம்
வைச்சிருந்தினம் எண்டு சொல்லி இரண்டு
கிழமைக்கு டிஸ்மிள்
பண்ணியிருக்காம்

ஃட்யு தம்பிமார் ஒருக்கா தாங்கோடா.
அந்த அம்புலிமாமாவை எண்டாலும்
ஒருக்கா வாசிச்சிட்டு தாறன்

என்ன ஏதோ புதுப் பத்திரிகை வாசிக்கிற
மாதிரி இருக்கு. இல்லை.

இது என்ற-கல்யாணப்
பத்திரிகை சேர்.

என்னப்பா இது. எங்கட
வீட்டிலையும் பயந்து
பயந்து
வாசிக்கிறீங்கள். பேப்பரும்
வாசிக்கக்கூடாதோ?

அப்பா அவன் ஓடிப் போனவன் பற்றி ஏதாவது? இந்தக் கேள்வியை மனைவி நூறாவது தட்டவையாக இன்று கேட்டிருப்பாள் போலத் தோன்றியது. எனக்கு ஓடிப் போன அந்தப் பையனைப் பிடித்து நிற்க வைத்துக் காலுக்குக் கீழே மாறி மாறிச்கூட வேண்டும் போல இருந்தது.

ஒரு வெளிநாட்டுத் தூதுவராக இருக்கும் எனக்கு, அலுவலக வேலைகளை விட இதுவே பெரிய தலையிடியாக மாறியிருந்தது. என்னைக் கொல்வதில் அவனுக்கு என்ன லாபம்?

நான் ஒரு பெக் விஸ்கியை கண்களை இறுக மூடிக் கொண்டு வாய்க்குள் மட்மடவென்று ஊற்றினேன். விஸ்கி நெஞ்சுக்குள் சென்று நெருப்பாய் எரிவது போல ஏதோ பண்ணியது.

என்னுடைய நாற்பத்தைந்து வருடகால ராஜதந்திர சேவையில் எத்தனையோ பிரச்சினைகளை வெட்டி ஆண்ட எனக்கு இப்பொழுது கூக்கு நூறாய்த் தலை வெடிக்கிறது.

விஸ்கிக் கோப்பையை மேசையில் வைத்துவிட்டு நாற்காலியில் சாய்ந்து கொள்ளலாம் என்று என்னினேன். இடையில் எனது மூத்த மகள் குறுக்கிட்டுக் குழப்பினாள்.

“அவனுடைய முகத்தில் கள்வன் என்று எழுதி ஒட்டியிருக்கிறது. அவன் எங்கள் வீட்டுக்குள் இருந்து எதையோ திருடியிருக்கிறான். அது தான் அம்மா கதை கேட்ட போது ஓடிப் போய்விட்டான்”

இது அவளின் கண்டு பிடிப்பு. ஒரு கிரிமினல் லோயரான அவளின் வாதத்தை என்னால் உடனடியாக நிராகரிக்க முடியாது என்பதற்கு அப்பால், அவள் சொல்வது போல இருந்து விட்டால்..... என்ற நப்பாசைதான் மிகுதியாக என்மனதில் காணப்பட்டது.

ஆனால் எனது இளைய மகளோ “இல்லையில்லை அம்மாவைக் கண்டால் ஆர்தான்

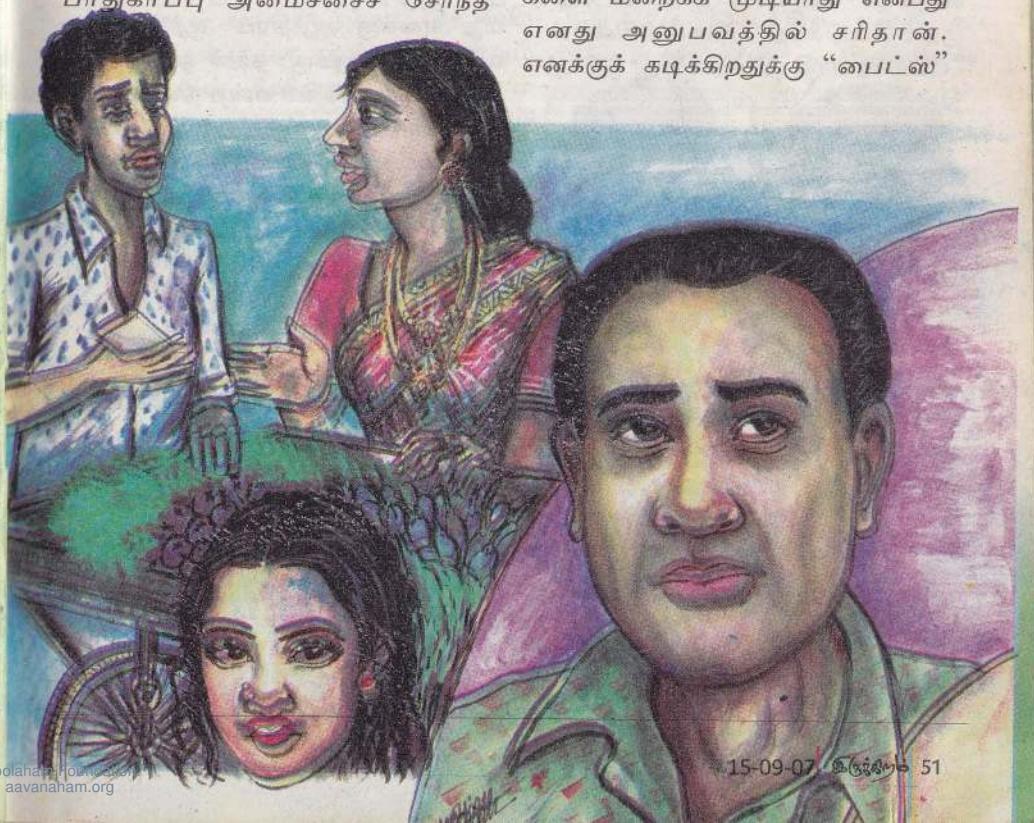
ஒடமாட்டார்கள். அப்படியொரு உருவம். பாவம் அப்பாதான் ஒட இயலாமல் மாட்டுப்பட்டு நிற்கிறார்.” இப்போது இருப்பிள்ளைகளும் சேர்ந்து சிரித்தார்கள். நானும் அவர்களுடன் சேர்ந்து சிரிப்பதற்கு முயன்றேன். முடியவில்லை. மனைவி ஏதோ புறுபுறுத்துக் கொண்டு குசினிக்குள் நுழைவது என்சிரிப்பைத்தடுத்தது.

நான் தொலைபேசி மேசைக்கு அருகில் சென்று அந்த நாட்டின் வெளிவிவகார அமைச்சு மற்றும் பாதுகாப்பு அமைச்சைச் சேர்ந்த

சிரேஷ்ட உத்தியோகத்தர்களுடன் தொலைபேசியில் தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டு உரையாடினேன்.

அந்த அதிகாரிகளோ இன்று சனிக்கிழமை என்பதால், திங்கட்கிழமைதான் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்க முடியும் என்று கூறி விட்டார்கள். “கண்டறியாத லீவுநாள்” எனக்குள் முனுமுனுத்துக் கொண்டு “அப்பன் பெயர் தெரியாதவர்கள்” என்று திட்டித்தீர்த்தேன்.

பெண்களிடம் இருந்து இரகசியங்களை மறைக்க முடியாது என்பது எனது அனுபவத்தில் சரிதான். எனக்குக் கடிக்கிறதுக்கு “பைட்ஸ்”

மாரி. அராணி

தருகிற சாட்டில் அந்தப் பக்கமாக வந்த என் மனைவி “அவன் உளவாளியாக இருப்பானோ?” என்று ஒரு பெரிய குண்டைப் துக்கிப் போட்டு விட்டு மறைந்தாள்.

நான் அவனுக்கு ஒரு பதிலும் கூறாமல் ஸ்ரீராணோ கிராபர் மேரியை அருகில் அழைத்தேன். மனைவி முகத்தை சுழித்துக் கொண்டு பக்கத்தில் ஒரு ஆசனத்தில் அமர்ந்து கொண்டாள். நான் என் நாட்டு வெளி விவகார அமைச்சுக்கு அனுப்ப வேண்டிய அரசியல் அறிக்கையைச் சொல்லச் சொல்ல மேரி குறிப்பெடுக்கத் தொடங்கினாள். “பயங்கரவாதிகள்” என்று ஓரிடத்தில் குறிப்பிட்டேன்.

அவ்வளவுதான். “என்னையும் பிள்ளைகளையும் ஊருக்கு முதல் அனுப்பி விடுங்கோ” என்றபடி மனைவி சிறு பிள்ளையைப் போலக் கிணுங்கத் தொடங்கினாள். நான் பிள்ளைகளை வீணாகப் பயப்படுத்த வேண்டாம் என்று முதலில் கண்டிப்பாகச் சொன்னேன் அவள் மசியவில்லை. கெடுபிடிகளை விட்டு விட்டு இராஜதந்திர ரீதியாகவும் அனுகிப் பார்த்தேன். எனது

அலுவலக சாரதிக்கு கோல் பண்ணி மேடத்தை சொப்பிங் குக்கு கூட்டிக்கொண்டு போகச் சொல்லி உத்தரவிட்டேன். “மேடம்” என்றதும் மனைவி கொஞ்சம் தனிந்து போனாள் போலத் தோன்றியது. சிறிது நேரம் மெளனமாக இருந்தவள் “அப்பா இப்பொழுது அருளானந்தம் என்ன செய்து கொண்டிருப்பார். அவர் ஒரு போன் கோல் கூட எடுக்கவில்லைப் பாருங்கோ” என்றாள்.

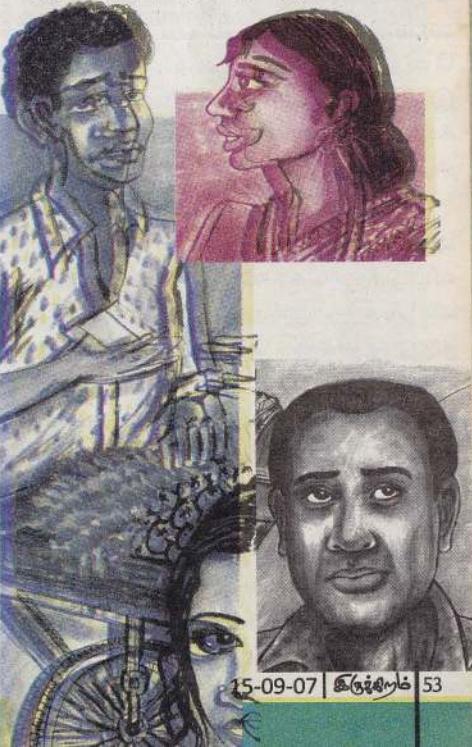
எமது தூதரகத்தின் கனிஷ்ட இராஜதந்திரியான அருளானந்தம் மீது எனக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது. அவருக்கு தான் ஒரு பதவி வழி இராஜ தந்திரி என்ற நினைப்பு. நாங்கள் இருவரும் அலுவலக விடயங்களில் முறண்பட்டுக் கொண்ட சந்தர்ப்பங்களும் நிறையவே உண்டு. அவர் இங்கு கடமையைப் பொறுப்பேற்று வந்த சில நாட்களிலேயே நான் தான் இங்கு தூதுவர் ஆரும் வால் ஆட்ட முடியாது என்று தூதரக அலுவலர்களுக்கு அவசர அவசரமாக நடத்தியகூட்டத்தில் சாடைமாடையாக சொல்லியும் வைத்தேன். ஏனென்றால்

எமது தூதரகத்தில் இராணுவ உத்தியோகத்தராகக் கடமையாற்றும் வெப்பினன்ட் ஒருவர் இவரைக் கொஞ்சம் அடக்கி வாசிக்கச் சொல்லி உத்தரவு போட வேணுமென்று எனக்கு ஆலோசனை தந்தவர். நான் நேற்று ஒடிப்போன அந்தப் பையனைப் பற்றித் தூதரக அலுவலர்களுக்கு விளக்கம் கொடுப்பதற்காகக் கூட்டம் நடத்திய போது, அருளானந்தம் பத்துப் பதினெண்நது நிமிடம் பிந்தித் தான் வந்தவர். இவருக்கு நேர ஒழுக்கம் குறித்து ஒன்றும் தெரியாது. நானும் அதைச் சும்மா விட்டு விட்டேன். ஆனால் அவரோ நம்நாட்டுத் தீவிரவாதிகள் இங்கு இல்லையென்றும், தலிபான் தீவிரவாதிகளுக்கு எம்மைத் தாக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்றும் அடித்து சொன்னதுடன், பயப்பட வேண்டாம் என்ற ஒரு வசனத்தையும் சொல்லி வைத்தார். இதை வேறு ஆரும் சொல்லியிருந்தால் நான் நிச்சயம் கணக்கில் எடுத்திருப்பேன். அருளானந்தத்தை கூட இருந்து குழி பறிக்கிற ஒரு யூதாஸ் என்றே என்னால் என்ன முடிந்தது. இன்று எத்தனையோ பேர் எனக்குத் தொலைபேசி அழைப்பை ஏற்படுத்தி சுகம் விசாரித்திருந்தார்கள். ஆனால் அருளானந்தம்.....

நான் மீண்டும் தொலைபேசி அருகில் சென்று என்மீது நட்புடைய மற்றொரு துதுவரின் வீட்டுக்குத் தொடர்பை ஏற்படுத்தினேன். இருவரும் சுமார் அரை மணித்தியாலம்

அந்தப் பையனைக் குறித்து உரையாடினோம்.” இரவில் உங்கள் வீட்டில் தூங்குவது தற்போதைய சூழலில் ஆபத்தாகும்” அவர் சொன்னதோடு தன்னுடைய வீட்டுக்கு வந்து இரவுப் பொழுதைக் கழிக்கலாம் என்றும் அழைப்பு விடுத்தார். அது மிகவும் சரியாகவும் எனக்குப் பட்டது.

எனது வீட்டுக்கு வழை மொலவே கடுமையான பாதுகாப்பு இருந்தாலும், எனக்கு அது திருப்தியாகவே இல்லை. நானும் குடும்பத்தினரும் காரில் புறப்பட்டோம். கூடவே பப்பியும் வந்தது. “இந்த நாய்க்கு இருக்கிற நன்றி கூட அருளானந்தத்துக்கு இல்லையே”

பொருமிக் கொண்டேன். தூது வரின் வீட்டில் தட்டுடலான வரவேற்பு. மீண்டும் விஸ்கி..... அவரை எனது மனைவி நன்றியறிதலோடு பார்த்தாள்.

அதிகாலை இரண்டு மணியளவில்தான் நானும் மனைவியும் படுக்கைக்கு போனோம் தனிமையிலிருந்த எம்மிருவருக்குமிடையில் அந்தப் பையன் அடிக்கடி ஆக்கிரமித்துக் கொண்டே இருந்தான்.

பொழுது விடிந்தது. எனக்கு ஒவ்வொரு நிமிடமும் ஒவ்வொரு யுகமாக கழிந்தது. பகல் நேரத்தை எமது வீட்டிலும் இரவு நேரத்தை மாற்றுத் தூதுவரின் வீட்டிலும் போக்கினோம். ஒடிப்போனஅந்தப் பையன் விடயத்தில் எவ்வித முன்னேற்றமும் இல்லை. எனது இளைய மகன் அவனுக்கு “மாய்க்கண்ணன்” என்று பெயர் வைத்ததை தவிர.

திங்கட்கிழமை ஒருவாறு வந்தது. மனைவி பிள்ளைகளை எமது வீட்டுக்கு கொண்டு போய் விட்டு விட்டுக் காலை எட்டு மனிக்கே தூதரகத்துக்கு போய் விட்டேன். எனது இடையறாத் தொ(ல்)லை பேசி அழைப்புகளின் அறுவை தாங்காது வெளிவிவகாரி அமைச்சின் உத்தரவின் பேரில் புலனாய்வுத் துறைப் பொலிஸார் முறைப்பாடு பதிவதற்காக தூதரகத்துக்கு வந்திருந்தார்கள். “நான் அந்தப் பையனை உண்மையில் கண்ணால் காணவே

யில்லை” என்பதை வாக்கு மூலத்தில் குறிப்பிட்டேன். பொலிஸார் எனது மனைவி, பிள்ளைகளின் வாக்கு மூலங்களை பதிவு செய்வதற்காக என்னுடன் வீட்டுக்கு வந்தனர். கண்கண்ட முக்கிய சாட்சியான மனைவி “தள்ளு வண்டியொன்றில் அந்தப் பையன் மரக்கறிகளை கொண்டு வந்து விற்றதாகவும், தான் சில மரக்கறிகளை வாங்கியதாகவும், அந்த மரக்கறிகளின் பெயர் மற்றும் விலைகளை எழுதித் தருமாறு கடதாசி மற்றும் பேனையைக் கொடுத்த போது, அவன் காசைக் கூட வாங்காமல் தள்ளு வண்டியை மரக்கறிகளுடன் அங்கேயே விட்டு விட்டு வேகமாக ஒடிப் போனதாகவும், மூத்த மகள் மாடியின் ஜனனலுடாக இவற்றையெல்லாம் பார்த்தாகவும் ஒரே முச்சில் சொன்னாள். பொலிஸார் அந்த தள்ளு வண்டிக்கருகில் சென்று ஏதாவது துப்புக் கிடைக்குமா, என ஆராய்ந்தனர். அழுகிப் போன மரக்கறிகளின் நாற்றம்தான் மூக்கை துளைத்தது. அயல் வீடுகளுக்கு சென்று புலனாய்வு விசாரணைகளை தொடர்ந்தனர். மனைவி, பிள்ளைகளை விட்டு விட்டு நான் மாத்திரம் அவர்களுடன்கூடச் சென்றேன்.

அவர்கள் வீதியொன்றின் ஓரமாக மரத்தடி நிழலில் அமர்ந்திருந்து பிச்சை கேட்டுக் கொண்டிருந்த கிழவனை அனுகி அதட்டி

விசாரித்தார்கள். பிச்சைக்காரன் என்றால் ஊர் சுற்றுபவன் தானே. அவன் சொன்னான் “அந்தப் பையனுக்கு எழுதப் படிக்க தெரியாது. அம்மா மரக்கறிகளின் பெயரையும், விலைகளையும் எழுதித் தரச் சொன்னவுடன் வெட்கத்தில் ஒடி மறைந்து விட்டான். கடந்த நான்கு நாட்களாக வேலை இல்லாதால் அவனும் அவனுடைய விதவைத் தாயும் பசியின் கொடுமை தாங்காமல் இன்று தற்கொலை செய்து விட்டார்கள்”

எனக்கு இதயத்தில் ஆரோசம்மட்டியால் அடித்தது போல இருந்தது, வீட்டுக்குப் பேசாமல் திரும்பி வந்தேன். மனைவி, பிள்ளைகள் நாட்டுக்குப் பயணமானார்கள். அந்த ஒடிப் போன பையனின் தள்ளு வண்டி இன்னும் என வீட்டிலேயே இருக்கிறது. உரிமை கோருவார் எவரும் இல்லாமல். மனைவி தொலைபேசி யில் அழைக்கும் போதெல்லாம் இப்போது கடுமையாக விசாரிப்பாள். நானோ என்றுமே கண்ணில் காணாத ஒருவனால் கொல்லப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கிறேன். நான் பின்னேரங்களில் வீட்டில் அமர்ந்திருந்து விஸ்கி எடுப்பது வழக்கம். ஆனால் அந்த மரக்கறி வண்டியை பார்க்கும் போதெல்லாம் போட்ட விஸ்கியின் வெறி தானாகவே அடங்கி விடுகிறது.

நாட்டில் பஞ்சிரிகை வாசிக்காதீர்கள்.

நாட்டில் பஞ்சிரிகை வாசிக்காதீர்கள்

குளிரும் செய்தி

நம் நாட்டில் ஆடம்பரமாகக் கருதப்படுவது குளிருட்டிகள். குளிரவைப்பதை பல அரசியல் வாதிகள் செய்தாலும், நாமே நமக்குக் குளிருநினைத்தால் செலவு படு அதிகம். இது நீண்ட பல காலமாகவே பணக்காரர்களின் பதவிசாகவே கருதப்படுகிற ஒன்றாகிறது. தனியார் நிறுவனங்களிலும் வங்கிகளிலும் மட்டுமே சாதாரண மக்களாகிய நாம் அனுபவிக்கும் இந்த சுக்ததை, ஜப்பான் சட்டைக்குள் சரிப் படுத்தியிருக்கிறது. ஜப்பானிய ஆடை உற்பத்தி நிறுவனமான குச்சோபுக்கு (இதை ஆங்கிலத்தில் எழுதி என்ன? விட்டென்ன?) குளிருட்டும் மேலங்கிகளைத் தயாரித்துள்ளது. கடும் வெப்பநேரத்திலும் இந்த அங்கியை அணிந்திருப்பவர், குளிர்மைச் சுக்ததோடு இருப்பார்.(காதற் குட்டை இது போக்குமா என்பதை நாமறியோம் பராபரமே!). இந்த மேலங்கியினுள்ளே சின்னஞ்சிறிய குளிருட்டி ஒன்றை இணைத்திருக்கிறார்கள். அறையொன்றில் வியாபித்து நிறைந்த குளிருட்டிக்கு இந்த நிறுவனம் மேலங்கி வடிவில் ஒரு வாமன அவதாரத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது. இது செயற்படுவதற்கான சின்னஞ்சிறிய மீஸ்

இரப்பக்கூடிய பற்றரிகளும் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஜப்பானின் கோடை கால ஆடை விற்பனையில் இவ்வற்பத்தி சாதனை படைத்துள்ளது. இந்த சுய குளிருட்டி அங்கிகள் பத்து வெவ்வேறு வகைகளிலும், நிறங்களிலும் வடிவமைக்கப்படுகின்றன. ஓர் அங்கிக்கான விலை 11 000 யென். நம் நாட்டு பெறுமதியில் இது அண்ணளவாக 10 000 ரூபாவாகலாம். உங்கள் வீட்டில் கொதியோடு இருக்கும் யாருக்கேனும் வாங்கிக் கொடுக்க நீங்கள் நினைத்தால்

ஐப்பானிலிருந்து

இணையத்தளத்தினாடாக இதனை வாங்கிக் கொடுக்கலாம். எல்லா உற்பத்திப் பொருட்களுக்கும் ஏதோ ஒரு இடத்தில் சரிவிருக்கும் என்பது இதற்கும் பொருந்துகிறது. குறிப்பாக அழிய பெண்கள் இந்த ஆடை-களை வாங்கத் தயங்குகிறார்கள். நம் குளிர் காற்றால் நிரம்பும் வாருங்கள்.

தமிழ் போஸ் ஆங்கிலப் படம்

தாஜ்

தெரு விளக்குகள் அணைந்து விட்டன. எல்லாத்திசைகளிலும் பூரணமான இருட்டு. மணி எட்டேகால் சொச்சம்தான். காற்று குறையாக சப்தம் காட்டியபடி தாறுமாறாக வீசியது. இந்தக் கோடையில் காய்ந்து சருகாகி மடித்துப் போன சாலைப் புழுதியெல்லாம் காற்றில் மேலெழுந்து கண்களில் அப்பியது. மேலெல்லாம் புழுதியின் பூச்சு. நட்சத்திர மண்டலம் மறைந்து போனது. தேய்ந்து போய் வளர்ந்த நிலவையும் காணோம். மழை வரும் என்று பேசிக் கொண்டு சிலர் ஒட்டமும் நடையுமாய் விரைந்தார்கள். தூற்றலும் பலமாக விழுந்து காட்டியது. ஏறி வந்த சைக்கிளைத் தள்ளிக் கொண்டு கூட போக இயலவில்லை. சமூற்றியடித்து அதை நிறுத்தியது காற்று. உடல் பலவீனம் வேறு தங்கி விட்டேன். காலமும் என் முன்னே இருாகக் கவிழ்ந்து போனது.

விளக்குகள் மீண்டும் உயிர் பெற்றன. காற்றும் தூறலும்

கூடிக்கொண்டே இருந்தது. நாலுவீடு தள்ளி, ஒரு வீட்டின் முன்புறம் கொஞ்சம் பெரிய பெட்டிக் கடை. அதன் முன்னால் போடப்பட்டிருந்த கீற்றுப் பந்தலில் சிலர் ஒதுங்கி நின்றார்கள். மழை விடட்டு மென்று சைக்கிளை ஓரத்தே விட்டுவிட்டு அங்கே ஏறிக்கொண்டேன். தூரத்தில் இருக்கும் எங்க முஹல்லா பள்ளியில் இருந்து 'இஸா' தொழகைக்கான பாங்கு, குறைக் காற்றின் விணோத இரைச்சல்களையும் விஞ்சிக்கேட்டது.

என்னைக் கண்டவுடன் கடைக்காரன் என் பிராண்ட் சிகிரெட் பாக்கெட் ஒன்றை எடுத்து என்னிடம் நீட்டினான். அவ்வப்போது சிகிரெட் வாங்க அங்கே போவதுண்டு. கடைவைத்த புதிதில் அவன் துரு துருவென வியாபாரம் செய்வதைப் பார்க்கப் பிடிக்கும். அவனுக்குத் திருமணமாகிய சில மாதங்களில் விபத்தில் சிக்கிக் கொண்டான். பெரும்பாலும் பலருக்கு நிகழும் பொது விபத்துத்தான். சிலநேரம் கணவனுக்கு உதவிக்கரமாகக் கடையில் அவன் மனைவி நிற்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன். அவன் அவனைவிடக் கெட்டி. புன்னகைத்தப்படி அவன் வியாபாரம் செய்வதைப் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கலாம்.

இப்பொழுதும் அங்கே நிற்க இடம் காணவில்லை. இன்னும் சிலர் வந்து கூடிக் கொண்டார்கள். எதிரே சினிமா கொட்டகை. தமிழ்

பேசும் ஆங்கிலப்படம்! போஸ்டர் ஒட்டியிருந்தது. அதில் கூட ஒருத்தி நிமிர்ந்து புடைத்துக் கொண்டிருந்தாள். இப்பொழுது அவள் மழையின் சாரலில் கழன்று மடிந்து கிடந்தாள். நிற்பவர்களில் பலரும் அந்தப் படம் பார்க்க முன்கூட்டியே வந்தவர்கள். அது ஆங்கிலப் படம் என்றாலும், மொழிமாற்றம் செய்யப்பட்டிருப்பதால் அதனை விளங்கிக் கொள்வதில் சிரமம் ஏற்படாது. ஆனால் அந்தப் படத்தின் மாறுபட்ட கலாசார வழிவைத்தான் இவர்கள் புரிந்துக் கொள்ளச் சிரமம் இருக்கும். அதையும் தமிழ்ப் படுத்த முடியுமா என்ன?

என்றாலும் அதுவும் அத்தனை சிரமம் தராதென்றே நினைக்கிறேன். இப்பொழுதெல்லாம் மேற்கிற்கும் நமக்குமான கலாசார வித்தியாசம் சிரமமில்லாத வகையில் ரொம்பவே சுருங்கி விட்டது.

கடையின் உள்பகுதி யில் தவணைக்குப் பணம் பெற்ற ஒருவனை அழைத்து வந்து வைத்து, வட்டி குறித்த சர்ச்சையாக பஞ்சாயத்து ஒன்று நடந்து கொண்டிருந்தது. தவணைக்குப் பணம் தருவது கடைக்காரனின் இன்னொரு தொழிலாக இருப்பது எனக்குப் புதிய செய்தி. அந்த ஏரியாவின்

சவடால் பேர்வழி ஒருவன் கடைக்காரனுக்காக, அவனது குரலாகவே தவணை வாங்கியவனிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தான். தவணை வாங்கியவனின் அக்கா, தங்கைகளின் கற்பில் அவன் உரசலை நிகழ்த்தும் பேச்சாக அது இருந்தது. கடைக்காரன் வட்டி நோட்டை புரட்டிப் பார்த்து அசலும் வட்டியுமான சுத்தத்தை எடுத்துக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

வீட்டின் உள்ளிருந்து கடைக்காரனின் மனைவி வந்து கடைவாசலில் நின்ற கூட்டத்தை எட்டிப் பார்த்தாள். நல்ல மழை எனச் சிரித்தாள். சவடால் பேர்வழி அவளை பார்த்தும், பெயர் கூறி அழைத்துக் குடிக்கத் தண்ணி எடுத்துவரச் சொல்லிச் சிரித்தான். அவளும் சிரித்துக் கொண்டே உள்ளே போனாள். தண்ணி எடுத்து வரப் போனவளை திரும்பிப் பார்த்தபடி, ‘கடையை அடைத்துக் கொண்டு நிற்காதீர்கள்’ என்று கூறியவனாக கடைக்காரன் எல்லோரையும் போகப் பணித்தான். என்னிடம் “பாய் போங்க மழைவிட்ட மாதிரி இருக்கு, இப்படியே நின்னா எப்படி?” என்றான்

விளக்கு மீண்டும் அணைந்தது. மழை வேகம் பிடித்து. சுழன்று சாரல் வேகமாக அடிக்கத் துவங்கியது. வீட்டுக்காரி சொம்புடன் வந்தாள். அங்கே வருகிறேன் என்று ஜாடை காட்டியபடி கடைக்காரனுக்காகப் பரிந்து கத்திக் கொண்டே கடையை விட்டு வெளியே இறங்கி வந்தான் சவடால். தவணை பெற்றவன், தான் வாங்கிய மூவாயிரத்துக்கு மாதம் முன்னாறு மேனிக்கு இரண்டு வருஷம் தந்திருக்கிறேன், இன்னும் என்னிடம் பணம் கேட்டால் எப்படி? என்றான். பழைய பாட்டையே மீண்டும் பாடினான் கடைக்காரன். கூட்டு வட்டிக் கணக்கு பேசினான். முதலும் வட்டியுமாக இன்னும் ஆறாயிரத்து எழுநாற்றிச் சொச்சம் பாக்கியிருப்பதற்கான கணக்கை, நோட்டுக் குறிப்பிலிருந்து எடுத்துக் காட்டினான். “இது ரொம்ப அநியாயம், வெளங்காம போயிடுவீங்க” என்று புலம்பிய வாரே தவணை வாங்கியவன் இறங்கி நடந்தான். “அவன் போறான பாரு” என்றான் கடைக்காரன். “விடுண்ணே எங்கே போயிடப் போறான், நாளைக்கு இழுத்து வச்சி நாலு தட்டு தட்டினா அவனா பணத்தை வைக்கிறான்” என்றான்

சவடால். “வட்டி சுத்தமா அவன் கிட்டே வாங்கியாகணும்” என்கிற கோரிக்கையை அழுத்தமாக வைத்தான் கடைக்காரன்.

தன் மனைவி, தண்ணீர் குடிக்கும் சவடாலுடன் சிரித்துப் பேசிக் கொண்டிருப்பதை பார்த்தும், “நாளைக்கு அந்தப் பயலை விடக்கூடாது” என்றவனாக தவணை நோட்டைத் திறந்து மீண்டும் வட்டி விகிதத்தை கூட்டிப் பார்ப்பவனாகவும், சூம் பலைக் கலைந்துப் போகும்படி சப்தம் கொடுப்பவனாகவும் இருந்தான் கடைக்காரன். திரும்பவும் மழை தன் வேகத்தைக் கூட்டியது. காற்றின் சாரலில் கொட்டகையில் நின்ற அத்தனை பேரும் தப்ப முடியவில்லை. தண்ணீர் குடித்துக் கொண்டிருந்த சவடாலும், படியிறங்கி வந்து செம்பைத் தந்த அவளும் முழுக்க ஈரமாகிப் போனார்கள். மின்னலும் இடியும் அதிர்ந்து. கடைக்காரன் எல்லோரையும் போகச் சொல்லி மீண்டும் மீண்டும் கத்தினான். நின்றவர்கள் யாரும் கடைக்காரனைப் பொருட்டாகவே நினைக்கவில்லை. நின்று போன காலத்தோடு தாங்களும் காண்டாவிளக்கு அணைந்தது.

அசைவற்றுப் போன மாதிரி மெளனம் காட்டினார்கள்.

ஒன்றை நினைத்தவனாக எனக்குச் சிரிப்பெழுந்தது. காலம் இருளாக கவிழ்ந்தது, காலம் நின்று போனது என்றெல்லாம் நான் எழுதுவதை என் நண்பன் ஒருவன் படிக்கக் கூடுமென்றால், “உங்களுக்கெல்லாம் மூளை வெந்து அவிந்து விட்டது” என்பான். அவனிடம் விவரிக்கவோ, ஏதேனும் பதில் சொல்லவோ என்னிடம் எந்த வார்த்தையும் இருக்காது. வாங்கித்தான் கட்டிடக் கொள்ள வேண்டும். எனக்கும் அது பிடிக்கும். கடைக்காரனின் மனைவி, சவடாலை ‘அண்ணே’ என்றே அழைத்தாள். அவனை, தனது விரல்களால் மழையில் தள்ளி விளையாட்டுக் காட்டினாள். மழைத் தண்ணீரை கரங்களில் ஏந்திய அவன் அவள் மீது அதைத் தெளித்தான். சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு நல்ல ஈரத்தோடும் நிறைந்த சிரிப்போடும் உள்ளே போனாள். தலை துவட்டத் துண்டு வேண்டுமென கேட்டபடி சவடால் அவளைப் பின் தொடர்ந்தான். கடைக்காரன் கொளுத்தி வைத்திருந்த காண்டாவிளக்கு அணைந்தது.

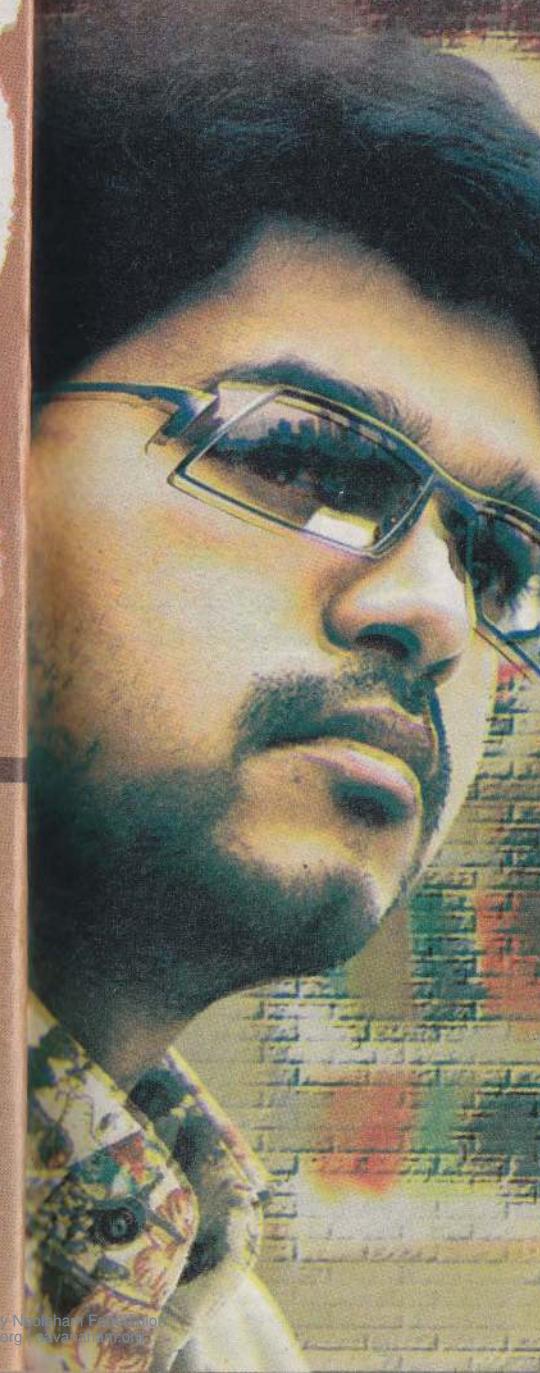
உங்க வீட்டு நாய்க்கு காதல் வந்திருக்கு என்று நினைக்கிறன் எப்படி சொல்லுற வல் வல் ஸ்னு குரைக்காம வல் வல் ஸ்னு குரைக்குது.

மீண்டும் அதைக் கொஞ்சத்திக் கொள்ளலாம் என்பதான் பறப்படு அற்றுக்காணப்பட்டான்.

கூட்டம் மெல்லக் கலையத் தொடங்கியது. 'மழை இன்னும் வேகம் பிடிகும் போலத் தெரிகிறது! இடியையும் மின்னலையும் பார்க்க அப்படித்தான் இருக்கிறது!' என்றார்கள். "படத்திலே கூட இப்படி ஒரு மழைக்காட்சியைப் பார்க்க முடியாது!" என்றார்கள் இன்னும் சிலர். "இன்றைக்கும் படம் பார்த்த மாதிரித்தான்! போகலாம்" என்றவாறு விருப்பமில்லாமல் ஒவ்வொருவராக விலகிப் போனார்கள். வீட்டின் உள்ளே இருந்து கடைக்காரனின் மகள் கதவைத் திறந்து வெளியே வந்தாள். அவள் ஏனோ பொறுப்பாக கதவைச் சாத்தியபடி, தூக்கக்கலக்கத்தில் ஒரு சொக்கலேட்டோடு வந்தாள். மகளைப் பார்த்ததும் கடைக்காரன்

முகத்தில் பெரிய திருப்பு! "இன்னும் வீட்டுக் கணக்கு போட்டு முடியலப்பா, தூக்கம் வேறே வருது. அம்மாதான் அப்பாகிட்டப் போயிகேட்டுப் போட்டுக்கோன்னு அனுப்பிட்டாங்க" என்றாள். "இங்கே வந்து உட்கார், கணக்குத்தானே... நான் போட்டுத் தருகிறேன்" என்றபடி கடைக்காரன் காண்டாவிளக்கை கொஞ்சத்தினான். ஸ்தலத்தில் மீண்டும் மங்கலான பிரகாசம். யோசித்தபோது, எந்த சிரமமும் இல்லாமல் எத்தனை சுலபத்தில் அந்தப் பிரகாசத்தை மீண்டும் உண்டாக்கிக் கொள்கிறான், என்றே எனக்குத் தோன்றியது.

நாளைக்கு இவனுக்கு இவன் எதிர்பார்த்த வட்டியும் முதலும் வகுல் ஆகிவிடுமெனக் கருதியவாறு, இருங்குள் இறங்கி, எனது சைக்கிளைத் தேடினேன்.

கடந்த இதழில் வெளியான நடிகர் விஜய்யின் அனுபவத்தைப் பற்றிய ஒரு வாசகாரின் பார்வை

சல்லியலை தீஸ்லி ஷ்டத்திள்

பாதாள உலகம், வெளிப்படையாகத் திரிகின்ற காடையர்க்கூட்டம், கொலைக் கும்பல்கள் இவையெல்லாம் எங்கள் நாட்டில் மலிந்த போது அவை பல வருடங்களாகத் தொடர்ந்த யுத்தத்தின் பிரதிபலன்கள் என்றுதான் எங்களால் பெருமச்செறிய முடிந்தது. எங்களுக்குத்தான் அப்படி என்றால், தமிழ் நாட்டிலுமா என்றல்லவா இப்பொழுது கேட்க வேண்டியதாக உள்ளது. எத்தனையோ வருடங்களாக ஜனநாயகம் நிலவுகின்ற, யுத்தத்தைக் கண்டிராத மாநிலம் அது. அங்கும், அதுவும் ஒரு பிரபல நடிகரான விஜய் நடுங்க வேண்டிய நிலைமை வந்தது எப்படி?

சமூக மட்டங்களிலும், அரசு மட்டங்களிலும் அவற்றின் கட்டமைப்புக்களுக்குள் அதிகார மையங்கள் எப்பொழுதும் தோன்றிக் கொண்டிருப்பது அவற்றின் இயல்பாகும்.

இன்று எங்கும் பொருளாதார வளர்ச்சியே எல்லோரினதும் தாரகமந் திரமாகி விட்ட நிலை

குரிசட்ட பாவும்

தோன்றிவிட்டது. மக்கள் பிரஜைகளாக இருப்பதை மறந்து வெறும் நுகர்வோராக மாறிவிட்டனர். இதை எங்கும் பார்க்கலாம். நிறைய வருமானம், பெரிய வீடு, உல்லாசக் கார், வெளிநாட்டுப் பயணம், இதுதான் எல்லோருடைய குறிக்கோளுமாகி விட்டது. வீட்டில்கூட, தொலைக்காட்சிப் பெட்டி தருவதை வெறுமனே நுகர்ந்து கொண்டிருக்கும் zombieகளாக மாறிவிட்டோம். இதில் பிரஜைகளாக நாம் வாழ்வதற்கான நேரந்தான் ஏது?

பிரஜைகளாக இருக்க வேண்டுமென்றால், மற்ற மனிதர்களுடன் ஒன்றாகக் கூட வேண்டும். பொதுப் பிரச்சினைகளைப் பற்றிக் கதைத்து ஒன்றாக ஆராய வேண்டும். அவற்றைத் தீர்ப்பதற்கான வழிமுறைகளைச் செய்தபடுத்த வேண்டும். வீதியில்தான் இறங்க வேண்டுமென்றால் இறங்கியே ஆக வேண்டும். ஆனால் விடுங்கள் என்றோ

அல்லது வேண்டாமடா வம்பு என்றோ நழுவு முடியாது. அல்லது கூட்டத்துக்கு வருவதற்கு எவ்வளவு காக்கள்று பேரம் பேச முடியாது.

நாங்கள் இன்று தென்னாசியாவில் பார்க்கின்ற வன்முறைகளும், அரசியல் அதிகாரங்களினால் வெளித்தள்ளப்படும் அடாவடித்தனமும், மக்கள் நுகர்வோர்களாக மட்டுமே இயங்குகின்ற நிலையின் விளைவேயாகும். இங்கு நாளுக்கு நாள் வீங்கி வரும் மத்தியதர வர்க்கம், தான் புதிதாகக் கண்டு பிடித்துள்ள பொருளாதார நெம்புகோலை இயக்குவதில் காட்டும் முழு ஆரவம், அதன் போராட்டக் குணாம்சத்தை மழுங்கடித்து விட்டது. விளைவு? எங்கும் கில்லி மயம்தான்.

ஜனநாயகம் உள்ளிட்ட எல்லாவற்றிற்கும் ஓர் விலை உண்டு. அதனைக் கொடுக்க நாங்கள் தயாராக இருக்கின்றோமா?

என்னடா இது இந்த தமிழ் வாத்தியார் விரல் விட்டு என்னுறார்?

ஆமாண்டா விரல் விட்டு என்னக் கூடிய தமிழ் வாத்தியார்களில் இவரும் ஒருவர்.

இரெண்டு தெரியாதவை
ஊருக்க உலைவினம்
ஏத்தன்ன பேருக்கு
எங்கின்னா குருக்கினம்

ஆர்....! ஆருக்கு!
என்னத்தக் குருக்கிறது

எங்கட ஊருக்க
எங்கட வளவுக்க
என்னடா நடக்குது
எட்டிப் பாரடா

குறியில்லாம் சுட்டுத் திரிஞ்சவ - இய்
குறி சுடப் போயினம்,
கொஞ்சம் வாருங்கோ

ஆட்டுக்கு மாட்டுக்கு
அண்டைக்குச் சுட்டம்
அபிடத்தான்
இண்டைக்கு இவங்கள்
எங்களுக்குச் சுடுவாங்கள்

அரிசிக்கு நிக்கிறபோல
வரிசை வாங்கோ

வண்டியைத் தடவினது கானும்
ஒருக்காத் திரும்பி
...யைக் காட்டுங்கோ
சுட்டுட்டுப் போகட்டும்

கங்னம்.... ஆட்டிக்கீட்டிப் போடாதீங்கோ
உவங்கள்
குறியில்லாமல் சுடுறவங்கள்

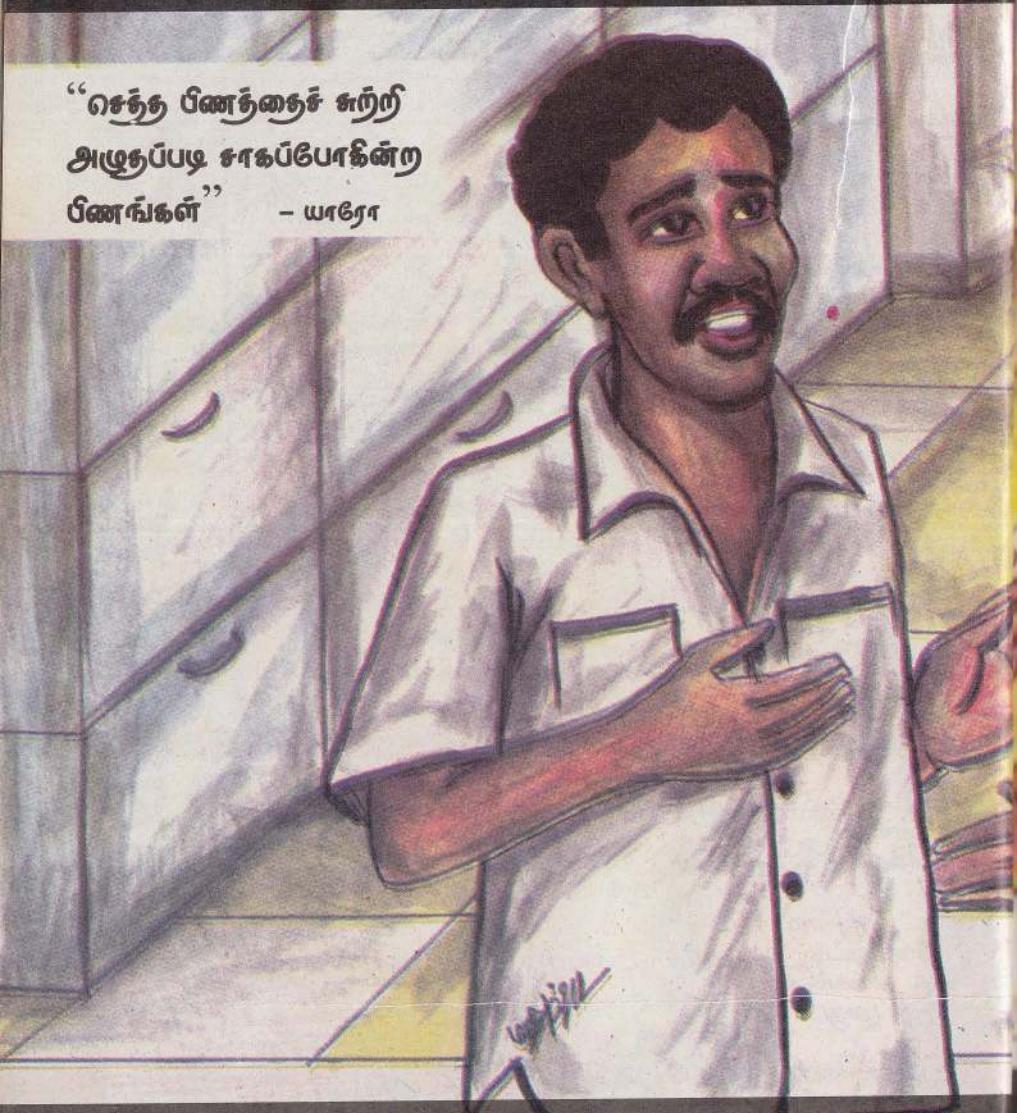
- புதையடிப்படகன்

சுத்தியமாச் சொல்லும்
குறிசட்ட பாவும்
கும்பிட்டானும் போகாது!!!

பின்தீநாடு விளையாடி

பின்தீநாடு உறவாடி..

“சத்த பின்தீநாடு கர்ந்
அழுப்படி சாகப்போகின்ற
பின்வாடன்” - யாரோ

கீக்கிலதமில்
அர்த்தங்களை அவ்வளவு
எளிதாய் நாம் அஸெயியம்
செய்ய முடியாது. மரணம்
நமக்கு நெருக்கமான
வர்களுக்கு வரும்
பொழுதுதான் நாம் உணர
ஆரம்பிக்கின்றோம். நமக்கு ஒரு
நாள் வந்திடுமோ என்று?
தீவும் தீவும் சத்த பின்தீநாடு
கற்றி நிற்கின்ற சாகப் போகின்ற
பின்வாடனைப் பார்த்து
அதிர்ச்சியில் வந்திருக்
கின்றேன்...
ம் ... மருத்துவக் கல்லூரியில்
பின்வாடனோடு தாங்கள்
வாழ்க்கையைக் கழித்துக்
கொண்டிருக்கும் பின்வறைப்
பகுதி ஊழியர்களையும்.
மருத்துவர்களைப் பற்றியும்-
தான் குறிப்பிடுகின்றேன்.

சென்ற மாதம் (15.07.07)
திருநெல்வேலி மருத்துவக்
கல்லூரியில் பின்வறைப்-
பகுதியில் பணிபுரியும் மருத்து
வர் ஒருவரின் கணினிப்
பொறியை சரி செய்வதற்காக
நண்பருடன் சென்றிருந்தேன்.

அரசாங்க மருத்துவமனை என்- இடத்தை வெறித்துப் பார்த்துக்காலே உள்ளே செல்வதற்கு ஒரு கொண்டே தயங்கித் தயங்கித்தான் தயக்கம் இருக்கும். அதுவும் பின்வரும் சென்றேன்.

நைப் பகுதி என்றால் கேட்கவா நான் கல்லூரியில் படிக்கும் போது வேண்டும்.

எத்தனையோ அழுகுரல்க- கிண்டலெடித்தபடி செல்லுவோம். என்றும், சோக ஓலங்களையும் ஆனால் இந்த பின்வறைப்பகுதியை கேட்டு சலித்துப் போன அந்தக் கட்டக்கும் பொழுது மட்டும் அனைடிடம் அமைதியாகக் காட்சியளித்வருமே தன்னிச்சையாக மௌனத்து. இரயில் மோதி விபத்துக்குள்ளான உடல்கள், தற்கொலை வாயிலில் யாராவது ஒருவரோ, செய்து கொண்டவர்கள் என்று எத்தனையோ பினங்கள் அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும். பின்வறையை இழந்து, சோகத்துடன் பரிதவித்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

தோடும் திகிலோடும் கடந்தேன். ஒரு நாள் பரீட்சை நேரத்தில் இந்த உடல்லோய்சிலிருத்தது.

இடம் வழியாக கடந்து சென்ற பினங்கள் ஏதேனும் அடுக்கி பொழுது ஒரு பெண்மணியின் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பயங்கர கதறல், ஆர்ப்பாட்டம் லேசாய் எட்டிப்பார்த்தேன். நல்ல யாரையோ இழந்து ஒலமிட்டுக் வேளை எதுவுமில்லை. இன்று கொண்டிருந்தார். அந்தக் காட்சியை ஞாயிற்றுக் கிழமையாதலால் கண்டு மனசு உறைந்து விட்டது. பின்திற்கும் விடுமுறையோ?

பரீட்சை அறையிலும் அந்தக் கட்டிடத்தின் முன்னால் காட்சியே திரும்ப திரும்ப வந்து வந்து நிற்கும் பொழுதே பக், பக், கொண்டிருக்க எதையும் எழுத என்று இதயம் முதல் என்று அனைத் பிடிக்காமல் ஆசிரியிடம் நிலைத்துமே நடுங்க ஆரம்பிக்கின்றது. மையைச் சொல்லி அப்படியே உள்ளே செல்வதற்கு ஒரு சதவிகிதம் கூட தெரியுமில்லாமல் அந்த

நேற்று பவர் கடமல் நீ எங்க இருந்த

இருட்டோன்

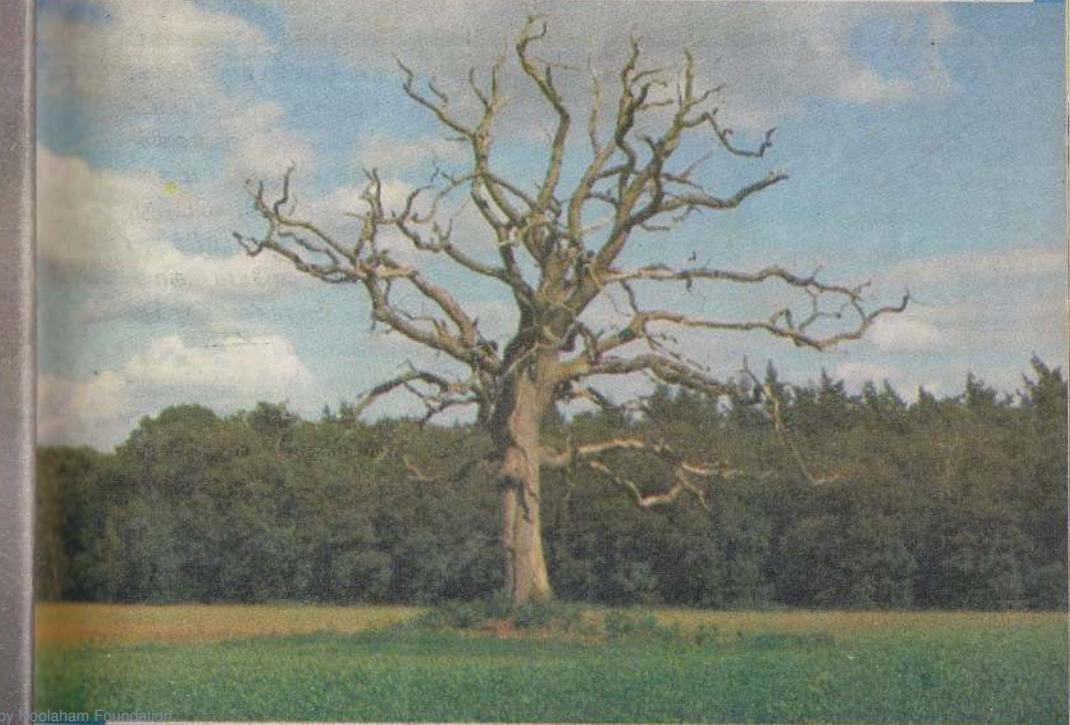
பேப்பரை மடித்து கொடுத்தேன். அந்த ஆசிரியரோ, பரீட்சை எழுதாததற்கு நான் கூறிய வித்தியாசமான காரணத்தை ஆச்சரியமாய் பார்த்தபடி சரி, அதுக்கென்ன அடுத்த தடவை பார்த்துக் கொள்ளலாம். என்று கூறிவிட்டார். என்னிலைமையை புரிந்து கொண்ட அந்த ஆசிரியருக்கு நன்றிகள்.

அதன் பிறகு அந்த வழியாக செல்வதை பெரும்பாலும் தவிர்த்துக் கொள்வேன். எதற்காக அந்தச் சம்பவத்தைத் சொல்கிறேன் என்றால், சாதாரணமாகக் கடந்து சென்றதற்கே மனதில் இத்தனை ரணங்கள் என்றால் அங்கேயே பின்வறையில் பணி புரியும் ஊழியர்களுக்கு எப்படி இருக்கும்? எனக்கு சென்று விட்டு

வந்த நிமிடத்திலிருந்து பித்து பிடித்தது போல இருக்கின்றது. எதையும் சாப்பிடத் தோன்றவில்லை.

மூளை, எலும்பு, கை, கால், தலை என்ற வார்த்தைகளை நாம் கசாப்புக் கடைகளில்தான் உபயோகிப்போம். ஆனால் தினம் தினம் இந்த வார்த்தைகளை மனித உறுப்புகளோடு ஒப்பிட்டு மனிதர்களிடமிருந்து பிரித்தெடுத்து ஒட்டி... சே... கேட்கும் போதே ஜீரனிக்க முடியவில்லை.

நீங்கள் எப்பொழுதேனும் கோழிக்கறி வாங்குவதற்கு கோழிக்கடைக்குச் சென்றிருக்கின்றிர்களா? சென்றால் கண்டிருக்கக் கூடும். கோழிகள் மொத்தமாக அடைபட்டிருக்கும். கடைக்காரன் ஏதாவது ஒரு

கோழியை எடுக்க முற்படும் பொழுது எல்லாக் கோழிகளும் அப்படியே பதங்கி பயந்து மூலையில் சென்று ஒட்டிக் கொள்ளும். அவற்றில் ஒன்றைப் பிடித்து மற்றக் கோழிகளின் கண்முன்னாலயே அதனை அறுத்து பல பாகங்களாகப் பிரித்தெடுக்கும் பொழுது அந்தக் கோழிகளுக்கு எவ்வளவு மிரட்சி கண்களில் தெரியும் தெரியுமா? நான் பல முறை கவனித்திருக்கின்றேன். அறுக்கப்பட்ட கோழியின் விலையை விடவும் அதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் மற்றக் கோழிகளுக்குத்தான் விலைகள் அதிகம்.

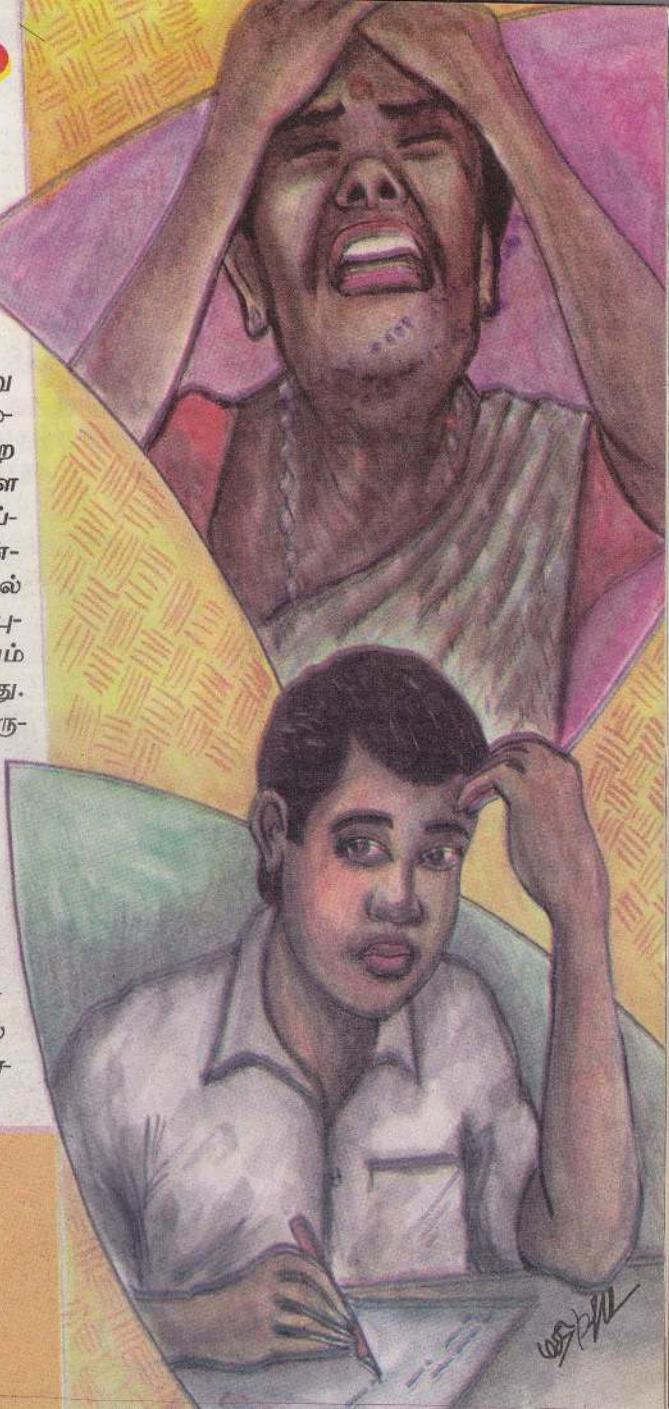
இதே நிலைமைதான் இந்தப் பின்வரையில் வேலை பார்ப்பவர்களுக்கும். தினம் தினம் ஏதாவது ஒரு பின்தைப் பிரித்தெடுத்து தைக்கும் பொழுது தான் வாழ்கின்ற நாட்களில் இவ்வளவு ஆட்டம் போடுகின்றோமே, நமக்குள் இருப்பதும் இதுபோன்ற வெற்று எலும்புகள் சதைகள், இரத்தப் பிடிப்புகள்தானே என்று உணர்ந்து கொள்ளுவார்கள். அங்குள்ள ஊழியர் ஒருவர் கூறினார். 'தம்பி! நேத்து ஒரு பினம் வந்துச்ச. ஆளைப்பார்த்தா முறுக்கு மீசையோடு சும்மா திடகாத்திரமா இருந்தார். ஆனால் சாதாரணமாக நாங்கள் கிழித்து தைத்துக் கொண்டிருந்தோம். வாழும் பொழுதுதான் நீ நான் என்று மல்லுக் கட்டிக்

கொண்டு நிற்கின்றோம். ஆனால் இப்ப பாருங் எல்லாருக்கும் இந்த நிலைமைதான்" என்று அவர்சாதாரணமாகச் சொன்னாலும் அவருடைய பேச்சில் நிறைய பக்குவும் தெரிந்தது. 'சே என்ன வாழ்க்கையப்பா இது என்றுசலித்துக் கொண்டார். ஒரு கிலோ சினி, அரை கிலோ பருப்பு, 1 லீட்டர் எண்ணெய் என்று பட்டியலிடுவது போல.

இங்கேயும் பட்டியலிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் எப்படிதெரியுமா?

இதில் ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளுக்கும் ஒரு நிஜ படத்தைத் தொங்கவிட்டிருக்கின்றார்கள். சென்ற வருடம் மட்டும் 800 க்ம் மேற்பட்ட பினங்கள் வந்தன. இந்த வருடம் இப்பொழுதே அந்த எண்ணிக்கை வந்து விட்டது என்று வளர்ச்சி விகிதத்தை பட்டியலிடுகின்றார்கள். அந்தப் பட்டியல் வருடங்கள் வாரியாக, மாதங்கள் வாரியாக எழுதப்பட்டிருந்தது. செத்தவர்களின் எண்ணிக்கையை சாதிக்கலவரம், மதக்கலவரம், காதல் தோல்வி, விபத்து, வரதட்சணைக் கொடுமை, பழிக்குப்பழி என்று எத்தனையோ காரணங்கள் அங்கே. ஆனால் இறந்தவர்களின் மதங்கள், சாதிகள், எல்லாம் எழுதப்படவில்லை வெறுமனைபினம் அவ்வளவுதான். சாலையில் எங்கேனும் விபத்தைக் காண நேர்ந்தாலே அது ஜீரணமாக

ஒரு நாள் ஆகின்றது.
பின்தோடு
விளையாடி
பின்தோடு
உறவாடி
பின்தோடு
மல்லுக்கட்டி
ஆட்டம் போட்டோமே என்று
பினங்களோடு வாழ்நாளைக் கழிக்கின்ற
அந்த ஊழியர்களை
நினைத்து பரிதாபப்படத்தான் தோன்றுகின்றது. ஆனால்
பின்தோடு பணிபுரிந்து சிலருக்கு இதயம் மரத்துப் போகின்றது.
பினம் வாங்க வருபவர்களிடம் அவர்களின் துக்கத்தை
அலட்சியப்படுத்தி விட்டு பணத்தையே முதன்மையாக கருதும் சில ஊழியர்களைத் தவிர மற்றவர்கள் பார்ப்பது தொழில் அல்ல, தியாகம் என்னாம்.

யമுனா

நதி கடவுள்கள் வாழும் மலைக் கோவில்களிலிருந்து உற்பத்தியாகின்றது என நம்புகின்றவர்கள் அந்த நதியோரத்தில் வாழும் மக்கள்.

யமுனா நதி தீர்த்திலே மாலை மயங்குகின்றது.

உத்தரப் பிரதேச மாநிலத்தில் உள்ள குர்லூகா பர்வா என்னும் குக்கிராமம்.....

செம்மண் கொண்ட அந்தக் கிராமத்தின் குடிசைகள் அக்கிராம மக்களின் கைகளினாலேயே கட்டப் பட்டவை. வறுமை அவர்களது வாழ்வில் நிரந்தரமாகப் படிந்திருப்பதைப் போலவே, அக்குடிசைகளின் கூவர்களில் கிராம மக்களின் கைத்தடங்கள் நிரந்தரமாக பதிந்து கிடக்கின்றன.

அக்காவும் தங்கையுமான இரண்டு சிறுமிகள் தலை நிறைந்த சுமையுடன் நதியோரமாக நடந்து வருகின்றார்கள். அவர்கள் தலையில் சுமக்கும் வைக்கோல் கூடைகள் வரட்டியினால் நிரம்பியிருக்கின்றன. அவர்களது அம்மாவின்

சேலையிலிருந்து கிழிக்கப்பட்ட துண்டுத் துணிகளினால் கைக்கப்பட்ட பந்தலான பாவாடைகளின் கிழிசல்களினுடாக நதிக்கரையின் மாலைக்காற்று குழுமையாக ஊருவிச் செல்கின்றது.

அவர்கள் வயிற்றில் பசி. மனதில் கேள்விகள். இரண்டு மே ஒரு போதும் தீர்த்தில்லை!

முத்தவஞ்சுக்கு உத்தேசமாக ஒன்பது வயதிருக்கும். அவள் பிறந்த திகதியையாக ஞாபகம் வைத்திருக்கப்போகின்றார்கள்? ஏதோ ஒரு பூக்களின் திருவிழா நாளில் அவள்

பிறந்தாக மட்டும் ஞாபகம். அதனால் அவளுக்குப் பெயர் பூலான். இளையவஞ்சுக்குப் பெயர் ராங்காளி. ஆனால் சோட்டி என்றால் தான் கிராமத்தில் எல்லோருக்கும் தெரியும். சிறியவள் என்ற அர்த்தத்தில் அந்தப் பெயர். அவர்களுக்கு ஒரு தம்பி இருக்கின்றான். அவனது பெயர் சிவநாராயணன். பச்சிளங்கு முந்தை அவன். ஆனாலும் அவனது பிறந்த திகதியை மட்டும் அம்மா சரியாக ஞாபகம் வைத்திருக்கிறான். வளர்ந்த பிறகு அவன் பள்ளிக்கூடம் போக வேண்டுமல்லவா? அதற்காகத்தான்!

பெண்களுக்குப் படிப்பு தேவையில்லை என்று தீர்மானம் செய்து விட்டார்கள். அவர்கள் வேலை செய்தால் தானே அவர்களுக்கான சீதன்தைச் சேர்ப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும். அதற்காகத்தான்!

இவர்கள் எல்லோருக்கும் மூதாவள் ருக்மணி. அந்தக் குடும்பத்திலேயே அழகானவள் அவள்தான். அவளுக்குப் பதின்மூன்று வயதாகிவிட்டது. அவளைக் கல்யாணம்

பண்ணிக் கொடுக்க வேண்டுமே என்ற அங்கலாய்ப்பில் சாப்பாட்டில் அவளுக்கு ஒரு பிடி அதிகமாகவே கிடைக்கும். பெண் ஆரோக்கியமாக இருந்தால் தானே ஜிந்தாறு குழந்தைகளையாவது பெற்றுக் கொள்ள முடியும். அதற்காகத்தான்!

இவர்களை விட இன்னும் ஒரு சூயிர் அம்மாவின் வயிற்றில் வளர்கிறது. அது ஆன்குழந்தையாகவே இருக்க வேண்டும் என்பதே எல்லோருடைய ஆவலும். ஆனாக இருந்தால் சீதனம் கொடுக்க வேண்டிய தொல்லை இல்லையல்லவா? அதற்காகத்தான்!

இதோ இன்னும் சிறிது நேரத்தில் வீடு வந்து விடும். அப்பா தேவிதீன் சாப்பாட்டுக்காகக் காத்துக் கொண்டிருப்பார். அப்பாதான் முதலில் சாப்பிடுவார். உப்புப் போட்ட பட்டாணிக்கடலை அல்லது உருளைக் கிழங்கு தான் எப்போதும் சாப்பிடக் கிடைக்கும். ஏதோ ஒரு சில சமயங்களில் நெய்யில் புரட்டிச் சுட்டெடுக்கப்பட்ட சப்பர்த்தி கிடைக்கலாம்.

வேப்பமரத்தின் கீழ் இரு தூர்க்கை

ஒரு சிறு புட்டி நெய்க்காவும் கொஞ்சம் கோதுமைக்காகவும் தேவிதீன் நாள் முழுக்க யாராவது ஒரு பணக்காரனின் வீட்டில் வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தது. அப்பா தான் முதலில் சாப்பிடுவார். எஞ்சியதை எல்லோரும் பகிர்ந்து கொள்வார்கள். ருக்மணி தான் கடைசியாகச் சாப்பிடுவாள். சமைத்தது அவள்லவா? அதனால்தான்!

தேவிதீன் ஒரு 'மல்லா' அதிலும் மிகவும் ஏழ்மைப்பட்ட மல்லா. பயம் கலந்த முகம். அதில் கோடிட்டிருந்த சுருக்கங்கள். அழுக்குப் படிந்த உடல் மெல்லிய வலுவற்ற கைகள். ஆனால் அவை நுட்பம் வாய்ந்தவை. தேவிதீன் கலைநயம் வாய்ந்த மரத்தளப்பாடங்கள் செய்ய வல்லவன். எனினும் அந்த ஏழையின் வயிற்றில் எழும் பசியின் கூக்குரல் பயத்தையும் கீழ்ப்படிதலையுமே அவனுக்குக் கற்றுத் தந்திருந்தது. ஆனால் அவனது மனைவியோ எதிர்த்து நிற்கும் குணம் கொண்டவள். அதாவது பொல்லாதவள்! போராடத் தெரிந்தவள்!

யமுனையை நம்பியே பெரும்பாலான மல்லாக்கள் சீவித்திருந்தனர். மீன் பிடிப்பதிலும் படகு ஓட்டுவதிலும் தமது வாழ்க்கையை ஓட்டினர் மல்லாக்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரை யமுனை கருணையே வடிவான தேவி. ஆயினும் சில சமயங்கள் ஊருக்குள் புகுந்து அவர்களது சிதிலமான குடிசைகளை யமுனை அடித்துச் செல்வதுமுண்டு.

வைக்கோலால் வேயப்பட்ட கூரைகள் யமுனையின் சீறிப்பாயும் வெள்ளத்தில் மிதந்து செல்லும். செம்மண் சுவர்களைக் குழைத்து தன் மேனியில் செஞ்சாந்தாகப் பூசிக் கொள்வாள்யமுனா.

அப்போது ஊரெல்லாம் எழும் கூக்குரல் சில நாட்களில் அடங்கிப் போக மீண்டும் புதிதாய் செம்மண் சுவர்களும் வைக்கோல் கூரைகளுமாக ஊர் உயிர்த்தெழும். பசியும் பட்டினியும், சண்டையும் ச்சரவுமாக அவர்கள் வாழ்வும் தொடரும். நோஞ்சான் குழந்தைகள் பிறக்கும். அவர்களுக்கு வயிறார உண்ணக் கொடுக்க முடியாத ஆற்றாமையினால் தாய்மார்கள் வெறுப்படைந்து அவர்களைப் போட்டு அடிப்பார்கள்.

அப்படித்தான் பூலானும் மற்றவர்களும் வளர்ந்தார்கள். அம்மா அடித்ததனால் உண்டான தழும்புகளைத் தடவிப் பார்த்துக் கொண்டே பூலான் மனதுக்குள் கேட்டுக் கொள்வாள், 'எல்லாக் குழந்தைகளும் அடி வாங்குகின்றனவா, பணக்கார வீட்டிடுப் பிள்ளைகளுக்கு மட்டும் எப்படி கொஞ்சலும் சீராட்டலும் கிடைக்கின்றன,'

கடைசியில் பூலானுடைய அம்மா கடைசிக் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தாள். பெண்குழந்தைதான்!

அம்மாவின் கண்கள் களைப்பினாலும் விரக்தியினாலும் ஆழக்குழி விழுந்திருந்தன. ஒ....நான்காவதும் பெண்குழந்தை. இதை நான்

எப்படி வளர்க்கப் போகின்றேன். எதைத் தின்னக் கொடுக்கப் போகின்றேன். யாருக்கு எப்படிக் கட்டிக் கொடுக்கப் போகின்றேன். இதற்கு நான் பால் கொடுக்கப் போவதில்லை. தன்னை மட்டும் குடித்து இதுசாக்டும்!

அம்மா அப்படித்தான். எத்தனையோ தடவை பசிக் கொடுமை

தாளாது குழந்தைகளை கிணற்றில் போட்டு விட்டு தானும் செத்துப் போகப் போவதாக சொல்லியிருக்கிறாள். அப்போதெல்லாம். பூலானும், சோட்டியும் மிகவும் பயந்து போவார்கள். சோட்டி 'அம்மா என்னைக் கிணற்றில் போடாதே, நான் செத்துப் போய் விடுவேன். என்னைக் கிணற்றில் போடாதே' என்று பீதியுடன் கத்தியிருக்கிறாள்.

ஆனால் அக்குழந்தையின் அக்காமார் அதை வளர்த்தெடுக்க உறுதி பூண்டார்கள். அதற்குப் பூரி என்று பெயர் குட்டினார்கள். வழக்கம் போல அதன் பிறந்த நாளையும் மறந்து போய் விட்டார்கள். ஆனால் பிறரது ஆடுகளிலிருந்து பாலைத் திருடி அக்குழந்தைக்குக் கொடுக்க முடிவு செய்தார்கள்.

பிறரது சொத்துக்களைத் திருடுவது பாவம் என்று அவர்கள் அறிவார்கள். எனினும் குழந்தை பட்டினி கிடந்து செத்துப் போவதை கடவுள் பொறுத்துக் கொள்ள மாட்டார் என்று பூலான் நம்பினாள். கடவுளைக் கண்டால் கண்டிப்பாக இதைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டும்

அவனுக்கு கடவுளைக் காண சரியான ஆசை. அவரிடம் கேட்பதற்கு பல கேள்விகள் அவளிடம் இருந்தன. முக்கியமாக தங்களைத் தரித்திரர்களாக கடவுள்படைத்தது ஏன் என்று அவரிடம் கேட்க வேண்டும்.

கடவுளிடம் கேட்டுப் பெற சில ஆசைகளும் இருந்தன. அதிகமாக ஒன்றுமில்லை.

ஒரு மாமரம், நிறையப் பசுக்கள், ஒரு ஏருமை, ஒரு காளைமாட்டு வண்டி, சோட்டிக்குப் பட்டாசு, பலகாரம், இனிப்புக்கள். அப்பாவுக்குக் கொஞ்சம் பணம்

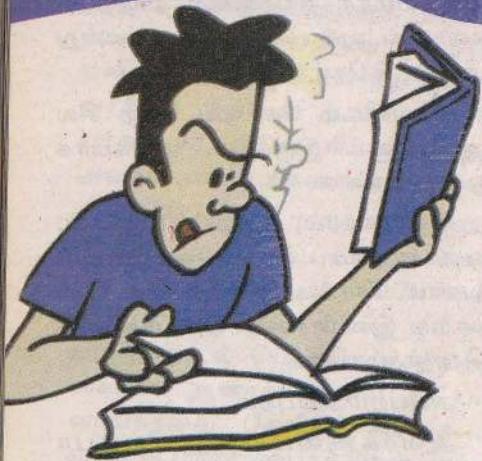
அப்புறம் அப்புறம்...

அவர்களுடைய பெரியப்பா பீஹாரியினுடையதைப் போல ஒரு அழகிய இரட்டைமாடி வீடு.

தொடரும்

2.0.0.7

அவன் சித்தியடைய நாட்கான்

விடுகின்றன, அவற்றை 75 நாட்கள் என்றாக்கினால், மிகுதி 238 நாட்கள்.

பிள்ளை 8மணித்தியாலமாவது தூங்க வேண்டும். வருடத்திற்கு இது 130 நாட்களாகிறது, அவை போக மிகுதி 108 நாட்கள்.

பாரதி சொன்னதுபோல மாலை முழுதும் விளையாடாவிட்டாலும் ஒரு மணித்தியாலமாவது விளையாடவேண்டும். நாளுக்கு 1மணித்தியாலம் என்று பார்த்தாலும், அது வருடத்திற்கு 15 நாட்கள், இவை போக மிகுதி 93 நாட்கள்.

தினமும் அவன் தின்னக் குடிக்க 2 மணித்தியாலமாவது தேவையா இல்லையா? நாளுக்கு 2 மணித்தியாலம் என்று பார்த்தாலும் அது வருடத்திற்கு 30 நாட்களையிழந்கி விடுகிறது. இவை போனால் மிகுதி 63 நாட்கள்.

வருடத்தில் ஆகக்கூடியது 365 நாட்கள். ஞாயிற்றுக் கிழமைகள் 52. இவை ஓய்வுக்கான நாட்கள் என்பதை நீங்களும் அறிவீர்கள். இவற்றைக் கழித்தால் மிகுதி 313 நாட்கள்.

இலங்கைப் பாடசாலைகள் கிட்டத்தட்ட இரண்டரை மாதங்கள் லீவி

நாளுக்கு 1 மணித்தியாலம் என்று பார்த்தாலும் அது வருடத்தில் 15 நாட்கள். இவை போக மிகுதி 48 நாட்கள்.

மாதப் பரீட்சைகள், தவணைப் பரீட்சைகள், ஆண்டுச் சோதனை என்று வாதத்திமார் வைக்கும் சோதனைகளுக்கு வருடத்திற்கு ஒரு 20 நாட்களை ஒதுக்கலாமா? இவை போக இருப்பது 28 நாட்கள்.

போயா, புதுவருடம், பொங்கல், தீபாவளி, சுதந்திரதினம் இப்படியாக நீஞும் எமது தேசிய விடுமுறைகளைப் பார்த்தால் அவை கிட்டத்தட்ட 25 நாட்கள். அவை போக மிகுதி 3 நாட்கள்.

சுகயீனம் உங்கள் மகனுக்கு அதிகம் வருவதில்லை, சரி வருடத்தில் இரண்டு நாட்களையாவது அதற்கு ஒதுக்கினால் மிகுதி 1 நாள்.

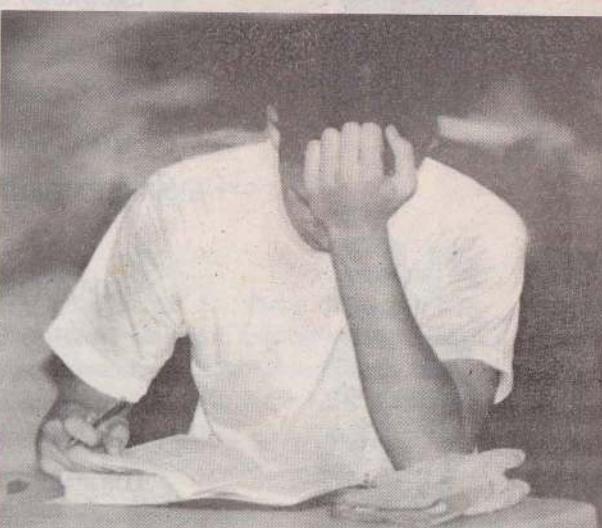
அதுவும் அவனது பிறந்தநாளானால்,

நாளே இல்லாத நாளில் அவன் படித்து எப்படிச் சித்தியடைவது என்று நீங்கள் எதிர்பார்க்கிறீர்கள்.

பாவம் அவனை விட்டு-விடுங்கள்.

January												February												March										
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT	SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT	SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT	SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT	SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3	
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3		
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3			
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3				
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3					
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3						
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3							
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3								
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3									
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3										
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3											
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3												
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3													
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3														
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3															
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3																
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3																	
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3																		
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3																			
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3																				
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3																					
22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3																						
23	24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3																							
24	25	26	27	28	29	30	31	1	2	3																								
25	26	27	28	29	30	31	1	2	3																									
26	27	28	29	30	31	1	2	3																										
27	28	29	30	31	1	2	3																											
28	29	30	31	1	2	3																												
29	30	31	1	2	3																													
30	31	1	2	3																														
31	1	2	3																															

May is the last Friday in April.

கு
லை

கு
லை

சாதாரண மனிதனான்
எனக்கும் பலவீணங்-
களுக்கு மத்தியில் சிறிது
பழுமம் இருக்கிறது.
வூரளவுக்கு எனது
பலவீணங்கள் எனக்குத்
தொரிந்தாலும், எனது அவை
என்னவென்று
மற்றவர்களுக்குத்தான்
நன்கு தெரியும். எனது
பலம்....படிப்பது.
..படிப்பேன், படிப்பேன்.
மற்றவர்களைப் படித்துக்
கொண்டேயிருப்பேன்.

நடராசா வூடுவை

ஒருவர் நேரடியாகவே விடயக்குத்துக்கு வருபவர். 'ஒரு பத்து ரூபா தா' காசில்ஸை
எனப் பதில் சொன்னால், 'காசில்ஸையோ...
அப்ப ஒரு ஜந்து ரூபா தா'

பள்ளிக்கூட வாழ்வில் படித்ததால் பரீட்சையில் சித்தி. வேலை கிடைத்தது. வேலை கிடைத்தபின் கிடைத்த வேளைகளிலும் படித்தேன். அதனால் உயர்வை அடைய முடிந்தது. கடமையைச் சரியாகப் படித்ததால் வெற்றியின் உச்சத்தைத் தொடு முடிந்தது. ஆட்களைப் படிப்பதும் ஒரு பாடம். அது தொடரும். அந்தப்படிப்பை இடைவிடாது தொடர்வதால் தொடர்ந்தும் வேலையில் நிலைக்க முடிகிறது. தொல்லை களிலிருந்து தப்ப முடிகிறது.

சில காலங்களுக்கு முற்பட்ட எனது வாழ்வைத் திரும்பிப் பார்க்கிறேன். அப்போது அரசு அலுவலக மொன்றில் கடன் வழங்கும் விடயங்களுக்குப் பொறுப்பான எழுதுவினைஞன் நான். எனது மேலாளரான பிரதம எழுதுனர் தினமும் காலையில்

வந்தவுடன் சிலரது கடன் விண்ணப்பங்களை என்னிடம் தந்து எப்படியாவது எல்லாவற்றையும் சரியாக்கி மதிய உணவுக்கு முன்பாகத் தரும் படி வற்புறுத்துவார். கடன் விண்ணப்பதாரிகளை உறவினர் அல்லது நண்பர் என்று சொல்லுவார். நானும் எனது மேலாளர் என்பதால் விடயத்தை முடித்துக் கொடுப்பேன். உண்மை என்னவென்றால் கடன் விடயத்தை நான் முடித்துக் கொடுக்க விண்ணப்பம் காவிவரும் மேலாளருக்கு சமிபாட்டு ஊக்கியும் மதிய உணவும் கிடைக்கும். ஒரு நாள் காலை "அண்ணனுக்கு கொஞ்சம் அவசரம். இதை உடனடியாகச் செய்து தா" என்றார். "அண்ணனுக்கா அவசரம் அல்லது உங்களுக்கா அவசரம்" என மனதுக்குள் கேட்டபடி கடன் விண்ணப்பத்தை மற்றக் கடிதங்களுடன் கலந்து விட்டேன். நேரம் விரைவாக நகர்ந்து மத்தியானமாகி விட்டது.

இது வெளிநாட்டுச் சீப்பு கிடை ரீரண்டா மட்கலாம், கோண்டம் மாண்லாவும் வளைக்கலாம் ஒண்டும் ஆகாது. அது கீட்கட்டும் கிடை தலை இழுக்கலாமோ எண்டு சொல்லுங்கோ?

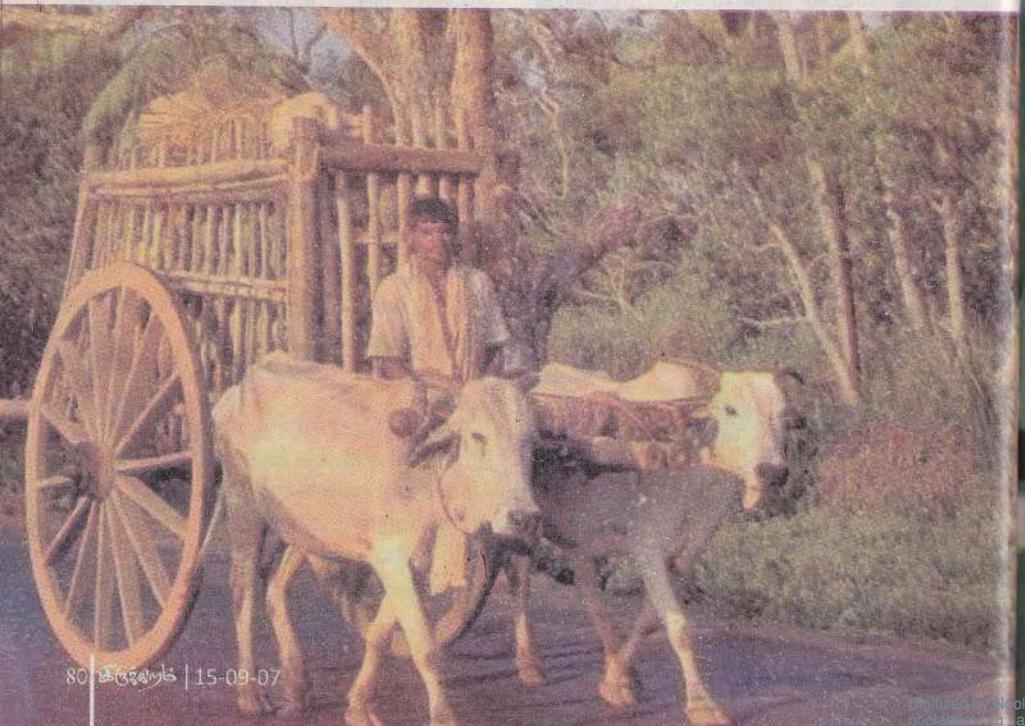
வேலை முடியாத சினத்துடன் மேலாளர் உரத்துக் கதைக்க நானும் குரலை உயர்த்த முழுக்கந்தோரும் எங்களைச் சுற்றிக் கொண்டது.

“சரி உங்கடை அண்ணாவின்ற பெயரைச் சொல்லுங்கோ. உடனை செய்து தாறன்” என்றதும் மேலாளர் தடுமாறினார்.

சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்தி ‘அண்ணாவின் பெயரைச் சொல்லச் சொல்லி’ வற்புறுத்தினேன்.

‘மறந்து போனன் வரட்டும் கேட்டுச் சொல்லன்’ என்றார்.

‘உவருக்குக் கடன் தாறவன் தின்னக்குடிக்க வாங்கிக் குடுக்கிறவன் எல்லாரும் சொந்தக்காரர்.

சொன்னால், ‘காசில்லையோ... அப்பழுருஜந்து ரூபாதா’

மற்றவர் வேற வகை. ‘ஒரு இரகசியம்’ என்றபடி காதுக்கு கிட்ட வருவார். ‘ஒரு பகிடி சொல்லுறந், சிரிக்கக் கூடாது. ஒருத்தருக்கும் சொல்லக் கூடாது. வவுச்சர் எடுத்து பத்து ரூபா தா’ என்பார். எப்படிச் சிரிக்கமுடியும்.

ஒரு நாள் இந்த தயாரிப்பாளர்களுடன் கதைத்துக் கொண்டிருந்த போது சற்று தொலைவில் வாளொலிநிலையத் தலைவர் வருவதை அவதானித்தேன். விரைந்து அவரருகே சென்று தொடர்பில்லாமல் இரண்டொரு கதைகளைச் சொல்லி விட்டு மீண்டும் தயாரிப்பாளர் பக்கம் வந்தேன். ‘அவருக்கு முந்தியே என்னைத் தெரியும். இப்ப பழைய கதைகளை நினைப்புட்டிப் போட்டு வாறன்’ என்றேன். அதன் பிறகு அந்தத் தயாரிப்பாளர்கள் காக்கேட்பதில்லை. காதுக்குள் இரகசியமும் சொல்வதில்லை.

இவிய ஆசிரியர்: உன்னை கூட்டோட நாயை வரையச் சொன்னா கூடு மட்டும் தானே இருக்கு. நாய் எங்கயாடா.

மாணவன்: அது மூலையில படுத்துக் கிடக்கு சேர்.

வாளொலியில் இருந்து மன்னாருக்குத் தாவுகிறது மனது. மன்னாரில் கூட்டுறவு உதவி ஆணையாளராகக் கடமையாற்றிய காலமது. சங்குப்பிட்டியிலிருந்து கேரதீவு செல்லும் பஸ்ஸில் பயணித்துக் கொண்டிருந்தேன். நிறைய பிரையாணிகள். ஆசனத்தில் அமர்த்திருந்த என்னருகே நின்ற வர் சிரித்துக் கொண்டே என்னிடம் கதை கொடுத்தார்.

‘நீங்கள் கச்சேரியிலையோ வேலை’

‘இல்லை கூட்டுறவு கந்தோ-ரிலை’

‘ஆர்கூட்டுறவு ஆணையாளர்’
‘தில்லை நடராசா’

‘அ...அவரா. அவரை நல்லாகத் தெரியும். நான் என்ன சொன்னாலும் செய்வர்’

‘அவரை என்னைண்டு உங்கஞக்குத் தெரியும்’

‘நாங்கள் ஒண்டாகப் படிச்சனாங்கள்’

‘நான் தான் கூட்டுறவு உதவி ஆணையாளர் தில்லை நடராசா. நான் உங்களோடை படிக்கியில்லையே’

..!!..!!..!!

என்னோடு படித்ததாக எனக்குக் கதை சொன்னவரிடமும் என்னால் படிக்க முடிந்தது. ‘பஸ்லிலை சீற் பிடிக்கவே இப்பிடியெல்லாம் கதை விடுறவங்கள், வேற சீற்றுக்களென்டால்?’

1989ல் வடகிழக்கு மாகாணசபையில் நானும் ஒரு திணைக்களத்தலைவர். இன்னொரு திணைக்களத்தலைவராக எல்லா இடமும் ஒடித் தோற்றுப் போனவர் ஒருவர் என்னைத் தனது நண்பனாக்கிக் கொண்டார். தனக்கு மட்டுமே திறமையும் தகுதியும் இருப்பதாகவும் மற்றவர்கள் பந்தம் பிடித்து பகவிகள் பெற்றதாகவும் குறைகள் சொல்லிவிட திரிவது அவர் வழக்கம். அவரிடம்

எச்சரிக்கையாகப் பழக என்னி எனது தகுதிகளையும் குறைத்தே அவரிடம் தெரிவித்தேன். இருந்தாலும் அவர் எல்லோரிலும் குறை கண்டு அவற்றைப் பற்றியே சொல்லிக் கொண்டு திரிவார்.

திடீரென என்னைப் பதில் செயலாளராக ஆளுநர் நியமனம் செய்த பின் எல்லோரிடமும் குறைகாணும் பேர்வழி என்னை அணுகி தனது பதவி உயர்வுக்கு நான் உதவ வேண்டினார். நாளாக நாளாக வேண்டுகோள் வற்புறுத்தலாகி உபத்திரவாமாக வளர்ந்தது. பின்னர் தினம் என்னைத் திட்டும் மொட்டைக் கடிதங்களாக ஆளுநரின் அஞ்சல் பெட்டியை நிறைத்தன. ஆளுநர் நட்புரிமையுடன் என்னையழைத்து, மொட்டைக்கடிதங்களைக் காட்டினார். சூத்திரதாரியைக் காண்பதில் எனக்கு சிரமமிருக்கவில்லை.

இனி இப்படியான கடிதங்கள் வராது என ஆளுநரிடம் தெரிவித்து விட்டுப் புறப்பட்டேன். நான்

எங்கட கடையில் மற்றக் கடையள் மாதிரியில்லை கையில் காச் வாயில் தோசை அவ்வளவுதான்

அப்ப நான் வேற கடைக்குப் போறன். எனக்குத் தோசை பார்சலாத்தான் வேணும்.

ஊகித்த மொட்டைக்கடிதத் தயாரிப்பாளருடன் வேறு இருவரையும் அழைத்தேன். ‘நல்ல முறையில் சாத்தியக்கூற்றறிக்கை தயாரிக்கும் ஒருவரை ஆளுநர் திணைக்களத்தலைவராக நியமிக்க விரும்புரார். ஒரு கிழமைக்குள் தயாரித்து ஆளுநர் ஏற்றுக் கொண்டால் அவர் திணைக்களத்தலைவர்’ என்றேன்.

மொட்டைக்கடிதங்கள் நிறுத்தப்பட்ட இரகசியத்தை ஆளுநர் அறிந்து குறிப்பிட்ட நபரரை எச்சரித்ததாகப் பின்னர்தகவல் கிடைத்தது.

கொழும்பில் எனது கடமைக்கு பெற்றோவில் இயங்கும் கார். கந்தோரில் கடமையாற்றும் மற்றவர்கள் நீண்ட தூரம் ஓடித்திரிய மசலில் ஒடும் ஜீப். மசல் வாகனம் சொகுச அதிக மென்ற தாலும் செலவு குறைவு. ஜீப் சாரதி கதாநாயக நடிகர் மாதிரி வடிவு, வயது குறைவு. காரச் சாரதி வில்லன் மாதிரி பயங்கர உருவம்.

எனக்கு கட்டளையிடும் பெண் அதிகாரியிடமும் ஒரு கார். இருந்தாலும் வார இறுதியில் எனது மசல் ஜீப்பில் அவர் உலவித்திரிவது பெற்றோல் செலவைக் குறைப்பதற்காக.

ஒருவருக்கும் சொல்லாமல் சாரதிகளின் வாகனங்களை மாற்றியபின் சனிக்கிழமை காலை பெண் அதிகாரியை ஏற்றிச் செல்ல வில்லன் தோற்ற சாரதியை அனுப்பினேன். என் தொலைபேசி ஏசியது. ‘என்ன தில்லை, ரெளடி மாதிரி ஒரு ட்ரைவரை அனுப்பியிருக்கிறியன். நான் பொம்பிளை. அதுவும் தாரப்பயணம்’

நான் அமைதியாகச் சொன்னது, ‘மெடம் மசல் வாகனம் எண்டால் இவர் தான் ட்ரைவர், மற்ற ட்ரைவர் தான் வேணு மெண்டால் பெற்றோல் காரரத்தாறன்’

அதற்குபின்னர் வாகன வேண்டுகோளுமில்லை, சாரதிக்குக் கட்டளையுமில்லை.

குருகிளம்

காத்திருப்பு 1
இந்கலை 4

ஒரு மால்லாப்பும் இல்லை
காகோ யெரிசிப் ஹவஸ் பிரைவே ஸிமிட்டோல் வெளியிப்புதிறுது.

இளையதம்பி தயானந்தா நிர்வாக ஆசிரியர் மனோ ராஜசீன்கம் ஆசிரியர் குழு

3, பொரிந்டன் அவனியூ, கொழும்பு 07
தொலைபேசி: +94 60 2150836 +94 11 2506272

தொலைநகல் +94 11 2585190
மின்னஞ்சல் irukiram@gmail.com

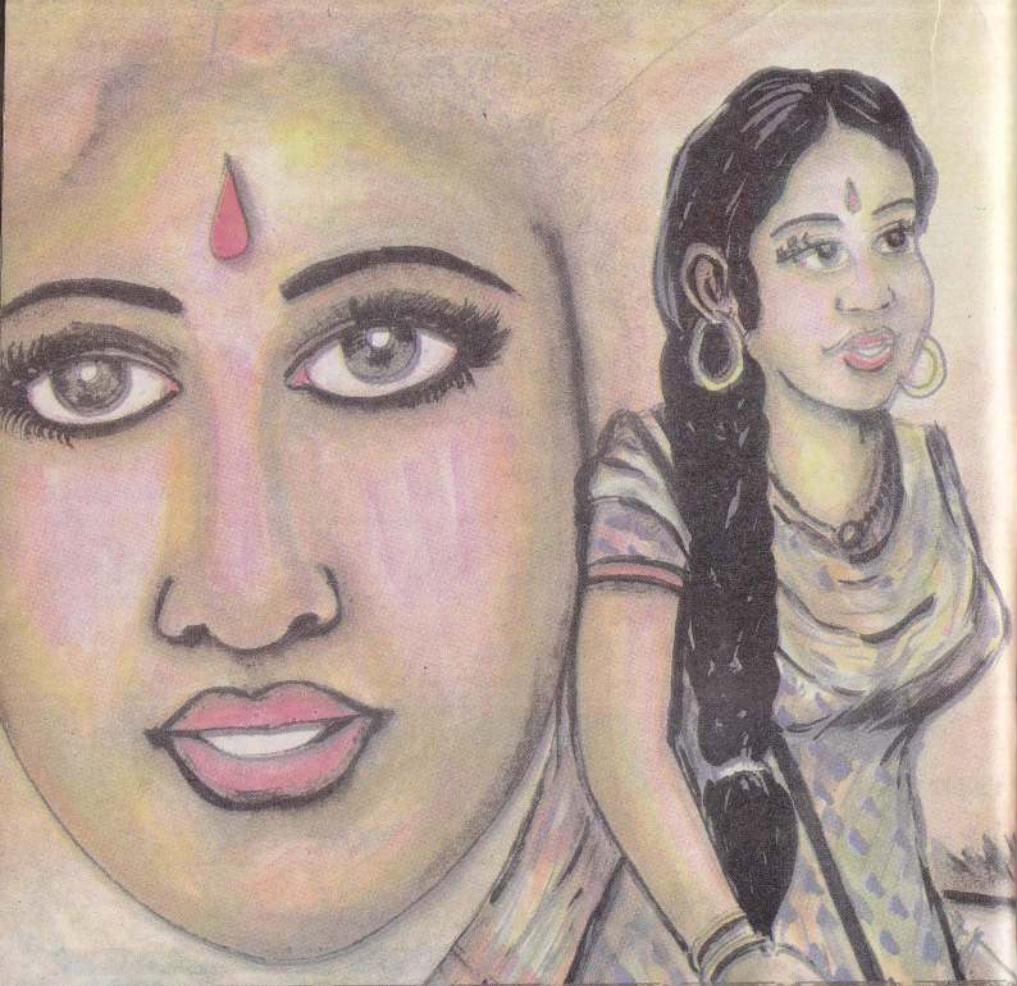
காதுகளில் வரும் யெயிகளும் பிழங்கிகளும் கங்கங்கேய கூழுலில் வரும் வளைஞ்சகளின் உண்மைத்தன்மைக் கால் பொறுமலை

முன் கழுதங்களைக்
கையில் கொடுத்தாள்
அம்மா. ஒரு புகை
வளிக்க கழிவறை செல்ல
முனையும் பொழுது.
அம்மா அறிவாள்,
கழிவறை தான் எனது
பிரத்தியேக வாசிக்காலை
என்பதை.
முதல் புகையை வெளியே
ஊதிவிட்டு. முதல்
கழுத்ததின் முகவரியைப்
பார்த்தேன்.

சுந்தர் நல்ல நண்பன்.
உதவ முயற்சித்தேன்.
ஆனால், அனர்த்தமாகி விட்டது.
விளக்கிச் சொல்ல முயன்றேன். புரிந்து
கொண்டான். பின்னர் சில நாட்கள்
இடைவெளி விழுந்து
விட்டது. கடிதம் மிகச் சுருக்க மாகவே
எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

குனா

வெந்திச்சல் நிஞம்

'என் காதலை மெனக்கெட்டு அவளிடம் மன்றாடி சொல்ல முயன்றமைக்கு. எனக்காக நீ எத்தனை வாதாடி இருப்பாய் ஒரு நண்பனாய்? மறுத்து விடுவான் என்று தெரிந்தும், அவருடன் உண்டான் உன் நட்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முனைந்தமைக்கு மன்னித்து விடு.

அவளின் திருமண நாளைக்கு முந்தைய தினத்தில் என் காதலை அவளிடத்தில் சொல்லி என்ன ஆகப்போகிறது என்றில்லாமல், சொல்லியமைக்கு நன்றி.'

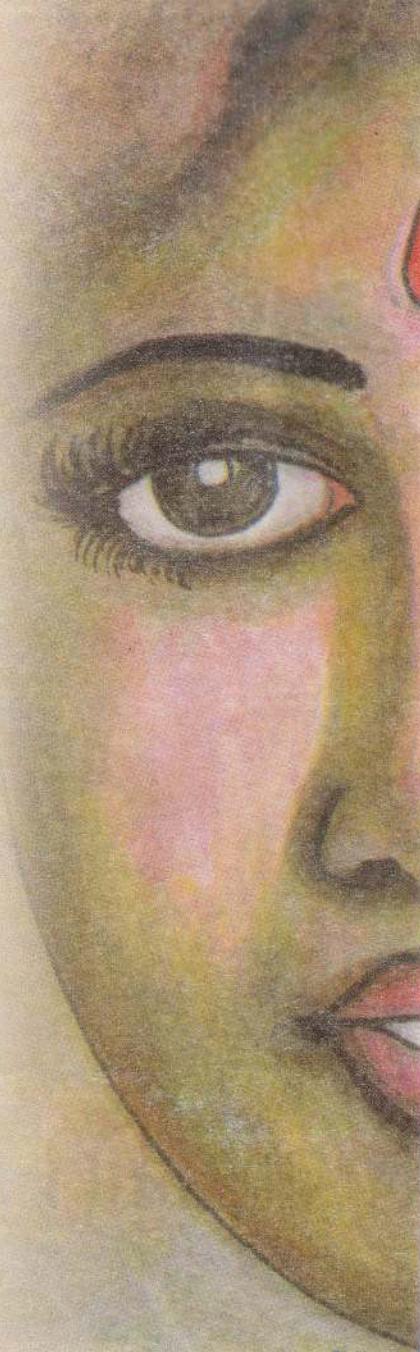
காதல் கடிதம் வாசித்தாயிற்று.

அடுத்த கடிதம்,
மோகன்

யார் இது? அறிமுகமற்ற நபர்? எப்படி என் முகவரி அறிமுகமற்ற நபருக்குக் கிடைத்தது?

'நான் சந்தியாவின் கணவன். என்னைத் தெரியாத உங்களுக்குக் கடிதம் எழுதுவது ஒரு உண்மை வேண்டி. நீங்கள் என் மனைவியை எங்கள் திருமணத்திற்கு முந்தைய மாலை சந்தித்திருக்கிறீர்கள். நீண்ட நேர தனிமையில், நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள், உங்களுக்கும் என் மனைவிக்கும் இடையில் என்ன உறவு? கணவன்னரி வேறொருவனுடன் ஒரு பெண் தனித்திருப்பது எதன் காரணமாகவும் ஏற்றுக் கொள்ள இயலாது. அவள் நட்பென்கிறாள். ஆனால், நீங்கள் வாழும் நூரோ படித்த கல்லூரியோ அவ்வாறு சொல்லவில்லை. காதலென்கிறது. உண்மையைச் சொல்லி பதில் எழுதுங்கள்'

சாறு பிழிந்த எலுமிக்கை போல கசங்கிப் போனது மனது. மனைவியை நம்பவில்லை. நான் மட்டும் சொல்லி நம்பி

விடவா போகிறான்? ஊரும் உலகும் பிரதானமாக சிந்தனையைப் பாதிக்க அனுமதித்துவிட்டு, இதென்ன குறுக்கு விசாரணை?

அடுத்த கடிதம், ஆச்சரியமாக இருந்தது. சத்தியமா என்ன? சந்தியாவின் அம்மாவிடமிருந்து. அவள் வீட்டிற்குப் போகும் பொழுதெல்லாம் அதிகம் பேசாமல், ஏதாவது உபசரித்து விட்டு, எங்களைத் தனியே விட்டு விட்டு, விலகிப் போய் விடும் நாசக்கான தாய்.

வெகு ஆர்வத்துடன் வாசிக்கத் தொடங்கினேன்.

'நீ சந்தியாவை அவளது திருமண நாளின் முந்தைய தினத்தில் கடற்கரையில் தனித்து சந்தித்தது அவளது கணவன் காதிற்கு வந்து விட்டது. அது குறித்து உனக்குக் கூட கடிதம் எழுதி இருப்பார். பதில் எழுத வேண்டாம். அவருக்கு மட்டுமல்ல, சந்தியாவிற்கும் சேர்த்துக் கொன். அவரை நாங்கள் சமாதானப்படுத்தி விட்டோம், இனி எந்தவொரு காலத்திலும் அவளைப் பார்க்கவோ, கடிதம் எழுதவோ மாட்டாய் என்று உறுதி மொழி கொடுத்து.

அந்த மாலைநேர சந்திப்பில், நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்கப் போவதில்லை. உன்னை எனக்குத் தெரியும், ஒரு நல்ல மனைவியாக இரு என புத்தி சொல்லித்தான் அனுப்பி வைத்திருப்பாய். என்றாலும் எனக்காக அவருடன் இனி தொடர்பு கொள்வதை நீ தவிர்த்து தான் ஆக வேண்டும்.

ஒரு மாலைச் சந்திப்பைக் காரணம் கொண்டு நட்பை முடித்து வைத்து விட்டார்கள் எல்லோரும்.

அந்த மாலை சந்திப்பு

நெரிசல் மிகும் கரை.

அலைகள் தொட்டு விலகி மீண்டொரு தொடுதலுக்குத் தவிர்த்து மீண்டும் கொண்டிருந்த கூந்தலை அடக்கிக் கொண்டிருந்தாள்.

'நீராகத் தனும்பும் அவள் அருகே கரையாக நான்.'

ஒன்றோடொன்று கலக்காமல் ஒட்டியும் விலகியும் ஒன்றின் ஆதாரமாக நிற்கும் மற்றொன்றைப் போன்று அவனும் நானும். உலகம் அறிமுகமாகாத காலத்தே தோன்றிய உறவென்பதால், நட்பாகவே நீடித்து விட்டபழக்கம்.

வெகு நேர மௌனத்திற்குப் பின்னர் அவள் சொன்னாள் 'நாளைக்கு எனக்குத் திருமணம்'

'தெரியும்'

'நீ என் நண்பனாக எப்பொழுதும் இருப்பாய்?'

'அதிலென்ன சந்தேகம்?'

'என்னைப் பார்க்காத பொழுதும் கூட?'

'எத்தனை காலம் பார்க்காதிருந்தாலும் கூட, நீ என்றுமே எனக்கு நட்பாக இருப்பாய்'

நாங்கள் நண்பர்களென்பதை அறிந்தவர்கள் நானும் அவனும் சில நண்பர்களும் மட்டுமே. புரிந்தவர்கள் புது உறவுகளுக்கு வழி தேடி உதவி கேட்டு அனுகவும் செய்தனர். அப்படி உதவி கோரிய நண்பனின் கடிதம் ஒன்று சட்டைப் பையினால். காதல்.

நேரில் சொல்லிப் பதில் கிட்டாத காதல், நண்பனின் பரிந்துரையின் வலுவில் பதில் கிடைத்துவிடுமென்ற தவிப்பில் எழுதப்பட்ட காதல் சட்டைப்பையினால் மடிந்து கிடக்கின்றது. எப்பொழுது அதை எடுத்து அவள் கையில் தரலாமென்ற சிந்தனை மௌனத்தினால் புதைந்து கிடக்கின்றது.

'நாளை நீ இன்னொருத்தரின் மனைவி. என்றாலும், உண்ணிடம் கடைசியாக ஒரு கடிதம்..' வாங்கி அதை மேலும் சிறிதாக மடித்துக் கொண்டே சொன்னாள் 'நமக்கான பிரபஞ்ச வெளி நம் நட்பு. அதில் நீயும் நானும் மட்டுமே இருப்போம். வேறெந்த உறவுகளும் வேண்டாமே, என்ன?'

நன்றாக மடிக்கப்பட்ட அந்தக் கடிதத்தை மீண்டும் என் சட்டைப்

பையில் சொருகி வைத்து விட்டு எழுந்து கொண்டாள்.

நம் நட்பு

நமக்கான

பிரபஞ்சவெளி

உனக்கும் எனக்குமான

நட்பிற்கென

விதிக்கப்பட்ட வெளியில்

உறவுகள் உயிரிலிகள்

அவளது சொற்களை கவிதையாக வடிவமைத்துப் பெற்ற தாக்குதலில் நான் அமர்ந்து கிடக்கையில், அவள் விலகி போய் கொண்டிருந்தாள்.

'ஹே... சந்தியா' அலைகளின் உற்சாகத்தையும் தாண்டிய என்குரல் அவளை ஒரு நிமிடம் நிறுத்தியது.

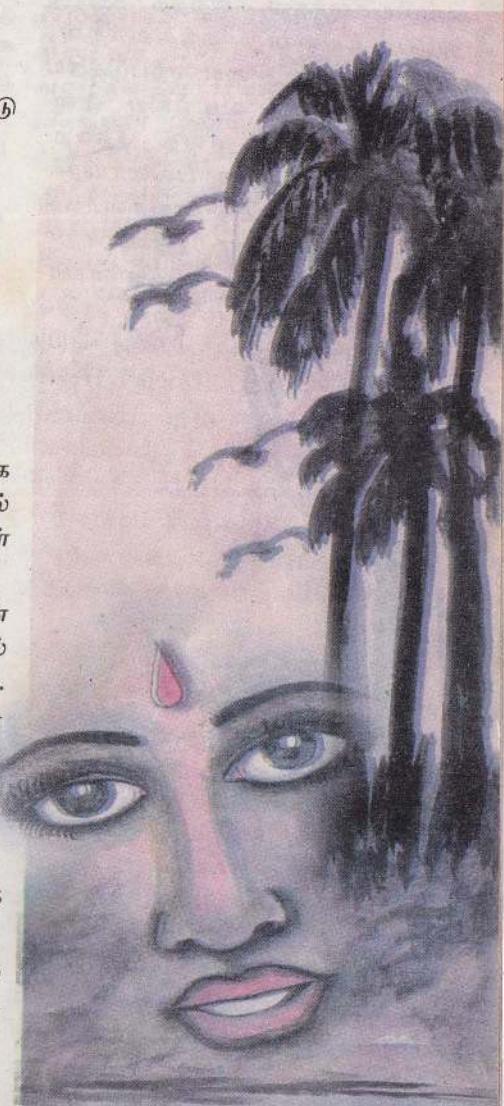
'உனக்கான வாழ்க்கையை உற்சாகத்துடன் வாழ்ந்து விடு.

உன்னைத் தொலைத்து விடாதே, எதன் காரணம் கொண்டும்..'

கடற்கரை முழுவதும் பிரகாசித்த ஒரு புன்னைகை.

பின் ஒரு கையசைப்பு மீண்டும் திரும்பி நடந்தாள். போய் விடாள்.

நான் அந்த மூன்று கடிதங்களுக்கும் பதில் எழுதவேயில்லை. அவளையும் அதன் பின்னர் சந்திக்கவேயில்லை.

அப்துல் ரஹ்மான்

உலகின் சிந்தனையாளர்கள், சீர்திருத்த வாதிகள் தலைவர்கள், ஆட்சியாளர்கள், சிறந்த கண்டு பிடிப்புக்களைத் தந்தவர்கள், மாபெரும் புரட்சியை ஏற்படுத்திய வீரர்கள், வாரி வழங்கிய வள்ளல்கள், மதங்களைத் தோற்றுவித்தவர்கள் என பல்லாயிரக்கணக்கான சாதனையாளர்கள் உலகில் தோன்றி மறைந்துள்ளனர்.

இத்தகைய சாதனையாளர்களை வரிசைப்படுத்தி அதில் முதல் நூறு பேர்ரைத் தெரிவு செய்த மைக்கேல் ஹார்ட் (Michel Heart) தனது 'த ஹன்ரட்' (The Hunderd) என்ற நூலில் இந்த சாதனையாளர் வரிசையில் முதலிடத்தை நபிகள் நாயகத்திற்கே வழங்கியுள்ளார். அவர் அவ்வாறு முதலிடத்தை நபிகள் நாயகத்துக்குக் கொடுத்தது ஏன்?

மைக்கேல் ஹார்ட் கிறிஸ்தவ மதத்தில் ஆழந்த நம்பிக்கை உள்ளவராக இருந்தாலும் கூட மக்களிடம் மிகப்பெரிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியவர் என்றால் அதில் முதலிடம் நபிகள் நாயகத்திற்கே என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இப்படியான வரலாறு படைத்த அந்த மாமனிதர் நபிகள் நாயகம் (ஸ்ல) அவர்களின் போர் முனைகள் எவ்வாறானவை என்பதை பார்க்கு முன்னர், அன்னாரின்

வரலாற்றின் சில பக்கங்கள் புரட்டப்படவேண்டும்.

கி.பி. 570ம் ஆண்டு, உலகின் முதலாவது இறை இல்லமான கஃபா அமைந்திருந்த அந்த மக்கமா நகரம். அங்கே அறியாமையில் மூழ்கியிருந்த மக்கள், பலதெய்வக் கொள்கை கொண்டோர், ஒற்றை ஒட்டகப் பிரச்சினைக்கே பல ஆண்டுகள் சண்டையிட்டு பிரிந்து நிற்கும் கோத்திரங்கள். தத்தமது கோத்திரமே சிறந்தது எனும் சிந்தனைப் போக்கில் சிதைத்திருந்த சமூகம். பெண்களுக்கு

பாலையோட்டியிருப்பு ஒரு ஃயங்கா

சுதந்திரமும் உரிமைகளும் பறிக்கப்பட்டிருந்த காலம். பெண் குழந்தை பிறந்தால் அதனை குழி தோண்டிப் புதைக்கின்ற மோசமான மூடு நம்பிக்கையில் மூழ்கியிருந்த மக்கள். மது, மாது மோகத்தில் உலகத்துள் இன்னோர் உலகம் கொண்டிருந்த மக்கள்கூட்டம்.

தமது தவறுகளைத் தவறென்று உணராது பலரும் தமக்குள் தாமே மூழ்கியிருந்த மக்காவில் பிறக்கிறார் மூலம்மத் (ஸ்ல) அவர்கள். அவர் மன்னனைப் பார்ப்பதற்கு

இடையே அவரின் தந்தை விண்ணுக்கு பயணித்த சோகம். பிறந்த சில ஆண்டுகளில் தாயையும் இழந்து விடுகிறார். இத்தனை ஆரம்ப வாழ்வுச் சோகங்களோடு தன் வாழ்க்கைப் பயணத்தை ஆரம்பிக்கிறார் மூலம்மத் (ஸ்ல) அவர்கள். தமது பாட்டானார் அப்துல் முத்தவிப், பெரியதந்தை அழுதாவிப் ஆகியோரின் பராமரிப்பில் வளர்கிறார். சிறுவயதிலேயே யாருக்கும் பாராமாக இருக்கக் கூடாது என்பதற்காக அற்பமான கூவிக்கு ஆடு

மேய்த்தார். விபரம் தெரிந்தவுடன் பெரிய தந்தையுடன் சேர்ந்து சிரியா நாட்டுக்கு வியாபாரம் செய்யப் புறப்படுகிறார்.

இளைய மையில் கல்வி இல்லை. கற்பதற்கு ஏற்ற வாய்ப்பும் அவருக்கு அமையவில்லை. எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர். எழுதப் படிக்கத் தெரிந்தவர்களே ஆயிரம் தவறுகள் விடும் இன்றைய காலத்தில், எழுதப் படிக்கத் தெரியாத அன்னாரை மக்கள் உண்மையாளர் (அஸ்ஸாதிக்) நம் பிக்கையாளர் (அல் அமீன்) என்றெல்லாம் அன்றே அழைத்ததற்குக் காரணங்கள் என்ன?

தனது 25 வயதிலேயே சிறந்த வியாபாரியாகத் திகழ்ந்த முஹம்மது (ஸல்ல) அவர்களை, அவரின் ஒழுக்கம், பண்பாடு, நேர்மை மற்றும் வியாபாரத் திறமை ஆகியன கண்டு மனந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறார் செல்வச் சீமாட்டி கதிஜா அம்மையார். அவர்வயதால் கூடிய வராவும், விதவையாகவும் இருந்தும் அவரை மணந்தார் முஹம்மத்

(ஸல்ல) அவர்கள். அதன்பின் மேலும் சிறந்த செல்வந்தராக வாழ்கிறார் நபிகள் நாயகம் அவர்கள். இவ்வாறுதனது நாற்பது வயது வரை மிக அமைதியாக வாழ்ந்த அந்த மாமனிதர், நாற்பது வயதிற்குப் பிறகு செய்த புரட்சிதான் என்ன? அவர் வாழ்ந்து பதினான்கு நூற்றாண்டுகள் கழிந்த பின்னும், அவர்களின் வழிமுறையின் பின்பற்றும் சமூகம் உருவாகி இருப்பதற்கான காரணம்தான் என்ன? நூறு கோடிக்கும் மேலான உலக மக்கள் அவரின் கொள்கைகளுக்குக் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கக் காரணம் எது வாயிருக்கலாம்? இந்த தலைவரின் கொள்கை வாளால் பரப்பப்பட்டமையா? அல்லது வேறு ஏதாவது காரணமா? பொதுவாகவே ஒரு போரின் ஆரம்பம் புரட்சி என்னங்கள்தான் என்பார்கள். அப்படியானால் அந்த மாமனிதர் செய்த புரட்சி என்ன? அன்னாரின் என்னங்கள் இன்றும் இனியும் சொல்ல வரும் செய்திகள்தான் என்ன?

காத்திருங்கள்.....

கணியீசு சொல் அகராதி

ஏதோ எங்களால் முடிஞ்சுது!

மைக்ட்ரோ சொல்ல

கிள்ளூற்

லெட்டர்ஸ்

மெஜீஸ்

கீஸ்கீட்

மத்ஸ்கீட்

சுவண்டகீட்

ஸ்ரீக்கி

மொளிப்பு

நியுடோல்டி (New Folder)

நாக

ஸெட்டோசைப்

ஸ்ரீலிவா

விண்டோ

சேவ

வென்றைவ்

ஆஸ்டெப்

வென்டோ

என் காகம் மென்றைஸைது

உள்ளை | நூற் வடிவில் அணியும்

உட்செலையையும் குடுக்கும்

மூட்டுமுற்று வந்த மூட்டு

நின்ட வழுவுள்ள பெருச்சாள்

சுவரிச் சுலகை

சிம்மா சுலகை

சுத்தட்டை

இந்த செர்க்கால் யூட்டுவது

(சுவரிச்சூழல், கல்லூண் யீட்டுவும்)

மாணவுத் தலைவர்

புதுசா ஸாரோ கீடூ விழுக்காள்

ஞஷ்சருது சக்கத்து யீட்டுக் களக்கி

கிர்த்தங்கள் கத்துவர்கள்

சீரீம் கடை

கட்டுத்தீவி வார்த்தை

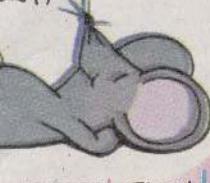
ஜன்னல்

சலூக்கூர்

ஸெங் ஓட்டெள்

மெலை ஸெங் தக்க

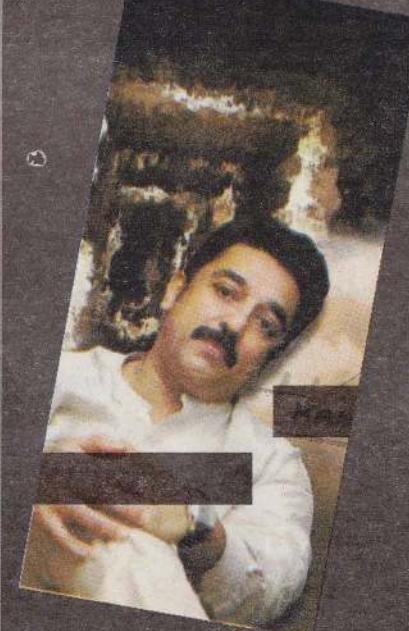
கீட்சப்பும் (கீண்டியோவா என்னவோ)

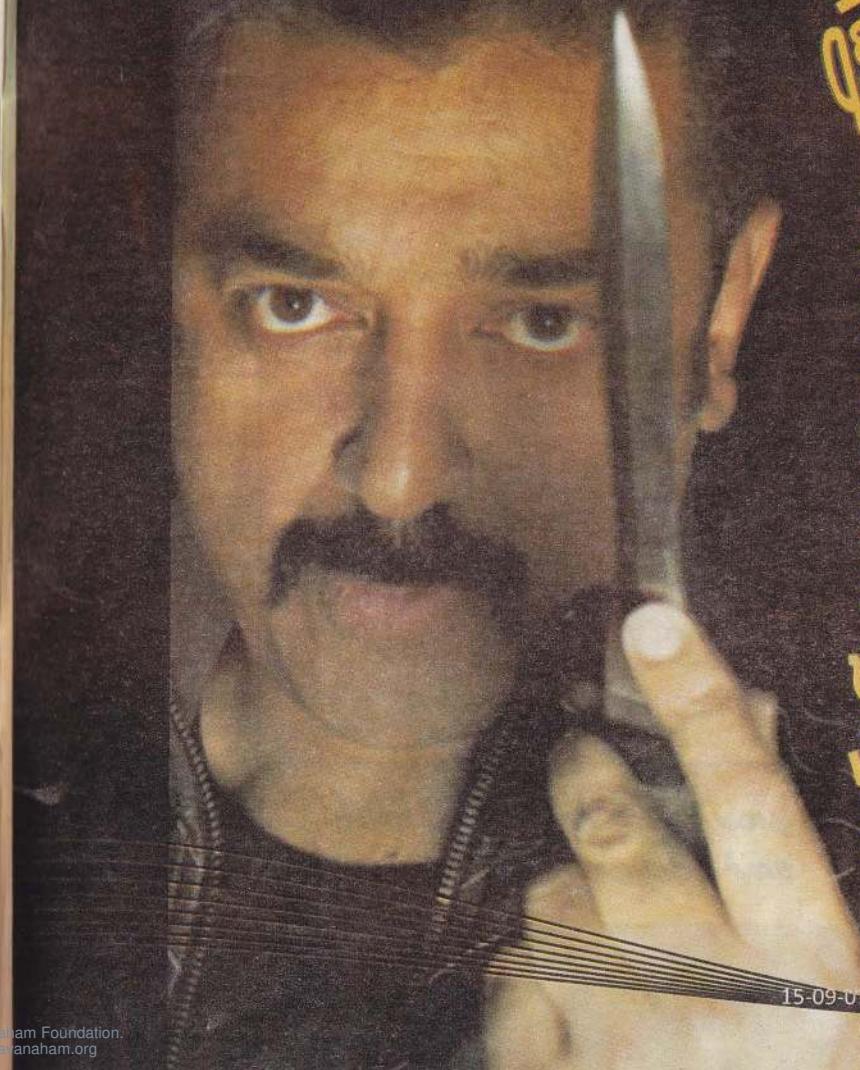
நாட்டுப்பூர்வி

தசாவதாரம் திரைப்படம் குறித்த செய்திகள் அன்மைக்காலத்தில் பரபரப்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றன. இத்திரைப்படத்தில் காட்சிப்படுத்தப்படும் கனாமி தொடர்பான செய்தி பறப்பறப்புகள் இப்போது பரவலாக பேசப்படுகின்றன. ரஜினியின் சிவாஜி திரைப்படம் உருவாக்கிய பறப்பிற்கு இணையாக இது இருக்கின்றது. கனாமி திரைக்காட்சிக்காக பாரிய செயற்கை கடல் அலை ஒன்றை தசாவதார தொழினுட்ப உதவியாளர்கள் உருவாக்கியிருக்கின்றார்கள். இதற்காக பிரமாண்டமான மின் லிசிறிகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்த செயற்கை கனாமி காட்சியை உருவாக்க தமிழ் திரையுலகு கண்டிராத தொழினுட்ப உத்திகள் கையாளப்பட்டுள்ளதாக பேசப்படுகின்றது. கனாமி நேரத்தில் கடல் கொண்ட கொந்தளிப்பை காட்சி படுத்தும் நோக்கத்தோடு கடலில் பாரிய குண்டுகள் தகர்க்கப்பட்டுள்ளன. இக்காட்சியில் குண்டு வெடிப்பும் நடிகர்கள் உள்ளிட்ட திரையாக்க குழுவின் செயற்பாடும் சம நேரத்தில் நிகழ்த்துவதில் உண்டான சிரமத்தை செப்பமாக செய்து முடித்திருக்கின்றார்கள் தசாவதார குழுவினர். இதுவே

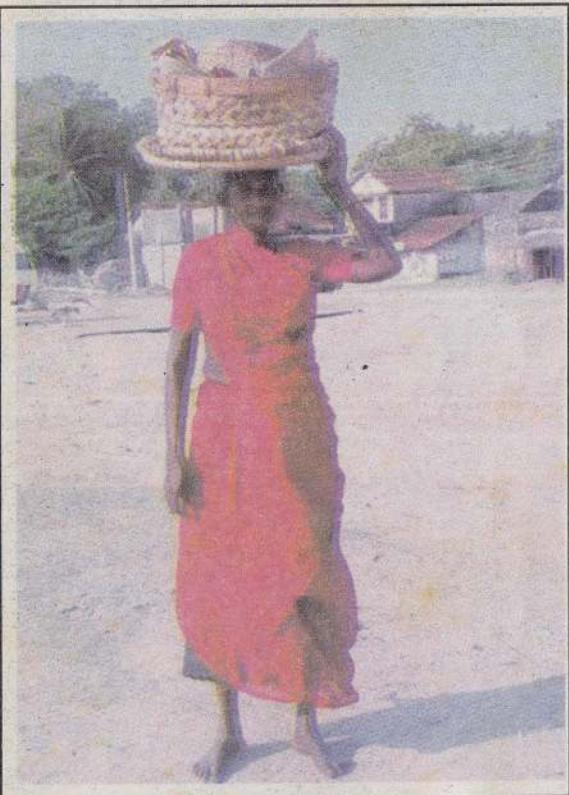
தசாவதார திரைப்படத்தில் அதிகமாய் பேசப்படும் காட்சியாக அமையும் என பேசப்படுகின்றது. இதே வேளை சென்னை திரைப்பட ரசிகர் மன்றம் இவ்வாண்டுக்கான சிறந்த நடிகர்களாக கமல்ஹாசனையும் அஜித்தகையும் தொலை செய்து இருக்கிறது. வேட்டையாடு விளையாடு திரைப்பட நடிப்பிற்காக கமல்ஹாசனுக்கும் திருப்பதி திரைப்படத்திற்காக அஜித்திற்கும் இந்த விருதுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

கனாமியை உண்டுபண்ணும் கமல்ஹாசன் அவர்காரம்

கிருஷ்

தலைச்சூலை தாங்கி நடக்கலை.
உச்சூலை தாங்கி நடப்பதற்கு?

இளைஞர்களின் நிகழ்காலம் சமூகத்தின் எதிர்காலம்

நாளைய சமாதானம்

இன்றைய இளைஞர் சமுதாயத்தின் கையில்

ஓரு முக்கிய பணி

உள்ளது. அமைதியான

ஓரு நல்ல சூழலை

இந்நாட்டில் உருவாக்க

ஒவ்வொரு பிரஜெயும்

உழைக்கவேண்டியுள்ளது

Future Peace என்ற

அமைப்பு இந்தப்

பணிக்காக

இளைஞர்களை

ஒன்றுதிரட்டுகிறது.

நாட்டின் பல்வேறு

பகுதிகளிலிருந்தும் வந்து

பல்லின மத

சமூகங்களைப்

பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும்

ஓரு இளைஞர் கூட்டம்

ஒன்றிணைந்து

சமாதானம் குறித்த

செய்தியினை மக்களிடையே எடுத்துச் செல்ல

உழைக்கின்றது. கடந்த வருடம் அநூராதபுரத்தில் கூடிய

இவர்கள் பலநாட்கள் அங்கே தங்கியிருந்து மக்களோடு

இணைந்து பல செயற்பாடுகளிலும் ஈடுபட்டனர்.

Saara Media House

#3 Torrington Avenue, Colombo-07, Sri Lanka.

Tel : 0094 773933744 / Fax : 0094 11 2585190

e-mail: saaramedia@yahoo.com

one stop Studio for all your requirements

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

printed by: United Merchants Printers (Pvt) Ltd. Tel: 011-2434281